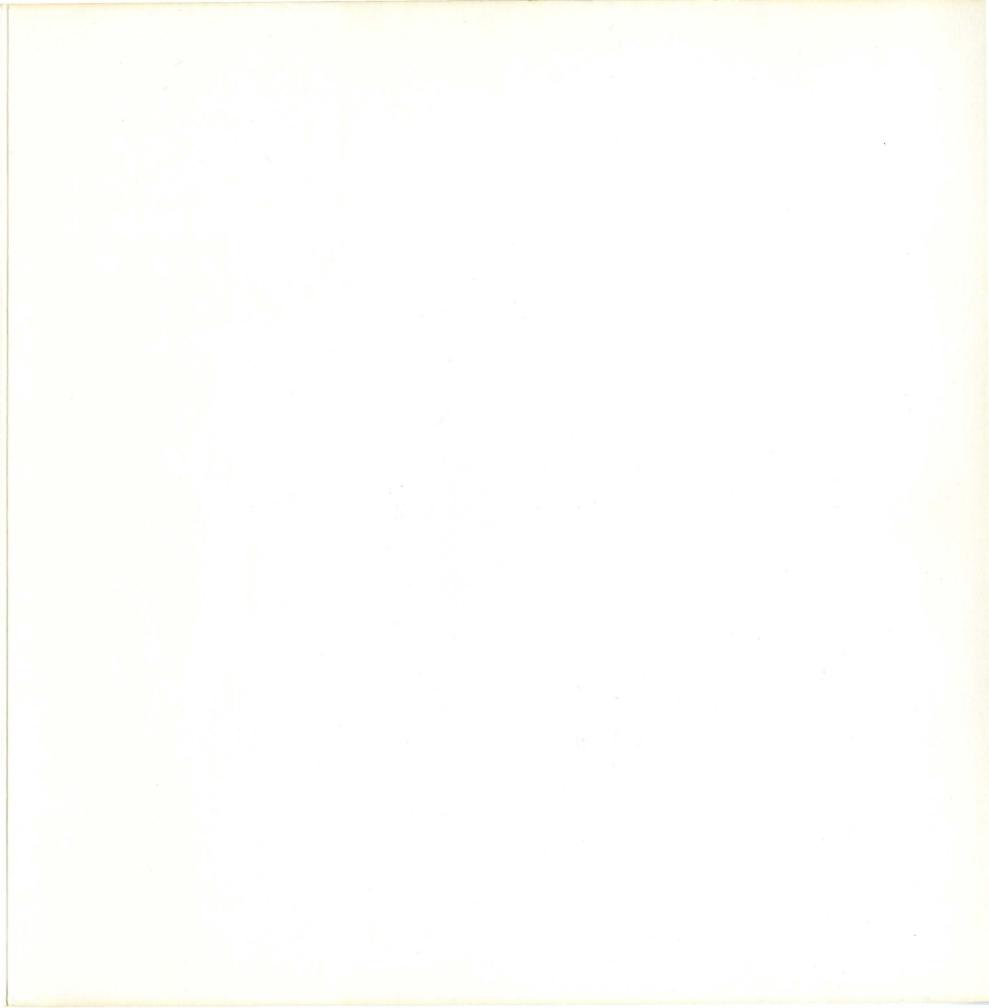
Southéast Asians

ANEWBEGINNINGINLOWELL

BY JAMES HIGGINS & JOAN ROSS
Foreword by Dith Pran Introduction by Hai B. Pho

Southeast Asians

Lowell, Massachusetts is a city of almost 100,000 persons and over forty ethnic groups. Since the late 1970's nearly 10,000 Southeast Asian refugees have settled in the city creating a community that has become a vital part of Lowell's cultural mosiac.

The Southeast Asian refugees left their homelands to escape political turmoil and suffering. Many did not survive the exodus. The ones who did, and made it to this country, are starting new lives in communities like Lowell.

In the words of one refugee, "when you decide to escape, you decide to die. When you escape without death it's like being born again."

Southeast Asians

Southeast Asians

A NEW BEGINNING IN LOWELL BY JAMES HIGGINS & JOAN ROSS

PHOTOGRAPHS BY JAMES HIGGINS

Foreword by Dith Pran Introduction by Hai B. Pho

Published by: Mill Town Graphics P.O. Box 2168 Highlands Station Lowell, MA 01851

Copyright © 1986 Higgins & Ross

The histories that begin the Cambodian, Laotian, and Vietnamese sections are excerpted from *Peoples and Cultures of Cambodia, Laos and Vietnam*. Reprinted with the permission of the Center for Applied Linguistics.

The poem "Yaws" © 1986 George Chigas. Reprinted by permission of the author.

The Introduction is drawn from a 1983 audio-visual presentation of the Southeast Asian Program, Fitchburg Ethnic Heritage Program Series, sponsored by the Fitchburg Public Library with Dr. Gunther Hoos, Chairman of the Communication/Media Department at Fitchburg State College as Director and Dr. Hai B. Pho as Humanities Scholar.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced in any form or by any electronic or mechanical means including information storage and retrieval systems without the written permission of the publisher except in the case of brief excerpts for use in critical articles or reviews.

Library of Congress Catalog Card Number 86-62068 ISBN 0-914613-04-9

Produced in conjunction with the Cambodian Mutual Assistance Association of Greater Lowell, Inc.

Project Coordination by Carol Keirstead

Book design by Joan Ross Printed by Mercantile Printing Company Typeset by Typographix, Inc.

Translation/Calligraphy: Cambodian by S. Say Laotian by Sompheth Phothisen Vietnamese by Tran Kim Lan

Manufactured in the United States of America

ACKNOWLEDGEMENTS

First and foremost we thank all of those whose words and pictures appear in this book.

We thank Theresa Theobald and the Cambodian Mutual Assistance Association of Greater Lowell for the organizational support needed to produce this book.

Carol Keirstead, project coordinator, has been a valuable link to the Southeast Asian community, where she is so well respected.

We thank the following people and organizations: Narin Sao, George and Chanthy Chigas, Heng Bun Chea, Sopheap Kuth, Michael Ben Ho, Joan Gendron, Leslie Yauckoes and all our friends at the Cambodian Mutual Assistance Association; Silvia Sangiolo, Steve Lewis, Khamsone Silavong, and the Laotian MAA; and Mr. Ong and Mr. Gia from the Vietnamese MAA. We also wish to thank the following: Reverend Steven Stager, Kim Jaynes, and members of the Eliot Presbyterian Church; Vera Godley and the Lowell Ethnic Covenant; Lydia Mattei, Kathi and Larry Flynn, and the staff at the International Institute; Frank Dalphond and the Merrimack Valley Vietnam Veterans Organization; Jim Myers — Site Manager, Nate Kinnon and Sandy Jolin at Digital, Wilmington, MA; Arthur Robbins and the Lowell Hilton; Marilyn DeAngelis of Channel 56, Boston; Daniel Lam from the Office of Refugee Resettlement; Joe Antonuccio, Thoeun Thou, Evelyn Desmarais, Jim Doyle, Carol Merrian, Brian Dunigan, Kang Song, and Lan Pho.

We gratefully acknowledge the special editorial support we received from Paul Marion, Cultural Affairs Director, Lowell Historic Preservation Commission, who even walked our dog when things got crazy.

We appreciate the special advice and assistance we received from Maude Salinger.

We thank Christine Reynolds for her design help.

A special thanks to our three translators: S.Say, Sompheth Phothisen, and Tran Kim Lan.

Funding for this project was provided by:

Massachusetts Foundation for Humanities and Public Policy, New England Telephone Company, Massachusetts Council on the Arts and Humanities Heritage Program, the Lowell Historic Preservation Commission — United States Department of the Interior, and the Massachusetts Arts Lottery Council as administered by the Lowell Arts Council.

Additional support was provided by the Massachusetts Arts Lottery Council as administered by the Chelmsford Arts Council, Community Teamwork, Inc., St. Jean Baptiste Parish, the Church of St. Michael, the First Bank, the Commonwealth Federal Savings Bank, the Union National Bank, the Lowell Institute for Savings, and the Bank of Boston.

AUTHORS' NOTE

The quotations in this book have been written as accurately as possible in order to preserve the authenticity of the speakers' voices. In many cases the English is ungrammatical, however this in itself is telling — learning a new language is a great challenge. The captions and quotations are, for the most part, said by or about the subject photographed. We have not attributed the statements out of respect for the privacy of those who helped us create this book.

The Foreword, Introduction Summary, captions, and quotations are translated into the languages of the Cambodians, Laotians, and Vietnamese in order to make the book accessible to the Southeast Asian community.

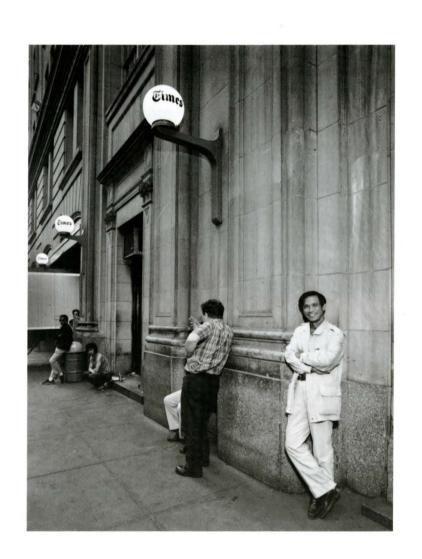
This book represents almost two years of work with the Southeast Asian peoples of Lowell. Our respect for them is great — the friendships made forever rewarding.

J.H. and J.R.

1965, it seems so long ago . . . sitting in high school class, Beatles music playing in my head, and a knot in my stomach, wondering if I would be called on for an answer.

While on the other side of the world dark clouds were gathering, clouds that would soon be heading this way. Decisions being made at the Gulf of Tonkin by people far removed from Mr. Hogan, my sleepy history teacher.

J.H.

of plants

FOREWORD

by Dith Pran

The plight of refugees is a universal and historic story. While trapped inside communist Cambodia for four and one half years, I vowed that when I reached freedom I would bring my message to the world. My story, as shown in the film "The Killing Fields," is not just my story. It is the story of refugees throughout the world.

The Southeast Asian refugees, most of whom were forced through hardships of war to come to the U.S.A., are now adjusting to life in a new world. These Cambodian, Laotian, and Vietnamese people have suffered for years. When the war was over in 1975, an internal holocaust within the Southeast Asian countries continued. The survivors fled their country because they could not live under the communist regime where they had little food and no freedom.

With the help of volunteer agencies and religious organizations, these refugees are being taken care of and are learning to adapt to the language, customs, and life in their new world. I applaud the American people because they have a tradition of helping the suffering people.

I am now a citizen of the United States and I am proud to be one. I have a home and a country; I am no longer stateless. As Goodwill Ambassador to the United Nations, I will continue to promote peace all over the world. Please share with me my concern for all the suffering refugees. I hope that someday the people around the world would join together in creating a peaceful global society. I am glad you care.

មុក្សសាករខែមា របស់ជនក្លៅសុខ្លុន ដី ជា រដ្ឋាយប្រវត្តិសាស្ត្រ ដែលគេប្រុខពីសិទ្ធា សូមសាស្ត្រ ដែលគេប្រុខពីសិទ្ធា សូមសាស្ត្រ នៅសាស្ត្រ សូមសាស្ត្រ សូមសាស្ត្រ របស់ នៅស្រាម របស់ នៅស្រាម និម្តី និងស្ត្រ និម្តាមសាស្ត្រ និម្តី សូមសាស្ត្រ និម្តី សាស្ត្រ និម្តី សាស្ត្រ និម្តី ស្ត្រ និម្តិស្ត្រ និម្តី ស្ត្រ និម្តី ស្ត្រ និម្តី ស្ត្រ និម្តី ស្ត្រ និម្តិស្ត្រ និម្តី ស្ត្រ និម្តី ស្ត្រ និម្តី ស្ត្រ និម្តិស្ត្រ និម្តិស្តិស្ត្រ និម្តិស្ត្រ និម្តិស្ត្រ និម្តិស្ត្រ និម្តិស្ត្រ និម្តិស្តិស្ត្រ និម្តិស្ត្រ និម្តិស្ត្រ និម្តិស្ត្រ និម្តិស្ត្រ និម្តិស្តិស្ត្រ និម្តិស្ត្រ និស្តិស្ត្រ និម្តិស្ត្រ និម្តិស្ត្រ និម្តិស្តិស្ត្រ និស្តិស្ត្រ និម្តិស្ត្រ និម្តិស្ត្រ និម្តិស្ត្រ និម្តិស្តិស្ត្រ និទ្ធ និទ្ធស្ត្រ និទ្ធ ស្ត្រ និស្ត្រ និទ្ធិស្ត្រ និទ្ធិស្តិស្ត្រ និស្ត្រ និស្ត្រ និស្ត្រ និទ្ធិស្ត្រ ស្ត្រ និស្ត្រ និទ្ធិស

एवंदि इत्ता क्षेत्र क

न्द्रिय स्वापन स्वापन

हें स्वार्थ हैं विश्विष्ट मा क्षेत्र के सार्थ के से स्वार्थ हैं स्वार्थ के स

คลามหยุ้งยากล้ายากของขอยินย์บน้า เชิ้ม เชิ้มรอ ສາກົນย์วิไป และเป้มเชิ้มรอ ปวัดສາด. ขะมะที่ ได้ทุก คิดกับยู่ในปะเทด คลมมุยมิดทำเนูญ เป็มเวลาสีปี เด็ว, ข้านะเจ้าได้ปะคิยามค์มไว้ ว่า เมื่อใดข้านะเจ้าได้

ြပ်းကြ (အိန္ဓိယာပ စုံ ယႊးခော် ခာစခင်းစြံ ယုံ ည်ခ စာခ အမျှဉ် ယႊ ကို ပြင်းစုခြဲသာ. လို့ခြဲစာခုခဲ့စစ ချေစာ် ယႊးခော် စြံ အႏေးရော ကြံ လော်ယါသ ယာယစ်သ လို့ခဲ့ " စျခည် မျှခစ် ", သိယ ပုံ ကယ်ပယျ၊ လော် လို့ခဲ့စာ စခုခဲ့စာ ယႊးခော် လော်သည် . သိသ ကယ်ဟ လို့ခဲ့ နာခ နီဝိစ အျော့ခ ခဲ့ယ ပိုသ တိုခဲ့ ဟုက သုံ့သြားသာ .

ราวจับ บับ จารี การจับ จอก ส่าให้, เทือบ หมือ หุภ คับ แม่ปลักราบับ บั คับ ผ่าน ผ่า ทับความ ชายุ่า ยาก ลำบาท ของลัก คณะเพื่อ เข้า มา ส่ ปะเทค ละหาะลัด จะ เมริกา, ปะจุบัน บั แม่ม ค่า ลัง ปับคิว เข้า ทับ ชิวิค ภาม เป็น ยู่ ในอักลัก คัณ ใหม่ . ปะราชับ ขเมม, ลาว และ หอค มาม จำนวา บั แม่ม เคียาริก ทัน ทุก ชำ ขะมามมาเป็น เฉลา หาย ปี . เมื่อ ลัง คาม ได้ สิม สุด ลิงในปี 1975, ความผมาด เมาย ในใน ปะเทค อารี การอัม จอก ส่าให้ ยัง คิ คำ เมิม ทั้ . บันดา ผู้ ที่ ยัง มี ชิวิค ยู่ ได้ หนึ่น หมิ จอก จากปะเทค ของเข้า ครั้ว เพาะ จำ เมวก เข้า เจ้า บั สามาดหาจะให้ รือ ถี่ ข่าย ให้ ละบอบ ทาม ปักคอง ของ คอมมอนก รีงเป็ม ข่อม ที่ เมอก เข้า จ้ำ บัน อาหาม พฤน และ ช่ามี สิด เสร็งแบ.

ด้วยทามรุ่วยเซื้อ ของอังทาน อาคาสะนัก และ อิง ทานจัดกั่ง ลาสมา, ราวอันย์บ จำพอกนี้ ที่ภาเอ้าใจใส่ เป่า แยง และ ทำลัง ลำ สูม เพื่อ ปับ กิจเข้า ทับ พาสา ปากเอ้า, ขะมับ ทำมุม, และ ริงอภามเป็น ยู่ ในอึง สังค์มใหม่ ของเข้าจึง. ข้า พะเจ๋ง ข้สมละ เลิมรุ่มเฉีย ปะ ภาร์ม อะเมริทัม เพาะ อ่า เข้าเจ๋ง มี ปะเพมี มัก คุ่ย เชื้อ อุ้ม รุ แก่ ผู้ ที่ ทำลังได้ รับ คุวม เทิม ๆ ทำระมาม.

คุอนี้ ถ้า พะเจ้า ก็ได้ เป็น พ็อ เมือง ผู้ ญี่ ของปะ เทคละ พะลัก อะ เมริกา และ ถ้า พะเจ้า กำ มี คอม พากพุมใจให้ สุดที่ ได้ เป็นคิม สัม ภูก อะ เมริกัน ผู้ ญี่ . ข้า พะเจ้า มี บ้าม ยี่ และ มีปะเทก ; ข้า พะเจ้า บ้า แบ่ม คิม ที่ ' บ้.มี สัม ภูก ก อีก แล้ว . ท้า เขมือน คั่ง เอก อัก คะ กรุ ทุก ลำ พับ สมุน ของ อีกาม ละพะ ปะรา รุาก , ข้า พะเจ้า จะ สิบ ค่า สมับ สมุน สัม คิ พาบ ที่ จิ ทุก มุมโอก .

กะฉุมา แบ่ ชั้น เจ้า คอาม เช้ม ชาวา พัมไย นำ ข้า พะ เจ้า เพื่อ ทอ อัพ ยิบ บุภๆ คัน ที่ ก่า ล้า ก็ภา เกิบ บุภ บ่าระ มาม ยู่. ข้า พะ เจ้า ซาจ้า ย่า ย่า ว่า มีมีมีใน ข้า บร้า ปะ ทุ ทุ้ม เกือรอบโลภ อาจจะ ลิม เก็บ กับ เข้า ในกาม ลัก ซา้า สะมาค์ม ส้มคา พาบ เก็จโลภ ขึ้น. ข้า พะ เจ้า มีอาม ยม ถี ที่ ลุด ที่ พอภ เก่าม มี คอาม อิต์ภา เป็น ชาวา.

Câu chuyện về nói Khô cuất người dân tỉ nạn là một câu chuyện Có tính cách lich sử và phố biến.

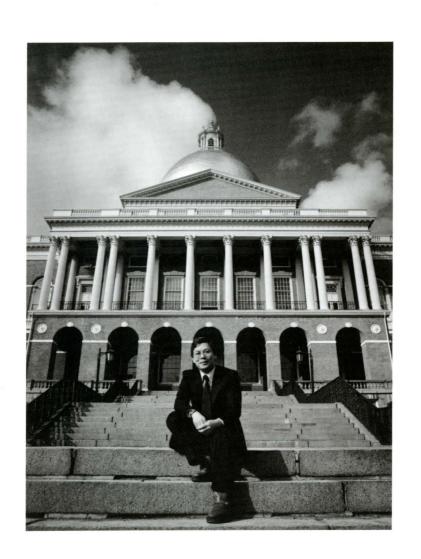
Trong hòn bốn năm con Ket lại ô' Cam pu Chia Cong san tòi thể rằng Khi tôi tim thủy bủ do tôi sẽ mang tin rày đển cho ca thể g'èi bret. Cau chuy èn cua tôi hhù cta the hiện qua bộ phim "The Killing Fields" Không phai Chi là câu chuyên cua riêng tôi, mã là câu chuyên cua rgusi ti ran trên ca thê giói.

Hair het người tị han từ các hước Đồng Nam A' đến Nữ đều thai trai qua hháng sni gian nan khôn kho trong choến tranh. Ngày nay họ đạng cô gắng thích nghi vào đời Sống trong thế giới mỏi Cuat họ. Nhưng người Việt, Nưen, Lao ray đá quá thau khỏ trong nhiều ram khi chrên tranh kết thuế vào hàm 1915, một Cuốc Đát hai grười hồng Nam H' đã xây ra. Nhưng kgi bống Nam H' đã xây ra. Nhưng kế sống đó Chây trồn ra khỏi xứ Vĩ họ Không thế sống diới Chế độ Công tàn thiếu án vư Không Cổ từ dọ

Vôi sử giúp tổ cua các lò quan tinh rguyên và các tổ chức tôn giáo, người ti han hrên hay tuộc cham soc chu cháo và ho dang tòp lam quên Vối rgôn rgủ, phong tục và đói sống mỏi.

Toi bây gi là một lông dân Mỹ và điện way lam tôi kanh chiến Tôi ló một ngôi nha và một xư Jã. Tôi Không con là kế và tổ quốc nưã là một dau sử Chí nguyên bên canh ủy thị luấc Tế', tôi sẽ trêt tục khối xương cho hoa binh trên thể giải Tôi xin hoan nghệnh người hủy vi ho có một truyền thống giúp đờ háng kể đàu khố.

Xin kry Chia xe vor To hy vong một ngày não đó mọi người trên thế gibi sẽ liên Kiế vòi nhau để tạo lập niệt xã hỏi hoa bình trên trái đất. Tôi rất vui mưng Cac ban độ quan tâm đến Chúng tôi.

INTRODUCTION

by Hai B. Pho

To many Americans whose grandparents first made the long journey to the United States at the turn of the century, the memories of their hardship, struggle, and often prejudicial treatment are likely wrapped in a mist of sentiment and nostalgia. Through hard work, education, and sacrifice, they and their children were often rewarded by a better life. Today, as part of the remaining legacy of the Vietnam War, another first generation of immigrants is beginning its upward struggle. Lowell is fortunate to count these courageous people as part of its cultural mosaic, and this book is an effort, at least in part, to document the upward struggle of the newest group of immigrants, the Southeast Asian refugees.

Southeast Asia encompasses the vast mainland area east of India and south of China including Burma, Thailand, Malaysia, Cambodia, Laos, and Vietnam as well as the two island nations of Indonesia and the Philippines. Historically, it has been a crossroad of cultural activity. For more than 4000 years China, India, and Polynesia have influenced the languages, customs, and institutions of the peoples of the area. To these have been added the European Christian influences during the past 500 years resulting in a great diversity of life-style, culture, and language. The region abounds in great beauty and cultural riches.

Geographically, Indochina reflects the mainland portion of Southeast Asia comprised of Burma, Thailand, Malaysia, Vietnam, Cambodia, and Laos. Politically, however, the name Indochina applies only to Vietnam, Cambodia, and Laos, the countries which were once known as French Indochina. The history of French Indochina began in 1893 when the French first proclaimed the Indochinese Union after it had colonized these three independent states. The Union ended in 1950 when separate treaties were ratified, recognizing Vietnam, Cambodia, and Laos as independent, self-governing states within the French Union. After the Geneva Conference in 1954 and the dissolution of the French Union, the name Indochina no longer had any political or constitutional meaning.

Indochina's more than 2000 years of independent existence has been frequently disrupted by series of border disputes, wars of succession, invasions, and colonizations. Since World War II, after all the great ideologies such as capitalism, communism, and nationalism had swept across the Asian continent, the Indochinese peoples experienced widespread grassroots struggles for independence from the French and the ensuing internecine warfare.

Following the decisive loss by the French to Ho Chi Minh's guerrillas at the battle of Dien Bien Phu in 1954, the Geneva Accords was signed which gave international recognition of independence and unity to Cambodia and Laos, but divided Vietnam into two portions with an arbitrary line along the 17th parallel. It also left Ngo Dinh

Diem's South Vietnam in a highly vulnerable position to North Vietnam's battle hardened guerrilla armed forces, the People's Liberation Army. It was after this Geneva Conference that the United States became directly and more deeply involved in the region.

Speaking in 1955, at a meeting of the American Friends of Vietnam Association in New York, Senator John F. Kennedy, then a presidential hopeful for the 1956 election, declared:

Vietnam represents the cornerstone of the free world in Southeast Asia, the keystone of the arch, the finger in the dike. . . .

Vietnam represents a proving ground of democracy in Asia. . . . Vietnam represents the alternative to Communist dictatorship. . . . The U.S. is directly responsible for this experiment. . . . We cannot afford to permit that experiment to fail . . . .

If we are not the parents of little Vietnam, then surely we are the god-parents. We presided at its birth, we gave assistance to its life, we have helped to shape its future . . . . And if it falls victim to any of the perils that threaten its existence — Communism, political anarchy, poverty, and the rest — then the U.S., with some justification, will be held responsible.

So, not willing to allow the North Vietnamese Communists to unify the country either by political maneuver or by force, President Eisenhower authorized an expansion of U.S. economic and military aid to South Vietnam. The battlefields in South Vietnam were then defined in Cold War theories and principles. South Vietnamese people thus became freedom fighters and the 17th parallel became the frontier of the Free World.

Initially, small teams of U.S. military advisors were sent to Vietnam. At first, they were limited to a training role which was later changed to field advisors restricted to a "fire when fired upon" rule. This unrealistic dictum was largely ignored by the Americans and they took active part in skirmishes against the Communist-led front in the South known as the National Liberation Movement Front or the Vietcong.

America went to Vietnam scarcely guessing the intricacy and pattern of ensuing events. The War rapidly escalated shortly after the assassination first of Diem then of Kennedy in November, 1963, and less than a year later President Johnson committed vast sums of AID money and tens of thousands of draftees into the war. In the South, a succession of generals failed to unify and mobilize the public will to defeat the Vietcong and the war dragged on. Like the French, the Americans were suddenly bogged down in a war that seemed unending. Finally, after tremendous resistance in America to the continuation and expansion of the war, the new strategy became Vietnamization. Without defeating the Vietcong, America began to withdraw, transferring all fighting responsibility to the South Vietnamese.

The failure of the U.S. to live by its commitments to support South Vietnam against the North during the post-1973 Paris Peace Agreement period subsequently led to

the defeat of the South by the North Vietnamese forces on April 30, 1975. Thus, the last American presence that many South Vietnamese saw was the U.S. helicopters leaving the American Embassy in Saigon.

Less than two weeks before the capture of Saigon, Communist forces had seized control of Phnom Penh, the capital of Cambodia. But after four years of genocidal ruthlessness by Cambodian Premier Pol Pot, supported by the People's Republic of China, the Vietnamese Communist Army rolled into Cambodia and engaged the savage Khmer Rouge. Vietnam ultimately installed Heng Samrin as a new Cambodian Premier. Laos too came under complete control of Vietnam's Communist ally, the Pathet Lao in December, 1975.

Since the middle of 1975, the great question in Indochina has not been freedom, but survival for those who hadn't given their loyalty to the Communist forces. Thus, after the Communist takeover more than 1.5 million people had escaped the new Regimes and started a search for a new beginning. Some fled for fear of reprisal. Some were pushed out because they were dissidents. Some, like the ethnic Chinese, were forcefully evacuated. And some left in search of freedom.

The Vietnamese exodus took place in three phases. The first came after the fall of the Saigon government in April, 1975. In only three months over 130,000 Vietnamese refugees entered the United States. Vietnamese who had worked for the U.S. government as well as members of their families were evacuated along with the officials of the South Vietnamese government. Phase two refugees left Vietnam for a number of reasons including the steady nationalization of the private sector, the erosion of personal freedom, and the establishment of reeducation camps, actually, concentration camps. When registration for these camps began, many took small crafts that were readily available and headed for ports in Thailand, Malaysia, Indonesia, and Singapore. Of all who left by boat during this time, more than half never made it to their destination. The Vietnamese dead may total 400,000. The phase three exodus began in 1978. This phase was characterized by the forcible eviction of Vietnam's ethnic Chinese population. No transportation was provided and they too were forced to leave on any available vessel. A conservative estimate was that between 30,000 and 50,000 persons drowned each month from May to July, 1979.

In 1975 the Communist Pathet Lao took total control over the Laotian government. This also caused a massive exodus of many anticommunist Laotians as well as the Hmong people of Laos. The Hmong had worked closely for 15 years with the U.S. military and were involved in the effort to rescue U.S. pilots who were shot down over North Vietnam. During their 20 to 25 days walk from the hills of Laos to Thailand, many Hmong were assaulted, abused, or killed. They slipped over the Mekong at night aboard logs, make-shift rafts, or even lengths of bamboo underneath their arms to make a break for freedom. Once the survivors made it across the river to Thailand, many were placed into jails and ultimately into Thai camps.

When Pol Pot ruled Cambodia, only a trickle of refugees escaped across the Thai border with unbelievable tales of horror. It was after the defeat of the Khmer

Rouge by the invading Vietnamese forces that a flood of Cambodians spilled into Thailand. While a complete story of this modern day genocide may never be told, it was estimated that over three million, or nearly half of the Cambodian population, died at the hands of the Khmer Rouge. Anyone found to have some association with the West was summarily executed. The urban population, including the old and the sick in hospitals, was forced to march to communal labor camps in remote jungle bases. Infractions of the harsh, inhuman rules were punishable by death. Food shortage was rampant and, in the fall of 1978, famine threatened the survival of the entire country. The plight of the Cambodians attracted worldwide attention.

The Indochinese refugee situation became a major international issue in 1979. Countries of first asylum sometimes refused to accept anymore refugees. International resettlement efforts were slow and bound up in red tape as well as politics. The July, 1979 Geneva Refugee Conference acknowledged an important principle. Refugee assistance should be considered an international responsibility. As a result of this conference, resettlements were doubled. Another development at Geneva was the Philippine Government's offer to provide a site for a facility which would serve as a refugee processing center. The U.S. strongly supported the establishment of such a site as a means of relieving the pressure on the countries of first asylum and thereby encouraged them to continue to accept all new arrivals. From these camps of first asylum in Thailand, Malaysia, and Hong Kong, the refugees were eventually processed and resettled in many parts of the world including the U.S.

Many regulations had been written to facilitate the resettlement of Indochinese refugees into the U.S., however, it was the enactment of the Refugee Act of 1980 which helped to speed up the resettlement of Indochinese refugees throughout the United States. This law which defined a refugee as any person who is unable or unwilling to return to his/her country "because of persecution or a well-founded fear of persecution on account of race, religion, nationality, membership in a particular social group, or political opinion," established the Federal Office of Refugee Resettlement and enabled the government to raise more funds for refugee reception and placement, cash and medical assistance, and language skills training as well as employment services. Refugee resettlement also increased in Massachusetts as a result of the Dukakis Administration's leadership with prominent citizens advocating for speedier family reunifications and less restrictive regulations for persecuted Cambodian applicants. The Refugee State Plan was extensively revised to facilitate access to state programs and services by refugees with linguistic and cultural barriers. Supplemental funds were appropriated by the State Legislature to assist cities and towns which received a high number of new immigrants and refugees.

Nationwide, the refugee resettlement program was carried out by eleven U.S. volunteer agencies including among others the American Council for Nationalities Service, the American Fund For Czechoslovak Refugees, the Buddhist Council for Refugee

Rescue and Resettlement, and the U.S. Catholic Conference. These agencies, under contract to the government, work to find individual or group sponsors who can assume responsibility for the refugee family. It was through such sponsorship that refugees from Vietnam, Cambodia, and Laos found their way to Lowell. The sponsors, sometimes organized through churches and sometimes by the agencies themselves, played an important role for the new residents. Initially, they provided food, shelter, and clothing for the arriving family. Later, they assisted in finding employment, enrolling the children in schools, and helping the immigrants to understand and cope with the American customs. Through informal sponsorship duties, the sponsors often became close friends of the families and provided much needed personal support and encouragement during difficult times.

In Lowell, the Indochinese refugees were mostly received and placed by the American Fund for Czechoslovak Refugees and the American Council for Nationalities Service. They were also helped to resettle by local churches as well as the Cambodian Mutual Assistance Association (MAA), the Laotian MAA, the Vietnamese MAA, and the International Institute of Lowell. These organizations are active in finding sponsors for new refugees as well as in providing job development and language training. Agency people continue to assist the new immigrants in their adjustment to life in the new country.

In some ways, particularly with sponsorship and the state and federal governments taking a pro-active role, it is now easier for the new immigrants to assimilate into the American way of life especially when compared to the settlers at the turn of the century. Some problems, however, have not changed, such as the need to acquire the English language so that economic opportunities may be realized, the difficulty of finding employment during hard economic times, and of course, the problems of prejudice and suspicion. But as other immigrant groups before them, the Indochinese are ambitious, hard working, and greatly value education. These characteristics have been and continue to be the classic ingredients of American upward mobility. The earliest Indochinese refugees settled in Lowell only ten years ago. But many have already succeeded in improving their own economic situations. Families have become home-owners and have acquired other material goods. The high schools are regularly graduating sons and daughters of Indochinese immigrants. Some are now enrolled in colleges. Others are already working as technicians and engineers in high tech industries. And of course, most members of the Indochinese community are looking forward to receiving American citizenship papers. Although assimilation into American ways is important, the Indochinese immigrants greatly value their cultural traditions and keep them alive during celebrations and festivals throughout the year.

The first generation of Indochinese refugees can never forget the horror of war and persecution that expelled them from their own countries or the Americans who welcomed them and brought them here. But like other ethnic groups before them, they are busy preparing a secure and stable future for themselves and for their children in a new land.

ការធ្វើ ដំណើរ កាត់ មហាសមុ មួ ដ៏ដំ ដេ ំ ការសំពុក
និង ការត មិ ពុះ ហារល់ខែ បស់ត្ត ទាំឋិទ្យាយ ដែល បុត្យ បុរសរបស់
នេ ពួន ឆ្លប់ កាត់ ក្នុប់ ការទើន ដំណើរ មក ស់ នៅលើ ដី ដី ដំបូប់
ក្រុយ ជា អនុស្បារនិយ៍ ដែល ដក់ ជាប់ ក្នុប់ បេះ ដូប់ ជន ជាតិ អា
មេរិកាំប ទាំប់អស់ ម គឺ ដោយ សារ តែ ការប្បធា កម្សាប់ កាយ
គម្លាំបិច្ចេះ មានស្មារ ដែល ក្រុម ត្រុសរបស់
នេ ពុខ ស្បាប់ខ្លាំ ជីវិត និយានស្មារ ម្យាប់ ប្រើប្បន្ន កាល
នេះ ហើយ តាម ចំនាំ ដូច គ្នា នេះ ដែរ ប្រជាជន ភេស្សខ្លុំ និស្សខ្លុំ និង សំពេចនេះ ដែរ ប្រជាជន ភេស្សខ្លុំ និង សំពេចនេះ ការប្រសាស មាន សំពេចនេះ ដែរ ប្រជាជន ភេស្សខ្លុំ និង សំពេចនេះ ការប្រជាជន ការប្បាជធិប្បាជធិប្បាជធិប្បាជិប្បាជិប្បាជិប្បាជិប្បាជធិប្បាជិប្ប

त्य तिवीन दूंन स्मिद्देश त्यान भारता हम द्र्यी र ឃើញ ថា ត្លូង សត្វហះ 2: ប្រជាជនឥណ្ឌូន មាន ការ ប្ប ត់នៃដ និសិនដ្ឋាភិទ្វាល ដែលទទួលភារៈ យ៉ាមិសកុច្ន ទោះប៉ ឃុំឃុំ នេះ ក៏ ដោយ ក៏ នៅ កែមាន បញ្ហា ខ្លះៗ ដែល គេ ស្លប្បទះ (គប់ៗ គ្នា ដូចជា រុបស័ត្តក្នុងកាសា ភាគាតិម៉ាតែមិក្នុងការ ស្លែមិក មាន ខេត្ត ខេត្ត នៅ ខេត្ត ខេ ការមិនទុកថិត្ត ។ លក្ខណៈ ដែល គ្លី ឲ្យ កត់សំ គាល់ គឺ អក្សត្តស គ្រោយដ៍វិតជី ទាំងពីរក្រុម ဘာឋិ លើនេះ សុទ្ធសីមិ ជា អ្នក ឧស្បាហ៍ ស្សាត ត្យាយាម និសិ អោយតម្លៃ ឃុំស គេប្រ ធំណេះ វិញ ។ គុណសម្បត្តិ នេះ ហើយ ដែលជាកត្តាសំខាន់ នៃការជឿន លឿន របស់ អោមេរិក។ គេលំបានបា ការស់នៅ របស់ रित्रायुष्ट स्थायुष्ट में में द्वित्र भी र्रायवाहः रहेत ताहर राष्ट्र ទុនដាឃិនប៉ុន្នា ប៉ុណ្ណោះ ។ ក្រុសារខ្លះ មានឆ្នះ ១៥មា្ស ហើយភាគ ច្រើន មានដីវិត ಕಾತ ಒಟ್ಟು ಚಿನ್ನಿಕ್ಕಿತ್ತಿ ស្លែម ដោត មេនម្នាប់ មេនឱ្យ សហ្គ្រុម មេខ ម្សែង មេ ညီ ကုန္းတြင္း ေႏိုေတပ္ ေတြ ၿခင္မက လင္တော့ မို႔ၿပီး ကပ် ေတာက် ဦး မေါ့ နေ ကို ကို မေါ့ နေ အေါမ ဟာ ဒီများစီမော န္း မာေရခဲ့သား အေနက ေငၚ ကေန သိုလ္နား ရွာမ်ိဳး ကေန နည္နာ ರಾಗಡಕ್ಕಿತ್ರ ಆ ಕಾರ್ಪಡಿಕ ಹೆಲ್ಲು ಭಾರು ಡೆಗುಟ್ಟಾಕೆ អា មេនិកាំប ។ ទេះបី ការសំរប ខ្លួន ឲ្យ ស៊ាំ និសិ វប្បធម៌ ការ សេសៅ អាមេនិក ស ការ ចាំ ថ្ងាច់ សំខាន់ ក៍ ដោយ ក៏ប្រជា ಸವಕನ್ನೂ ರೇತ ಕರ್ನವಾ: ಉರ್ಬಿಕಾಗಿ ಕಿಳ್ಳಾಗಿತ ಕೆಲ್ಲಾ ಪೆಲ್ಕ ಸಿಗ್ನು: သမှာ ခ်ိန္တန္တန္တန္တန္တန်တန်တို့ အျပေးကေတ် စာနီ နည်းကို အျပောက် အောင်းကေတ် စာနီ နည်းကို အျပေးကေတ် စာနီ နည်းကို

អ្នក ភៀបខ្លួនកណ្ដូច និប្សិរនេះ ត្រក់ភូប ហោះ ម្លើយ ថា វិនាសកម្ម នៃ ភេសិសស្លាប និប នារុណកម្ម ដែលហ្វឹ សោយ គេ រត់ចេញ ថា មាតុ ភូមិ សន្សាបិត្ត របស់ គេ ឃើយ គេ ក៏ មិន ភ្លេច ដែរ ថា គណុបក្សៈ គណៈ ដែល ជនជាតិ អាមេ វិតាប បាន កើយ មាន កើយ មាន ការ ដែល ជនជាតិ អាមេ វិតាប បាន កើយ មាន ការ ដែល ជនជាតិ អាមេ វិតាប បាន កើយ មាន ការ ដែល ជនជាតិ អាមេ មមាត្តិក ក្នុង ការ រៀបចំដីវិត្រ ជុំ របស់ គេ ឲ្យមាន ភាពនៃបន មេមាត្តិក ក្នុង ការ រៀបចំដីវិត្រ ជុំ របស់ គេ ឲ្យមាន ភាពនៃបន សំរាប់ អនាគត គេ និង ក្នុន ថា គេ ។ ដីក្រុម ស្សីវិស ថាន សំណាម់ ដែល បាន ១១១០ ប្រសាជន ដែល មាន ឈាខ ជារដ្ឋកិត្តិស្ថាល សំខាត ឲ្យមាន ភាពនេះ មក ជា ប្រជាជនខ្លួន ក្នុង ចំណោម ប្រជាជនដែល មានសញ្ជាតិ ដេស្សីស្ងែក ។ ស្សេវិសៅនេះ និង ក្លុយ ជា ជនដែល មានសញ្ជាតិ ដេស្សីស្ងែក ។ ស្សេវិសៅនេះ និង ក្លុយ ជា

ដំនួយ , ទោះតិចប្រថ្ងៃន, ក្រាការបេសក្រស់ងកសារ នៃការ ប្រយុទ្ធ តេស៊ូ កសាអិដីវភាព នៃស្រះសដនចំណូលថ្មី ក្អាំ តំបន់ សូវសែន៖ ម

စ်ယမ်ပစ်သရုံသို့ က်ညံကြို့တို့ တို့ကညက် နှံ ရှိသို့ နော် မျာ့ ရုံကြီး

พ้อมทับทามเป้มผู้อุปะทุ้ม ลักบาม ปะจำลัด และ ลักบามภาทุ มี บัดบาดในทามถน นี้ สุอยเชื่อ , มัน แม่น บารูป่าชี้กำ่น นั้น ล่า ลับ ราวจัน ยับ อันดูฉิน ซี่ยอมรับเอ็ว อิทิทางอาคัมอะณร์ทั่นใน ทางค่าล้างอิก กิดยสะเพาะ ย่าวยำเพื่อ ลิมทุบทับ ขั้นดา เรามาค้าที่มทุกปใน คอบเรือล้อ เรือต่ เอาุลัคอัด. เก็ก จ้าใดว่าเกม, ยาุขั้ม ษาวา ย้า ยัน ภามปุ่มสปาเร็ม คองเบท้อาภามในภามรับรุ้ พาธาอักภัด ญั้นมีโอภาภ ดีในภาพได้ๆ บอกจะได้รับเอ็บ, คอามเหย้ายาทในทาน เทาานทำในไลยะเล ลาเสทุกฤติดเคือ , และ แบบอน ซี่ สุด , ขับขาในภามล่า ลูๆ และภามลำใส.แก่ ว่าเชมื่อมทับทุม ขาวจ์พย์บจ๊มๆท่อม พอทเซ็เจ๊้า, คึม จิ้มคูจิ้ม แมน มี คอาม ชะเยี่ยงเยาม , ทำงานหน้า , และ ติลาคาสูงในถ้นทาน สท สา . คุมลัก สะมะ ลัน ปิโด้กุก ดำเนินเป็น สอนปะทอบ ขั้นยู่ ม ในทาน เคือนไขอ ท้าอ ชิ้นสูา ยอาอะเมร ภัม. ขาวอัพย์บอมดูจินทอมหมุ่งพืด เชาลมาตั้งที่มทางยู่ เพื่อกัวอร์ นี้ ภ่พุก เเค สิบป์เล่ามมา เท็ามั้น. แค่อาเฐายคิมิได้ ปะลิบลับ ล่าเร็ดไปแล้ว ในทาน ปับปุสะภามะทาม เทากาม เสทุทิด ของพองาเข้าเจ้า . เกายๆคอบคิวได้ ภาย เป็ม เจ้า เอาเรื่อน เเละ ได้ นี้ จัด ภูพิ ต้อาภาษาลื่น ๆ อีก ภิธารูเมมัด ยืน สิกสา ได้ กุ๊ก ธุเม สารรัก รับใบปะ ภาสน์ ยะ บัด ย่า สมา สเม ของ บันดาลูกราย และลูก มาของ ขาวอัพ ยับ อม ฤจิม . ยา คัมฤ_ภิมที่ ได้ ລົງ ທະยุ ม ชีวิท ยา ไລ ต่างๆ . จำพวกอื่น อีก ภูได้ เท่าๆามาใป เกล้ว เรุ่ม เป็ม มัก อรุาภาม เเละ นักอิสะอะ ภอม ในโรงงานจุด ສາຫະກຳທີ່ ມີ ວິຊາການສູງ. แລະ ແມ່ນອນ, ເກືອບໜົດລະມາຊິກ ເອງຊຸມຊົນ ຊາວອີນ คุจิบ ท่าลังเฝ้าคอยในทาน รับใบ ย้ายื้ม เป้ม ฆัน ราค อะเพธิทัน . เทิง แม่นอำทาน ปะ สิมภัมภุเอ เข้าใน เภองาๆ แบบอะ เพริภัม จะ ส่วคั้ม , แต่ หาอ อัพย์บอินดูจันยัง ย์กยัง เบ็บ ต่ามาม อัดมะต่า อาเมิดา ย่าย่าใชย และรักลามันไฮใช้ายังค์าย่ ใช้ไลยะเอลา ภามสเล้มสลอๆ และงานบุบต่างๆ ๓ลอก ปี.

รุกอโนย์ของคุริน ลุ้มทำอีก บู่ สามากจะสิ้น ภาม ตาลุมีโซกรรับ เอาล์าคามและ ภามภัก เริ่มเข้า รู้ก็ได้ เป็น พวก เกิ เกิ จอกจาก ปะเตก เอา พวก เกิ เกิ ซู้ รุกอ อะเมริกัม ผู้ ที่ ได้ ตอบรับ พวก เกิ เกิ และ ได้ ม่า พอก เกิ เกิ มา เทิ นั้น. แต่ อ่าลิ ภามกับ รุ่มรุก เขอ คอีม ๆ ทอม เพลา เกิ เจิ , พอก เกิ เจิ มี บุระ เทยุ ในภามกะ ๆ ม อามาคิด ที่ ปอกไพ และ ขขั้ม คุ้า เพื่อ เกิ เกิ เอา และ เพื่อ ลุก ฐาม เอา เกิ เกิ ย์ใน อมแถนอันใหม่. เมื่อ ก็ เอริ โรกดิ์ ที่ ที่ ปะรุกรุ่ม ที่ กับ เทม เพอ ภาษ์ เขาอมกับ พาก ส่วนมีๆ เอา รุ่นรุก ดฤจกัน, และ เพื่อเกิ มี มัน แม่น ผืน ส่ว เร็ก อัน มี), ป่า เพื่อบริโม ส่วนมี), รู้ เป็น ขุ้าทุนในกาม ต่ำลู้ ถิ่ม สม อัน คิบ เขา เอา รุ่ม รุกออัน ยับ

ใหม่ๆใน ห์อิทุภภาย.

Đối với nhiều người Nỹ mã Ông cha họ đã bắt đầu một cuốc hành trinh đây cam gọ để đến huốc Nỹ vào buổi giao đầu thế Kự, thi những Kỳ niêm về sử gian truẩn, phân đầu, và những chiu đụng trong sử đối từ thường mạng ít nhiều thành Kiến, tất cả đều tước gói gọn vào tâm tường.

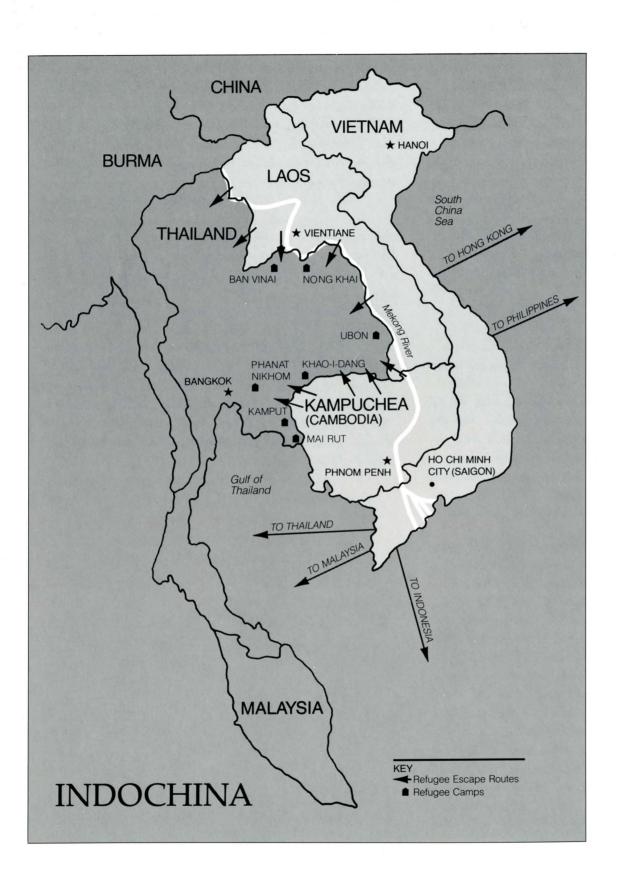
Qua si cân cũ, nhân nai trong việc trau dôi Kiến thuố và lorg hy sinh của họ, lôp người ray và con chấu họ đã được đến bu bằng một cuốc đối tốt đẹp hòn. Ngày ray, do hầu quả cuả chiến tranh việt ham, một lốp người Đông Dường ti nan nhập củ dâu trên vào niớc Mỹ tăng bắt đầu phần dâu viên lên.

The Childreng trình bao trẻ và với vai tro tích cực cua chính quyền của các tiểu bang và lớn bang, người ti nan Đông Đường du sao Cũng để hỗi nhập vào lài sông cuả klý hỏn những người định củ tiên phong vào đầu thế kỳ. Tuy nhiên, có nhiều vàn để vàn không thay đời. Cháng han nhủ việc cần phải có vốn Anh ngữ hầu có nhiều là hội phát trên Kinh doanh, hoặc những trở ngại về việc tim việc làm trong thời buổi Phó Nhãn, hay lã sử đối phò với mọi nghi ky và phân biết đối

Cung rhủ những nhom dan ditris trước Kia, người Đông Đương có nhưều cao vọng, Chiu khó, và rất trong sư giáo duc. hhưng đặc tinh này da và dang tiếp tu là nhưng you to'ca ban Cho so tháng tiên của môi cá nhân trong xã hỏi luj. Khủng người ti han Đông Dường đầu trên tinh cư à Lawell Cach day Chi 10 nam, khủng nhiều người đã thành Công trong việc cai trên Kinh tế của ho. hhreu gia định đã trỏ thanh gia Chu Vòi những của Cài qui giá khác. O cac Triong Trung hoc king nam đã có thá đồng caí con em người tị năm tông duồng tôt nghiệt. Một số đã vào Đại học và một số khác dà trò thành chuyên viên Kỳ thuật hoặc Kỹ sử cua nen Ky nghè dien ti. Và le diùng nhiên, hau het rhung người trong công đồng này đều

đang morg đèn ngày Chinh thức khân quyền Công dân hij. Mặc dù việc hoà hộp theo lối sống hũy là cần thiết, người dàn di trư Đông Đường rất trong văn hóa truyền thống của họ, vã họ luôn luôn bão tôn bằng cách thể hrên qua Các cuộc lẻ hoặc nhưng chip ăn mưng hằng năm.

Lòp hguồi vày thống bao giế quên được sử hải hung cuả chiến tranh và sử ngườc đãi đã đây họ ra khỏi chất nước họ. Ho cũng Không bao giờ quên nhưng rgibi ruy đã đón nhận và đưa họ đến đây. Nhưng cũng giống như khúng nhơn dàn định cử Khác, ho đang bản rồn chuẩn bị Cho niệt tương lại đây bao dẫn vàn chuẩn bị Cho niệt tương lại đây bao dẫn và vũng vàng cho Chunh, ho và các con chấu trên vung đất mối. Những con người can đảm mày đã trò thành một phân trên tâm đó Kham sắc tốc cuả trib lowel. Lowell may màn đườc Có họ, và quyền kách nay Chi là niệt đơng gọp nhỏ nhằm muc điếch ghi lại quá trunh phân đầu cuả nhóm dàn di trư mối nhất trong vũng.

The recorded history of Cambodia dates back to the first century A.D., when it was known as Funan (100-500 A.D.). This was followed by the Angkor period which lasted until 1432. It was a period of great accomplishments in culture, arts and architecture. At its peak, the empire extended from the Annamite Chain in present-day southern Vietnam to the Gulf of Thailand. The temples at Angkor were erected during this period, which has been described as the height of Cambodian domination in Southeast Asia.

At the end of the 13th century, the empire disintegrated into small kingdoms often ruled by Thai vassals. The struggle for territory between the Thais, Cambodians and Vietnamese has continued to the present. Cambodia became a French protectorate in 1864, and achieved complete independence under the leadership of Prince Norodom Sihanouk after the 1954 Geneva Conference.

In 1970, Sihanouk was overthrown by his Prime Minister, General Lon-Nol. That same year, Cambodia was the target of attacks from the spreading war in Vietnam. This spurred the growth of the Khmer communist faction (Khmer Rouge), which gained control of the country in 1975, under the leadership of Pol Pot. In 1979, the Vietnamese communists overran and occupied Cambodia, installing a government headed by Heng Samrin. The Vietnamese communist occupation, along with the Pol Pot generated holocaust, caused an increasing number of Khmer people to flee their homeland and become refugees in Thailand. Some 8,000 Cambodians who are here today in Lowell, are victims of this continuing war and turmoil.

Cambodians

Most Cambodian refugees wait in the camps (holding centers) in Thailand for one to five years while arrangements are made for their resettlement. Language instruction and cultural orientation are then received at a processing center before leaving for the United States. The Mom family waited in the camps for six years before they could leave. After a twenty-five hour flight from Bangkok, they arrived in Boston where Ing Mom's sister and niece (on left) were there to meet them.

ប្រជាជន ខែវ ភាគច្រើន ចំ ណាយ ពេល ពី មួយឆ្នាំ ទៅប្រាំ ឆ្នាំ នៅ ជំរំ ក្នុំ ប្រទេសថៃ រប្រាំ ឆ្នាំ នៅ ជំរំ ក្នុំ ប្រទេសថៃ រប្រំ មកប្រទេសទី៣ ។ មុនពេល ចេញ មកសហរដ្ឋ កេន្តកូនឡើន ក្រុសៗ ពី ភាសា និប់ ខិប្បទិម. ការរស់នៅ របស់ជនជាតិ អាមេ ធំ ការ ម ប្រសាជនជាតិ អាមេ ខំ ការ មើន ប្រសាជនជាតិ អាមេ ចំ ប្រទេស ខេត្ត ប្រុស្សារ លោក ចំ ប្រទេស ខេត្ត ប្រុស្សារ សេស នៅ ដោយ សុវិត្តភាព ។ រប សាវ ធ្លេប គឺ ក្លុយស្រី តាត់ និប់ ប្អូនស្រី គាត់ដេត់ពាប់វិត្តកាល ទំព្រសាគមន៍ ចំពោះ ការ អញ្ជេញ មកដល់របស់គាត់។ ราออัพย์บระมหล่วมชาลายีได้ล้ ก้ายใหล่มรุ๋อิดาว (สมกักกัม)ใม ปะเทดิไทปะมามมีใช้ ซาต้าปใม ระมะที่ล่า้า กามจัดชาชอมตั้งกุ๊ม กามใช่มรองพอกเริงเจิ้า. ภามสิด สอมพาสาเละ กามสมรุ้มอู่กับ กามปับต์จ เริงกับจัดมะทั่งได้ กุ๊ก ต่อมรับ ที่ สมภางถ่าเมิมงาม ก่อมภามออกไปสู่ปะเทด สะขะ รัด อะเพริกา . คอบค์จรอง มีมีได้ ล่า้า ยู่ในสม เอ็าดาเป็นเวลา ซ์กปี ก่อมเก็พมก เอ็าจั๊าจะได้ ออกจาก ตีมั้ม. ชลังจาก

ราองาว รือโมา ของ ฉะยะภามบันจาก

บาทอภ พวกเข้าเจ้าได้ มารอด บอส

มูทร์ เกุท กอทณ เออก และ พับท

ສາວ (ปหางกับ) เอา อิ๋า มัม ปี่เห็ มัม เพื่อไปต้อมรับพวก เกิงลิ้ว.

Phân lon dan Cam. pu-Cha ti ran o trai Thái lan từ 1 đến 5 nam trong Khi Cho doi sap xep de dinh cui his day ho truck day Buch havi va heiong dan low song van hoa moi trước Khi đen My Gractish Hom doi à trai 6 nam. Ho den Boston sau 25 gis bay the Burgkok Chi cua Ing Mom va Chau gai (bên trai) ra don.

A newly arrived refugee family is given a demonstration of a hair dryer found in a donated box of clothes and small appliances.

ការបញ្ជាញ គឺ របៀបរៀបប្រ ដាប់ ដ្ឋិសក់ ដែលគេរកឈើញ គ្នារូបអប់ អំណោយ ចំពោះ គ្រួសារ ទើបដីប់មកប៉ុំ ។

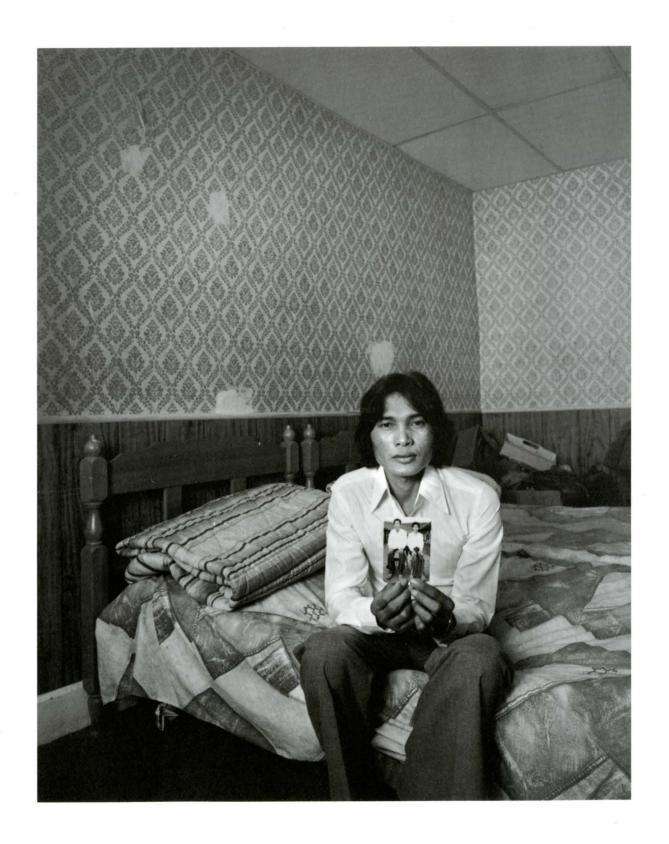
คอบคิอะอาราออันยับที่ชาร้ามา Mot qu tinh ngilir รอดใชม่ๆ ได้ที่การะเกลาใช้เรื่อที่กับ ti han mòi chen dang เคือาเป้าเริ่มใช้ แข้าให้กับ xem (ach xu dung เคือ)ม่า เกี่ยวจาก และใช้ เรื่อที่ may say toi tim ทับ เคือ ให้ไปเป้าระมือ ม้อย. Thay trong thung qui ab va cho dung, tang phain una caí co quan từ thiên.

Keo Saray's parents are still in a camp on the Thai-Khmer border. They are not recognized as refugees by the Thai government or the U.S. government. They are considered "displaced persons." Their only choices are to go back to communist Cambodia or wait in the camp with the hope that someday their status will change.

र्गत-ष्राध्यः चर्णा हिंदी स्थापं स्थापिता चर्णा हिंदी प्रापं प्रकारिताः हिंद्य हिंद्य हिंद्य प्रमामि त्री ६ १० स्थाप्ता चर्णा राज्ये हिंद्य स्थाप्ता हिंद्य स्थाप्ता स्थाप स्थापिता स्थापिता हिंद्य स्थापिता हिंद्य स्थापिता हिंद्य प्रमाणिता हिंद्य स्थापिता स्थापिता हिंद्य स्थापिता स्थापिता स्थापिता हिंद्य स्थापिता स्यापिता स्थापिता स्थापिता स्थापिता स्थापिता स्थापिता स्थापिता स्था

พ่หม่ของหา้อ สาไร ยังย่ามสบอัพ ย์บที่รายหาคมไข-ขนม. พอภ เขาเจ้า บ่าได้ที่การับรู้ เป็ม ราวอัพย์บ ก็ดยลักบามไขา ซู้า ลักบามสะขาะ ลัก อะเมริกา. พอกะขาเข้าที่กาพลา ละมาอ่า เป็ม " ผู้อัพย์บลิ่พัย". ซามทาเลือก ของ พอก เขาเจ้ามีพูง แต่อ่า จะทับคิม เมื่อ ปะเพด คุณม มุยมิดท่าพรา ซุ้า อ่าจะ ล่ากา ปุ่าม สุมอัพย์บ คุอยคอนมของ อ่ามี มี มีร่ามรักซุ้ม สะกามะภาม ของ พอก เขาเจ้า จะปุ่มเปง. Bô'me cua Keo Saray van con 3 trai tai brên goi Thái - Khmer - Ho Khong tuộc Chính phủ Thái và Hoa Ký Khin khán hain là hgười ti hạn. Họ Chi Có hiệt lưa Chon là trở Về hước (am- hu - Chra Công Dan hoặc đời 3 trai và hy vong một ngày não đó tinh trang cua họ sẽ thay đổi

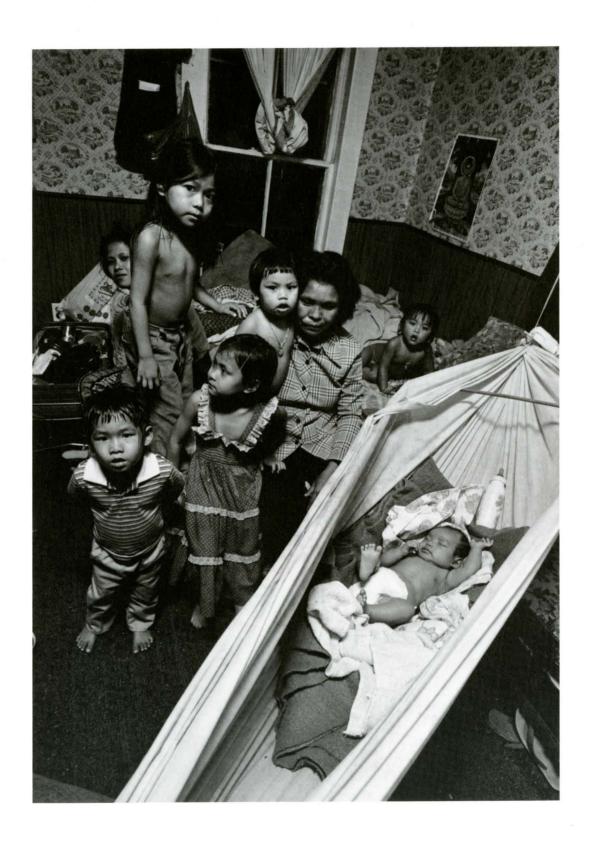

Poeun is forty-two years old. She's had ten babies but now there are six — four of them died during the Khmer Rouge regime.

"In Cambodia there are lots of trees — hammocks are very common. It's so easy to 'string it and swing it.'

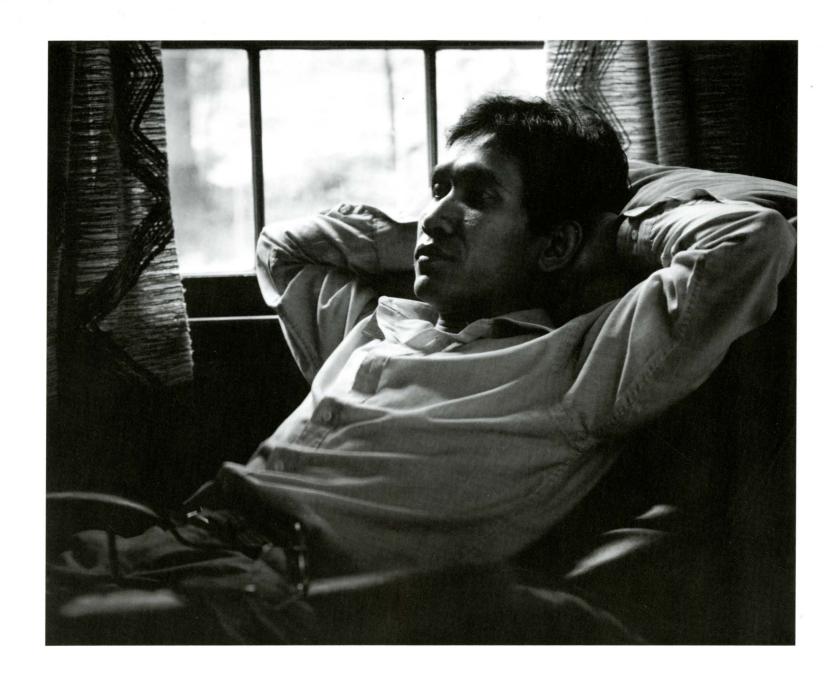
ชีขางที่ธ พระพบ 42 ผู้เต่ เทียง 4 ตีเรียง 5 หรุง เรียง 6 เช , 4 พบง เสงชับ เชียง เพียง พับง เสงชับ เชียง เพียงพ่ - หนึ่งขาร ซียง เพียงพ่ - หนึ่งขาร เซียง เพียงพ่ง เขาบรุง เซีย์ คีณพ่ง เช่ง "คับธรรม เลเจียง เขาบรักรีย" ก็ปเลิมมิลายุได้สีสืบสลาปี. ลาล Bà talum 42 มิลุทสิบคิม แต่ก่า กูเอมียังตัก Ba có tat ca 10 คณ สิ่งคับได้ ตายใม้ไลยะ ละบอบ can khủng h ภามปิก คลุ เล ของกรณมเสดา. เอกี đườc 6, ผ "ในปะเทค ทำ พุรุา นิต์มีไม้ป่าๆ đã thết trong ห ของขาย - เปเป็ม เก็ร กัม เต็ม หันธิ - Me do h ไปป่า ขาอง เกาย . มัม ท่องในภาม ในเหล quyện . มัดแรวม และโล่ม ภามปิปมา." "È (am pu l

Bà theum 42 tuổi.
Bà có tất cơ 10 người
con hhủng hiển ray
con đườc 6, 4 rguời
đã chết trong thời Kỹ
khỏ-Me do năm
chính quyển.
"Ở Cam-pu chra có
rất nhiều cây nên
giững vong rất tiến.
Vòng thường được
hhiểu rguồi xi dụng."

"Last night I heard a tape with the songs of my country. In my mind I went back to my grandparents' farm where I walked through fields of coconut and orange trees and ate fresh pineapple. I felt like there's no place like home." « សក្សូង នៃ ទំពេញ ខ្លុំ ស្លាក់ ខ្លះ មេខេត្ត នេះ មេខិត្ត នេះ មេច្ច នេះ មេច្ច នេះ មេខិត្ត នេះ មេខិត្តិ នេះ មេខិត្តិ

"มีคืม เรามมาบี เอยได้ ยนสุ่าตับ รี่าฟิดเพาะอุปะเชด ของเอยไมคอาม คิดจิดใจ ของเอย คิ ภัมภับอ่า เอยได้ ภับคิมไปซ์ ใช่ ของพัศ แม่ เรื่อย รี่าแม่มบ่อมซึ่ง ขอบได้ ยาง เอา สอม ขมาก พ้าจ และ คิ้มขมาภภับ และ ขอบได้ ภมขมาภ มัด สิด. ขอย รั สกอ่า " ขั้มขอมใดอิก แล้ว ซึ่ จะคิ ภัมภับ ขาม เราด เมือง ของ!" "Dem qua toi righe mot băng rhac voi hhưng bai hát cuả quẻ hường tôi. Trong tâm trí, tòi thây tôi trở về rường vươn cuả ông ba tôi. Tôi chi qua rhưng hang dưa, hang cam vu an dua triỏi. Tôi cam thay khủ Không có nổi não bằng quẻ hường."

Bun Vong and a friend were driving on the Revere Beach Parkway when they became involved in a traffic dispute with another vehicle. A fight started and Bun Vong was knocked unconscious. He died of brain damage eleven days later. In the second of two trials, one of his assailants was convicted of manslaughter.

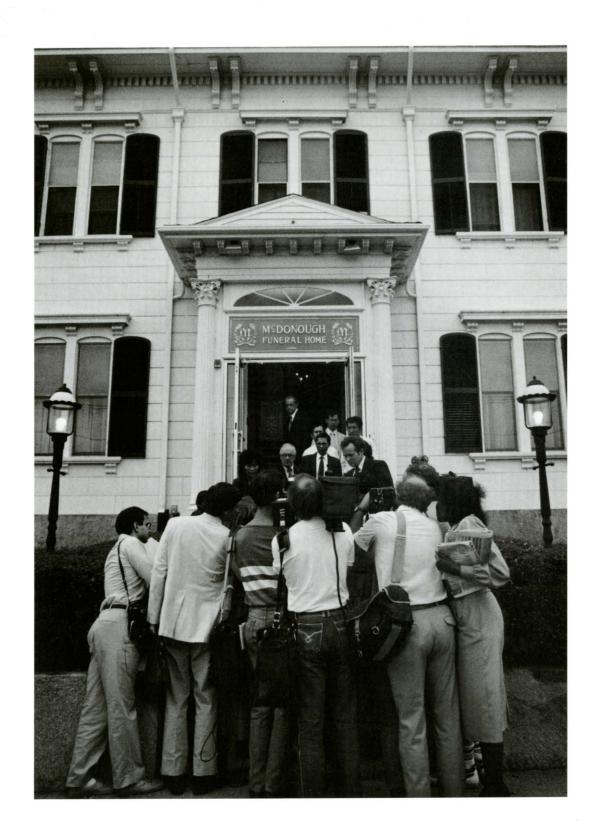
The press converged on Bun Vong's widow as she left the funeral home. There was a barrage of questions and then an awkward silence as she began to cry. . . the only other sounds coming from the click and whirl of cameras.

ច័ទ ន់ហ្សុ មើកទុក្ខសម្មេ चित्रमां जि लि हो न मध्यान NUS REVERE EUDEN ರಾತ್ರ ಭಟ್ಟು ಭಾಲ್ವರಾ ಕ್ಷುತ್ತರಾ क्रिन य लाग्याणं मणे हैं तिह ទៅជ - ចិន្តវាក់ក្រក្តិតេ भक्तभड्डें वर्षिच्छादि រុក្ខ មិន ស្នំ ក ಕನರ ದಾಲುಬಟ ಬುದಾಟ रिसाः दिश्तं मूर्णे शृह य हस्रे हता เมนุเฉเทะเกูนลูญ เล่นภูลัก គាត់ ម្នាក់ ត្រាទ់គេជំនាក់លស់ ដំរ g 22,500012 ฎรมคลุษป์ ส เพาะแก่เส็ก អ្នកមេចាយ ពីលោក ប៊ុនវិស្ស रव्या है हैं नपूर्ण राज्य , អកសារតាត៌មាន ជាក្រិទ សូរម្ភិល ដុល្លាំភូមារតាម नित्र कार में मार्ग प एक ऐ में न के हितया है जिस्ता हे क ਜਾ ਨੂੰ ਦੇ ਜ਼੍ਰੀ ਦੇ ਜੇ ਗਹਾ ਜ਼ਿੱਚ รถีงสุด เลือน มากร รักรัฐส នឹកស្រណោះ ដល់ នោចប្ដីសម្បាញ रें अल रेंगे के हैं जो है कि है वह व मिन्न क्षा के स्टिन กางฮ์ การสิช สุรย์เผณฑร : જાર ઇ હા સ

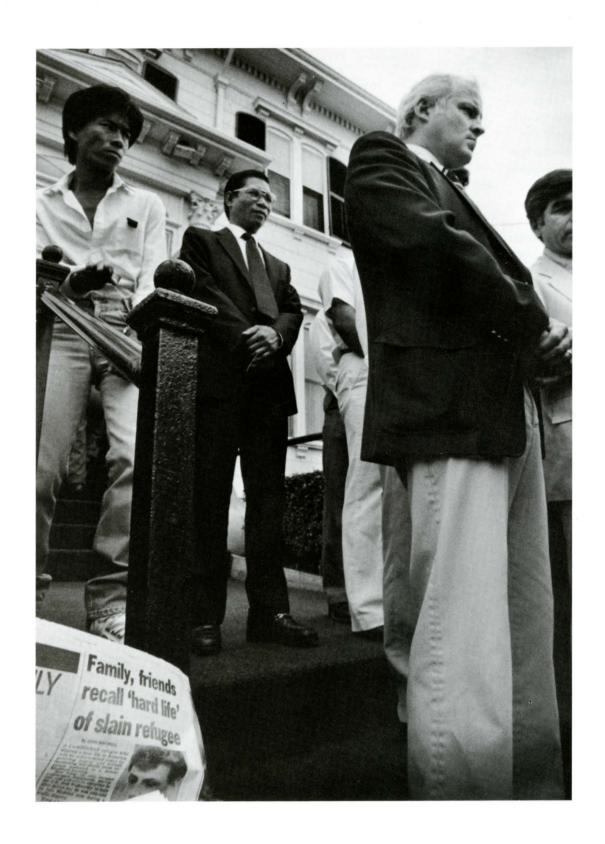
บุมอำ และเพื่อม ผู้ มี กำ ลัง ขับรถ ตามทุบิบ ริเจัยร์ บิดร์ เมื่อ พวก เชิงได้ พื่อ พับทับทามทุ๊ก ทุกก่อ ทับทามสัมจอมทับรถคับมี ธิก. ภามต่าสัทมีได้ เกิด ขึ้น และ บุมอำ ทุ๊กติ จ์มลาอ บ่ารุ้ สิก ติอ. ลาอิได้ เสียริวิด ย้อม ระชมอาทิก ท่าลาย ในสิบเอ็ดมี ต่ำมา. ในคั้ง ที่ สอา ขา ในจำ พมา ผู้ ต่ำ สั ทุ๊กตัด สมลิ) โทดในทาน ข้าคับตาย. มักข่าอ เข้า สี พิมิได้ ล่าเจ้า บาง เม้า ของบุมอำรี่ เป็น แม่ เข้าย ในระบะ หัวเอได้ ออกจาก สะทุมทั้งกำ พี

เพลามทุมชาคมกาย.
มักช่าองทั่วสีพมได้ลู่เข้างางมั่ว
ขลางกลีร์ เช้ม แม่งน้ายในระนะ
หี้ลาจได้ ออกจาก สะทุวมที่ทำผ ชาลิบ. ได้เทิดมี ขี่ไก่ทุมปรกุญก ชาย และ แล้ว คอมมาบละงาว อัมชมาแปกปะชาค ที่เทิด ขึ้นใน ขะมะ เกิลาจได้ รื่องไข้าขึ้น..... สกุ อีมอิกท์ มีแก่สกุกั ของท้องกุ่าย รูบ และสกุญมุมท้องกุ่ายรุบเทิกัมม์

Bun Vong và mot kgub; ban tang laixe o Revere Beach Hinkway the gap Chayen cae u Vos not Chi xe Khac. Hai ben Lans nhay va Bren Vong by dank bat Hind . Milos mot regay sau and that vi bi Chan thường so hao. Sau hai lan ra toà, mottrong hai Ke tan cong and & Ket an get rgici. Cai hha bao vay quant qua phu cua Bun Vong Khi Chi ros Khoi nhà tang. hholu can hoi von lap va trep theo la mot si im lang nang në Khu Chi bat dan Kha.. nhung am thank Khai Chi là tiếng "clic" của may thuy and va tiene les phim

.

Rom was a village leader in Cambodia. When he started ESL (English as a Second Language) classes, he had a strong motivation to learn. He entered the clerical program but became frustrated with the level of language skills required. He would say, "I can't keep it in my head — my brain is too old." After transferring to the electrical program that offered more hands-on skills, Rom made good progress.

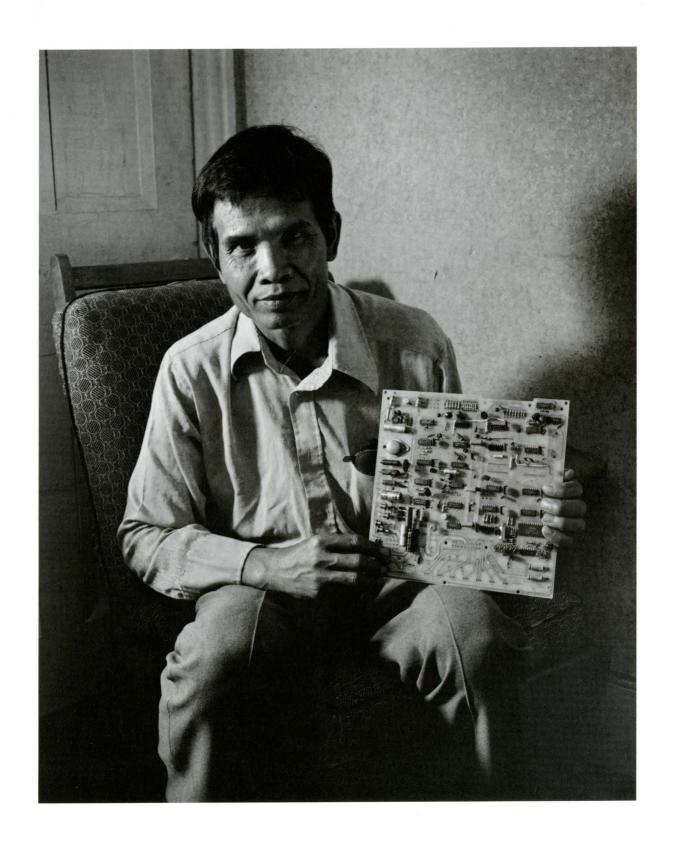
"When I go to look for a job, maybe I will bring this to show and say to them 'this is my certificate." ពីដើម នុំជាមេត្តមិនៅកម្មជា។
មកដល់ អាមេរិក តាត់ខិតខំ

ឲ្យកមាម រៀនអប់ គ្លេសណាស់។
ដំបូរ៉ា គាត់ ចូលរៀនធ្វើជា
ស្យៀន តែភាសា ទើឲ្យគាត់
មហ់ ខាំឃាំចេក។ ចាំវាមិន

ជាន សោះ , ឃាំឃាំសាចាស់បន្តិច
ទៅ ហើយ »។ បន្ទាប់មក គាត់
ក៏ចូលរៀនបច្ចេកទេសអគ្គីសិន្ត
នៅសំអនុវត្ត ច្រើនហាស់ទីស្លី គាត់មាន ជាគារី ខា ស្រី វិស្សី គាត់មាន ជាគារី មា គ្រាន់បើ។
« បើខ្ញុំ ទៅ ភាការ បើ ខ្លុំ វិសី
មក សញ្ញាប់ ត្រ ខ្ញុំ ទៅ ប៉េឃ
សញ្ញាប់ តំ ថា - នេះ ប៉ែញ
សញ្ញាប់ តំ ចាំ - ខេះ ប៉ែញ
សញ្ញាប់ តំ ទំនុំ - » ។.

ธิม เคียเป็น ซ์องบ้า ชมู่ บ้านใน ປະເທດ ການຊາ . ເມື່ອ ລາວ ເລີ້ມ ຕົ້ນເຄົ້າ ຫ້ອງ ພາສາອັງ ກົດ ອີ. ແອສ. สองล์ , ลาอมีความตั้วใจร่ำรุเม ຢ່າງ ຂະຫຍັນ ເັນ ແຊງ. ລາວໄດ້ ເຂົ້າ Jozin in strian stanin cup စ်ာကိုက် တို့ညှိ ကွေဝ မို့စီယ စ်ာ ဆုံ ဆို คองแข้วมีข้ามาน ขาๆถ้าน ผาสา ຍັງຕ້ອງການຕົນອີກ . ລາວອາຄຈະ เอาวา, " ยอย ย สามาดจะเราบมัม ไว้ใน เทิงสมอา ขอาข้อย _ สมอา รอารอย มับเก๊า ซาย เเว้อ ." ซ้ำ จาภได้ยักยายไประเบาเราได้ ใร้มี ซายใบ อีรามัม, รับได้ ล้า คอามทาวงน้ำ เมื่อเอย ี่ปรุอกษากามทำ, บาท รอยจะ เอ๋า อัมมี 7ปละเกกใช้ เย้าเจ๋า เย่า เเละ จะ เอ๊า ทับเบ็ เจ๊าอ่า "มี" สมมายปะกาลมียะบัก ขาวอย.

Ong Rom la mot nguior co chere vu land do trong lang o' Cam- fu Chia Co haven stong luc thui day ong how Anh ngu. Thing Khi Ong vao Chilong tring huars luyen the Ky , ong can thay buc minh vi chua du trink do Anh rgi ite ha. Eng nor : "Too chẳng grư được chỉ trong dan - Oc for già quá soi "Sau Klu Chuyen qua Churng trunk ctres, Ong Rom tien bo no let vi nganh nay ctor hoi kheo tay whily hon. " Khi tos di tim viec, co le toi se mang Cai hay theo cho ho Xem và noi Vor ho sang day la Chung Chi Cua foi.

Division of Employment Security "When I tell them a job is available they ask if any other Cambodians work there. If I say no, then they don't want to go. If their own people are working there they feel comfortable. They are away from their own country and things seem strange here."

ការិយាល័យ ជួយរកការមារ

« ពេលខ្ញុំប្តាប់គេថា កន្លែង

មួយ ក្រុវការមនុស្ស - គេសូរ

ខ្លឹថា កន្លែង ប៊ុំជំហូនវេទុរ

បូរេទ ? បើខ្ញុំថា អត់ គេមិន

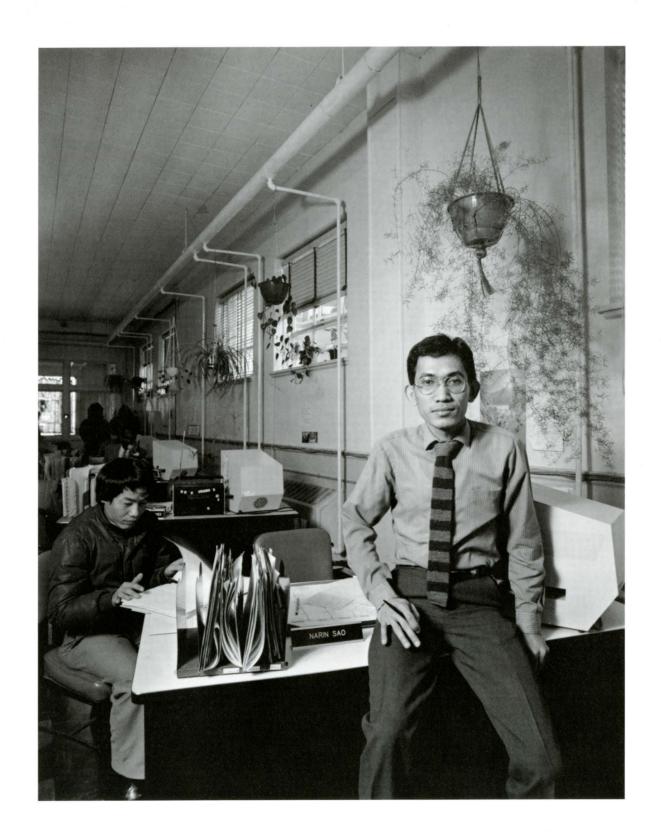
ចង់ធ្វើរម - គេបើខ្ញុំថា អន គេមុចជា មកចិត្តបន្តិច - ពួក

គេមក គឺ ឆ្លាយ ហាស់ - អ៊្វី តៅ

ទីនេះ ដូចជាវប្តក់សំបើមចំ

ខោះ គេ » ภัมปะภับไพแรงงาน "เมื่อข้อยบอก เข็าเจ้าอ่ามีอุกาน อัมมิให้หลัด เข็าเจ้า ทำหนอ่ามี คัมขณมม ตำงานยู่ เก็บ บ้. ท้า หากข้อย ตอบ จำ บ้.มี พวก เข็า เจ้า ทั่งย่าภิไปเร็ด. ท้างงามมี คัม ของเข็าเจ้า ต่างงานยู่ เก็บ พัพพาเข็า เล้า รู้ สัก สะบายใจ. พอกเข็าเจ้า ได้ ขางไก จากปะเขด ของเข็าเจ้า และ บุภาอง บุภาย่างใน เก็ม เบ้าคิ อ่าแปกปะชาด ไป เพื่อ ส่าลับเข็า เล้า "

Van phong Him vice
"Khi toi Cho ho
hay co' vice lain thi
ho much bich Co'
ngisi Cam-fur Chia
não lam à do Không
heù toi tra loi Không
thi ho Không much
nhân vier heir co'
người Cung xi kim
Chung thi ho Cam
thầy dễ Chiy hỏn Ho
xa seu số và moi sư
Co' về qua' xa la à
dây."

The Moore Street School opened in January, 1986, to house the rapidly increasing population of Cambodian students. The school, segregated until June, 1986, is an example of the emergency conditions facing public institutions that deal with the Southeast Asian refugees.

សាលា Mooke ST. ចាប់បើក ទូវ នៅ ខែ មកវា ឆ្នាំ១៩ជី៦ ដើម្បី សំរប់ នៅ តាម ចំនុំឲ សិស្ស ខ្មែរ ដែលចេះ តែកើន ឡើង យាំង ឆាប់របាំស ។ ការណ៍ ដែលសាលា បានត្រូវ បំបែកឲ្យ កើត មាន ដើមាន នេះ បញ្ជាក់ គឺ ភាព អាសន្ន ដែលរដ្ឋ ត្រូវ ទទួលការខុសត្រូវ ចំពោះ ដំន ក្រៀងខ្លួន ដែកកម្មវិធីសិក្សា។ โรๆรุบทุพ์ม ม่ร์ ได้เช็ดในเกือน มักทะราชี 1986 เพื่อ ขับจุ มัทรุบ ขาวะเมน ที่เมิทาน เพิ่มจำนอน พันชั้น ข่าๆ ลอดเลอ โรๆรุปโด้ แบ่ แยท ออท จัน เท็ง เกือนมทุ มา , 1986 , มี แม่น ตัว ข่างมา 199 พาจะ รุทเลินริง ทาง ลัง อะเรียพัก ทับ สะทุงขัน ลาชาระนะริง ที่องอัด ทับ ขาวอัพย์ขอาริสาเอัน ออกส์ๆ Tucing Moore street Khar grang van tháng girng hum 1466 di chưa số học sinh Cam. Mu-Chia tang gia tăng một cách nhanh chong. Trường này trước tách ra cho ten tháng 6 năm 1986 là một dàis Chung về tinh trang Khản cáp mã các trường công làp phải đôi phó grup dân ti nạn người Đông Nam a'.

"12 Sisters" is a Cambodian folk story that has been handed down from generation to generation and carried to Lowell by the refugees. The film was shown at St. Patrick's Church with a translator for the English speaking viewers. " នាមិទី៖ ដល់ប្រក ទៀប ក្រោមខ្មែរ ដល់ប្រក ទើបន់ ស្លា មី ជំនាន់ មួយ ទៅជំនាន់ មួយ ម ខ្មែរ ភាព ខេន្ត មាន ស័យ ម ខ្មែរ ភាព ខេន្ត មាន ស័យ បម ប្អូន ខ្មែរ នៅទីក្រុម LOWELL ដែលមាន អ្នក បក ក្រែប ជា ភាសា អង់ ក្សេម សំរាប់ ខស្សនិកជំន បរទេសម "มารอบสอง" แม่มมิตาม ผื้นข้าม ของ ของแมนที่ได้ ที่กา สิบเทอดมา ตั้ง แก่ ยก นั้นตา ยุ ทนี และได้ที่ก ม่ามา ติ เมื่อง โล๋ฮ โดย ขอ อัพย์บ. ພາພย์ม เรื่อง ปี ได้ที่กา สาย ซิ โบด เขนล์ง ปากรถ พ้อม ตั้ง มิ ผู้ แปพา สา ต่ำลับ ผู้ เบ็่ง ซิ่งปทพาลา อังกิจ.

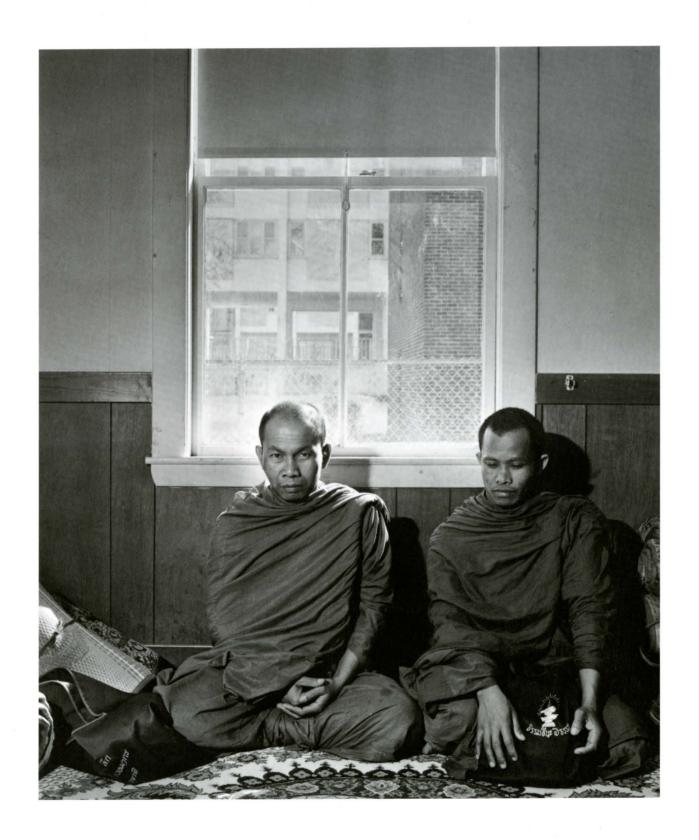
câu Chuyên dan Gan cuả Cam-pu Chia đã được Truyền từ thể hệ ray sang thể hệ khác và được Những người ti ran đem vao Lowell. Phim được Chrêú ở nhã thổ St. Patrick và có người phrên chí, cho Khán giá.

"Under communist regime we lost more than three million people. We lost everything — all of our culture which took more than 1000 years to build, and all of our trust for each other. We only trusted the Buddhist monk. Only the Buddhist religion can rebuild our culture."

ស្នាម បេបប៉ុស ៣ តំនា ស្លាប់ ដាយបិល ១៣ តំនា ស្លាប់ ដាយប់ មានសល់ អ្នក។ សេក បាក់ ប្រាស់ មាន់ ខេត្ត អស់ បើ យ គានសល់ អ្នក -សូមី តែ ប្បទិម ក៍ បានបស់ អោយសញ្ជីមុនកចិត្ត សោះ ក្រៅ គឺ ទោះ អានស្វត័យ ។ គិត សៅ មានកែ ចោះ ពុទ្ធ សាសនា មេ ដែល អាច អក្សា ប្បារវិម ដាតិ ទៀតមិនិម្យា ពុទ្ធ ។

"Buor Chi đô lông san Chung toi màt s trưcu người Chung toi màt s trưcu người Chung toi mất tat ca , tat ca văn hoá hỏn 1.000 năm xủy dùng và tát ca long tin mã Chung tỏi có Cho nhau Chung tỏi Chi tin Cac vi sử 3 Chùa Chi co' thể xây dùng lai văn hoá cuá Chúng tỏi."

The day came for celebrating the opening of the new Trairatanaram Temple, which had once been a Knights of Columbus Hall. Everyone dressed up — everyone's spirits soared. The next day they found out that it was illegal for Venerable Khon Sao to stay there without an occupancy permit. After contributing much time and hard earned money, the permit was finally granted.

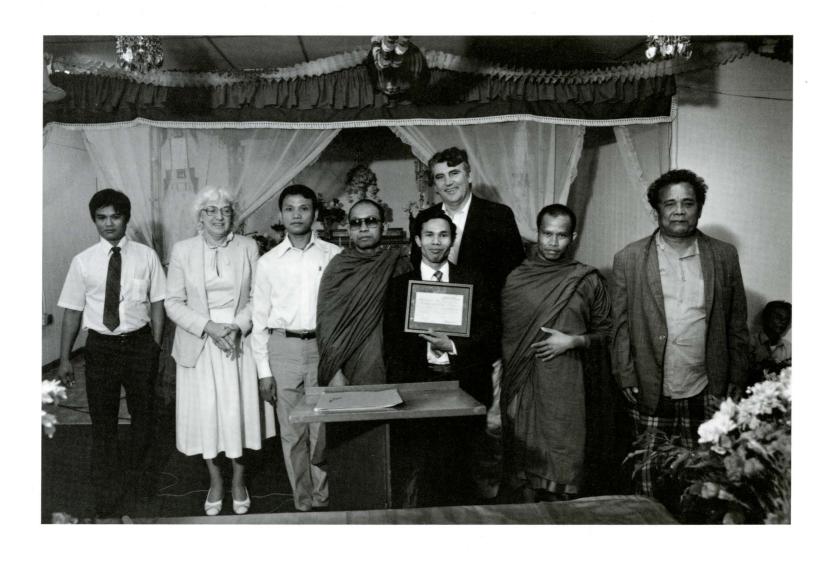
"In Cambodia if you want to build a house or a temple and live there, you go out and cut away some bamboo, drag it to where you want to build it, and move in."

रभीरें दूरिक रस्ट्रेस है एकः राष्ट्री เฟ สฟ เติริส ัยสรสภาย-เสนณ์ เมื่อเล่าคนุม FRETS KNIGHTS OF COLUMBUS HALL _มารักษีธรัฐงากางบุก យវិករាយឥត រុបមា. រកស្ថេក ពាក់ស្លាតបាន - ដ្ឋាជិតពីដើម รางการ ธิรถมาเกรา ถึงกาง-ದಾರಿಸುತ್ತರ ಕೆಪಡಿಕಾಪತ್ರಿಸುತ್ತಲು कह कुलें के दिश्वे भेरिक कुल ရန္တိုင္မ်ားရန္စည္သာမႀ နပည္ခ်င္ေ राष्ट्रामाध्ये के उत्तर कार कार मान เพชร์ล์เซียตุบ่อล รล हैं छि छा ने हुँ १६ - कार छैड មានដ្ឋារ ទាំង ខេត្ត ខេត្ត अह ब्लाइ भू भाषा हिंगू तथान សារការបស់កម្សាវកាយកម្សាវ ಕಿಕ್ಷ ಕಿಳಿ ಆಕ್ಕಲ್ ಕಾಲಸ್ವಾಕ್ಟರ: हा लिल्ड्रिकाराडेनचंड म्हिपे १३६ क्ष किर प्रमाध्य किर भी में हैं हैं ลายเอตูณ: ่อุทย่ ฯัล้ผีขบ ကောက်ရှင်း - ခြောက်မှန် မှ မျှာ សម៌ផ្ទះបូវត្ត -គ្រាន់តែ ទៅកាប់ប្ भी वें रिल - भाग धन भान मह ชิณา รัสงรภุศาธิฐ - พมิ උಕ್ ಲ - មៀស៌នៅភ្លាម.>>

มื่อเลิมฮลอุทาบเปิดจัดใหม่ครี รัตะมารามได้มารอด, รุ๊าคั่ามี' เคีย เป็น ซ่าไมท์ จัดฝา๊กลัมบัส, ทุกๆ กิมได้ แท่ๆ เกือๆ ย่า เพิ่ม เมื่อ มา ขอทรทิรถิ์ ได้ เข้ามอ่า มัน เป็น ทานผลกาล ขมาย ฮาลับ เกิ้ เพระ คุมทาม คอม เซ้า รุ๊าปู่ ที่ มัมโลยบั้ มีทานรับอะมุยาดใช้ ปู่. ชารจาก ทาบบัธิจาก ชายๆ คั่า และ เก็มที่งาก มาได้ ป่า ลำบาท , ใมที่ สุดภามอะมุ ยาดทำได้ที่กา อะมุมัด.

" ย่ ซึ่งปะเชดท่าพราท้าพอกเจ้า ยาก ปุกเรื่อม ซึ่ง อัด และอาลับ ยู่ ซึ่งมัน, พอกเจ้า ท่ออกไปตัดเจ้า ไม้ไล่, แล้วท่อากมับมา ข่อม ซึ่ง พอกเจ้า ต้อๆทานจะปุกใส่, แล้วก่ ยายเข้า ปู่กิลด."

Dên ngay lam lê Khanh thanh Den Trainatararam ma truite Kra Co ten la "Knights of Columbus Hall", moi người phuc Sirc' sat lich si va tinh than phòs phoi. Hom Sau ai hay moi moi biet rang Duc ngai Fhon Sao 3- dó la bat hop phap her không có gray thep cu thei. San Khi ton rat which the gib va très bac bang cong lao Kho rhoc, cuòi curg gay phép mói duoc can " & Cam-fu Chra neu ban muon xay hha hay đển và sông o do, ban cu tu hen di don tre Keo den cho dat ban the ch va dung tha les o."

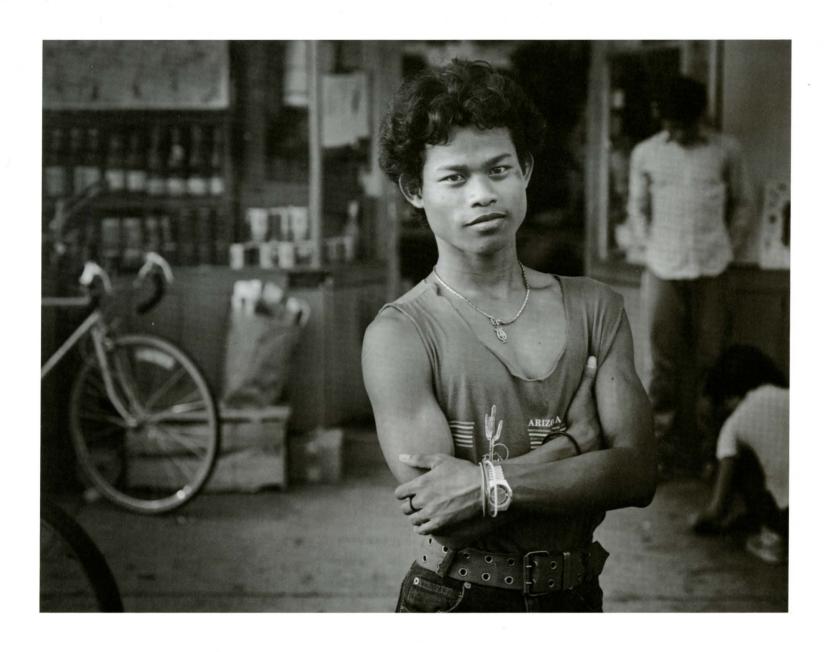

"An American man come two times to our house and ask me if he can have my son to be his son. He say he will give him everything he need and send him to college. I have one son — I don't give to somebody. I'm his mother — he's a good boy and I love him too."

« ជនជាតិ អាមេរិកាំម មក
ស៊ី កូនខ្ញុំ ធ្វើជា កូន បស្ចើត
ស់ កូនខ្ញុំ ធ្វើជា កូន បស្ចើត
ស់ កូនខ្ញុំ ធ្វើជា កូន បស្ចិត
ស្តី ស្តើយ ឃើយ អោយវា
ទៅ ទៅ នេះ មេ ហាវិទ្យាល័យ
មៀត ៤ អាប្រមបណ្តលចិត្ត តែ
ឃុំខ្លុំ នេះ ខ្ញុំ ស្រាល់ខ្លាំ ជា ហាស់
មិនអោយ អៅ អ្នកណាចរណាធើយ»

"คโมอะเมริกัม ผู้ มี มาเรือนะอา พอกะจัย สอาคั้ง และ ทุม เอียทั้ง เทากว่า อาจะจำลูก ถุยะอาร์อยี่ ป เป็นลูก ถุยะอาลาวิได้ ข้. ลาจะจ้า อาลาจจะใช้ ยุกาลี ยุกาข้าง แก่ลุก ถุย เอาร้อย ตาม เกิล ภา ถุย เอา ข้อย สุมตั้ง ถึง เอาโล. ข้อยมิลก ถุย ผู้อย สุมตั้ง ถึง เอาโล. ข้อยมิลก ถุย ผู้อย สุมตั้ง ถึง เอาโล. ข้อยมิลก ถูก เลาอเป็มเจ้ากรี และ เอียกรัก ลาว เกิมคุวภัม. »

"Co' một người Ny tên thà tới hai lân đe Xin tháng con tỏi lam con huốr. Ông ây her sẽ lo đây đư Cho tháng be và cho học Dai học. Tối Chi Co' Một đười Cho ai ca'. Tháng be sat vgoan và tổi thường học.

Many Southeast Asians became Christians in the refugee camps where there were missionary nurses and workers. When we asked Cheth if we could photograph his family with its newest son, he wanted to make sure that his pastor was included in the photograph.

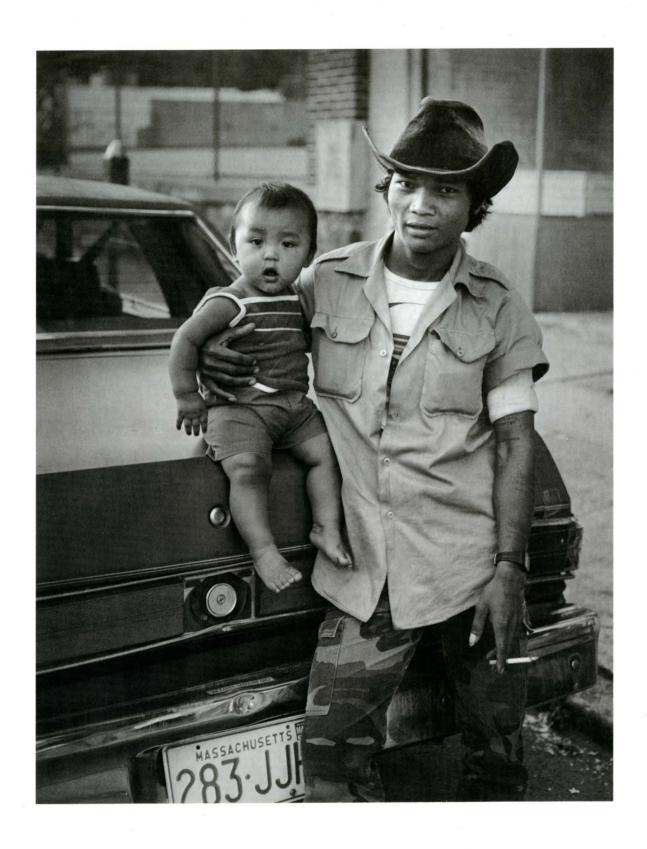
ជនជាតិ អាស់ អាត្តេយ៍ ចូលជា គឺលោក ពុទ្ធិ៩ ណាស់ នៅ តាមជំ-នំ វិនិលមាន ពេទ្យ គឺជំអាតជំនួ យ ជៀវៗ ។ នៅ ពេល ដែល គេ សុំចិត្ត ក្តាសា គោត់ ១២ ជាមួយ កូនប្រុស ទើបនិជាកើត _ ចិត្តស្វា គេនិសាថា ដាំស្វា តាត់ជាប់ដែរ ប្រទេ ។ ราอ อาจิตาเอ็ม ออก ญ่าใต้ ชายๆ ถึมได้ ภายเป็ม ถึม คริส ตาม ยู่ใน ฉุม อัพย์บริ่า เป็ม บ่อม ถึง มี พิม พะยาบาม และ พะมักาาม ฝ่าย ธาฮุมา. เมื่อ พวกร้อย กาม เจด กำว่า พาก ร้อยจะ ซามาด กาย รุบ คอบ คิ๋ว เอา ลาวพ้อม ถ้วย ลุกราย เกิดใช่ม เอา มระคริส ตาม เอา อาจิรี ได้ แม่ใจว่า พระคริส ตาม เอา อาจิรี อักราร์ ถึง

ร่วมใมรุบท่ายย์.

A-hiều người Đông Nam Á trỏ thành Người Công giás ở Các trai ti nan. Mới chay Co' khiều y tá vã khải Viên lam việc Cho hòi truyền giáo. Khi Chúng tôi xin phép anh Cheth. để Chup anh anh Với đưa Con trai mối tikh, anh muốn phải Có Cá vi linh muc Cua anh trong anh.

Formal education in Cambodia stopped under Pol Pot's regime. At thirty years old, Salay is graduating from high school. "I'm not really proud yet until the next diploma — then I'm born again. When I finish with college, if God wants me to, I would like to be a missionary. That's why I try so hard to study. I want to go back to help my people — if not my people then others who need help."

वृश्व प्रस्तान्द्रणहरूमाध्यम् वर्थः प्रस्तान्य प्रमान्य स्थान्य स्थान

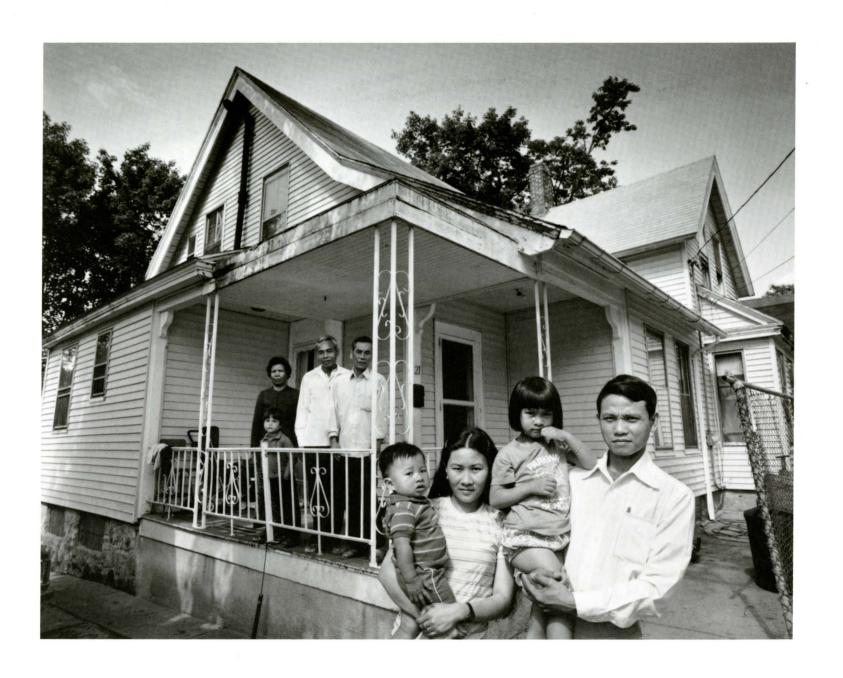
ภามสักลาจุ๊าเป็นตาเกามในปะ เพลทาพุชาไล้ทุกยุลเร็า พายใต้ ละบอบภามปิภคคา ของโปมปิด. กอมอายุได้ สาม สิยชี, สา เลิได้ จับจาภโชๅธุๅมมัตย์ม. " เอย ย้าย่งกับมีความพากพุม วิจเเท้าราเทือวับเก็บได้ใบปะการ มยะบัดจัมตัไป_ หลัวเอยก์ได้ เภอลิก เพอเมา เมื่อขอย ยือเทย ด้วยโรารุเมอิตยาไล , ท้าอาพระ สำคัญภามข้อย, ข้อยมักปากจะ เป็นมักสอนสาสมา. ย้อน แมง มั้ม เอา ข้อย จาพะยายามรุเม ปาา ห้มาวด. เอียฝาภภับคั้นไปร่วย ปะสาร์ม ของข้อย _ ท้าอาย สมมชะ ราร์น เอาเอีย กุ้าย่างนั้น กำแน่น ยุทิลูกา อุบ ญ ผูลามาก ยอากรุ่วย

Dubi chè do Pol Pot Cac hoat doing quó duc den rgung lan Saloy hox x ong Trung hoc lui anh 30 tuòi. "Toi Chia that 80 hand dien ve minh Cho chên Khi hão tor land boing tot ighich Dai hoc. Luc do tov se phu dube tai Sinh. Khi toi xong Har how wa new Chin goi, toi mong se trò thank quo st Chink ui the mator co' hac Toi much trove de giup cting bao toi. hen thong this bat cie ai can duce grup do"."

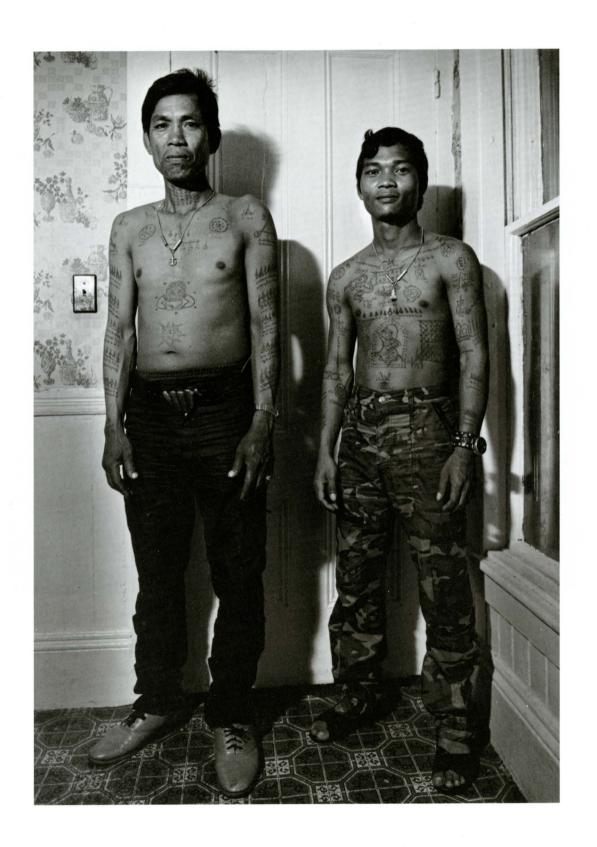
"The main reason I buy a house is so I can be independent. Now we can welcome everyone here without having complaints from a landlord. My father-in-law's friends live here too because they have nowhere to go. We all live together; it's Cambodian custom to receive anyone that needs a home."

"เพลเล็มส่อมใชยย่า ซึ่งยังเรื่อม ที่คิว่า ข้อยสามาล เป้มเอกราลเอา ซ์มเอา. ดูเอนี้ พวกร้อยสามาล ซ้อมสับ ผุทๆ คัม มาที่มี โดยปาส จาททามต่ว่า ต่งขมจาทเจ้า ขอา เรื่อม. เพื่อมขอาเม่าที่ ของข้อยทำ ได้ อาสัยย่ที่มี คีทัม เพาะว่าพวก เข็าจึง ข้าม ซึ่งโด ซึ่ง ะไปอาลัย ย่. พวกร้อย อาลัย ยู่มำทัม ขจัด ผุท คัม, มัม แม่มจะมับ ซำมุมของ ของเมม. Tor mua wha way ly do Chinh la vi to; much doe lat Bay gis tor Co the trep don moi nguor ma khing ngai chủ wha phan wan. Cac ban cua bô' vò lới cung o' đây vi họ Không có Cho ở. Tất Cá Chung tor Ang Chung với whau theo phong tục Cam-pu. Chia, whung người thần Không có nhà ctèu đuôc đơi nhân."

"When we fight in the Cambodian Army we believe the more tattoos on the body, the more protection in the war." « សម្គាល់ខ្ញុំច្បាំឃុំ នៅរូសុកខ្មែរ ខ្ញុំ ជឿ លើ សាក់ ហើយចារតាស លេញ ខ្លុង – សាក់ឲ្យកែច្រើនទៅ វាជួយការពារ ក៍ ច្រើនដែរ» "เมื่อตอมผวกร้อยสู้ฉับ ย่ามทอງ ชกับ ะเมม ผวกร้อย เชื้อที่ ว่า มีลาย ชาย ย่ตามตามตาว เชาร์ โด, ภาม ข้องทัมแข่ง มี ชาย ขึ้ม เชาร์ นั้น ย่ ใน สิง คาม ."

Khi Churg toi Chiến thấu trong quản đôi Cam-pu Chia, Churg tới tin là cáng có khiều linh xám trên người Cáng thuộc an toàn hón khi ra trần."

"My grandmother says 'if my country is free, I want to go back," but we like it here. Even if it's free, I don't think I go back — I stay here."

"त्रें सुड्रेड्ड है का का के - हिंद किंद्र का है है का - के किंद्र किंद्र के के के कि - के किंद्र किंद्र के किंद्र के किंद्र किंद्र के किंद्र के किंद्र के अ "แม่ตุ้งอางอับเอ้าว่า " ทุ้ปะเทค ขาดเอางอับ เป็ม เสร็คิม, เอ็บปาท ทับคิม เมื่อ " แต่ว่า พวกงอับ มักปู่ ผู้นี้ เกาทุ้า แม่มว่า มับเป็ม เสร็ , เอ็บบ่าคือว่า เอ็บ จะทับคิม เมื่อ _ เอ็บ จะปู่ ผู้นี้ "

Batoi nos: her xí
Batu do Ba mush trò
vê: hhưng toi thưch s'
tây. Du nước tor tươc,
tòi nghi la tòi sẽ Không
trò vê: Toi 3 lau ctuy.

Mother and child at home in the U.S.A.

មាតា និសិច្បត្តិតា គោល ແມ່ແລະລຸກຢູ່ທີ່ເຮືອມໃນປະເທດສະ ស្វស្តិត្តា ក្នុសិជ្ជ: នៅសហរដ្ឋ ທະລັດ ອະເມຣິກາ.

Hai me con 3º rhai tai Muj.

Phalik performs traditional Cambodian dances — her brother likes the "moon walk" better.

พาลกสะเกลา ภามพ้อม ตามแบบ ปะเพณี ของของเมม _ อังยของ ลาอ มัก " ถองเถือม เกือน ย้าย » ชาย ภอา .

Phalik brêi chen cheu vu tuyên thông wa Cam-pu Chra Em trai cô ây thích ctrêu "moon walk "hôn.

Cambodian New Year Celebration

មណ្យ ចូលឆ្នាំខ្មែរ

ภามสะเบ็มสะบาลาปีใชม่ขลางว่า ham mor eua (am-ขอมม. huchra

The first wedding of an American man and Cambodian woman in Lowell.

"The priest gives the couple a haircut as a symbol of cleanliness. The locks of hair will be mixed in a bowl to symbolize the sharing of the bride and groom. The monks advise them to use the plural, not singular, when speaking in the house. They should say we instead of I."

มาตาบาลิตาบารี ขุนรภาษา เลี้รัฐา ชิพรบพมาเขาสำนา สำเรอมสามสาสาบารีกาล่งสรุ สำเรอมสามสาบารีกาล่งสรุ สาบารีกาล่ง นี้วิสรีมพรรา มารถมาตากลัก นี้วิสรีมพรรา มารถมาตากลัก นี้วิสรีมพรรา มารถมาตากลัก นี้วิสรีมพรรา มารถมาตากลักษา เป็นกับนักเสรีมวูลองนากบั ขากระเม่ม นี้รุมตาการ ขุมสา ภามเเต่างามเทือยทำอัด ละชาวงุญั่ รายอะเมริภัม ผู้ มี่ ทับ ผู้ ย่าราจะะ ผมงามเมือง ไล้อ์ . พระสังได้ ตัดขึ้ม ให้ ข้า ค่ เพื่อ เป็ม ความขมาย แช่ง ความราว สะอาด . มัด ผืมจะได้ ที่ภา ปีมภัมในทุ้อย เพื่อ เป็ม เคืองขมาย แช่ง ภามแบ่ง ปัม ละชาวง เลิง สาวะผะ เลิง บ่าอ . พระ พทรุ ได้ แมะ ม่า ตัภ เตือม แก่ พวกระจา เจิ้ง ใช้งารู้ แก่ ค่า พะชาพิด , บ่าใช้งารู้ ค่า เอก พิด , เพื่อ เจลา ชาก เจิ้ง ปู่ ใม เรือม . พวกระจา เจิ้ง ควม เจิ้ง ว่า พวก ข้อย แบมคำ

Dans wio day tren giva mot agress dan ong kuj và một kgười dan ba Cam-pu-Chia o' Lowell. Vi this hon cat too do is chong moi, breu hren cho Su trong sack. Har hham toe duoc tron lan trong một cái Chen tung trung cho die chu re Cac si Kluyen der vachong ching so whren this noi Chuyen trong rha. Ho hès dung hai chủi Chung tới thay vi Tor.

YAWS*

A scratch was doom if their village had it. Without penicilin it could hide in blood forever burning holes through skin that won't close.

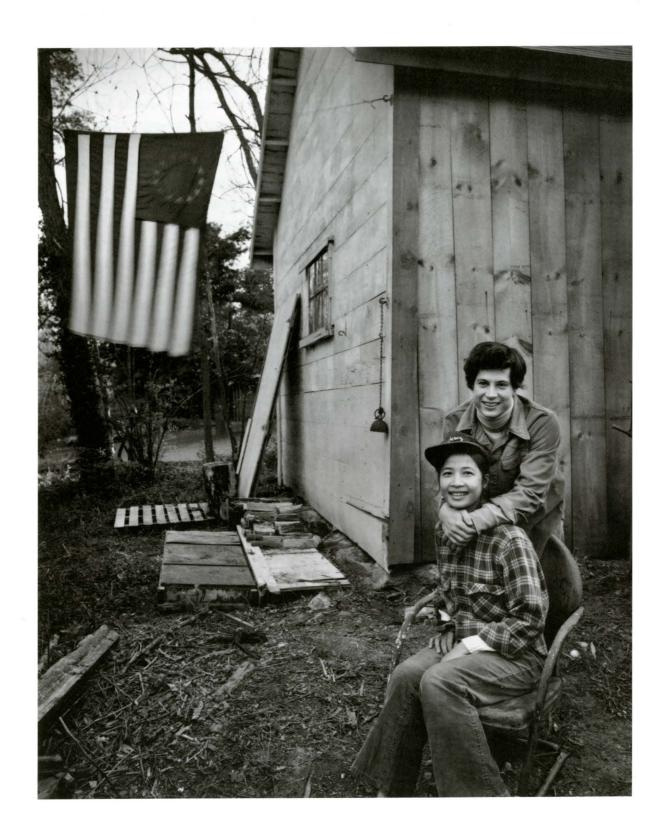
She said her mother put leaves on infected sores to draw the tiny worms started by flies far enough out to get at with toothpicks.

My experience doesn't even begin to touch this. The closest it ever came was the summer I got poison ivy chipping out of rough to save par.

And when I ask her, she'll just shrug it off. To her it's just something terrible that happened.

We even laugh when she tilts back on her heels with fingers and toes spread to show how they walked.

*A tropical condition caused by a bacteria, characterized by skin lesions on faces, palms of hands and soles of feet.

The Lao people moved from the Yunnan area of China and settled in the northern part of Laos in 658 A.D., eventually spreading throughout the present-day areas of Laos and Thailand. Many wars were fought among clans to gain domination. There were three major kingdoms in Laos by 1707. By 1779, the kingdoms were colonized by the King of Thailand. Many unsuccessful attempts by the Lao to free themselves from Thai domination followed. In 1893, France took control of Indochina and pressured the King of Thailand into relinquishing some of the Lao territory. A treaty was signed in 1907 dividing the Lao people into two nations, one under French control, the other under Thai.

During World War II, Japan conquered Laos, pushing the French out of the country. Its rule was short-lived, however, and France regained control in 1946. This resulted in many Lao leaders fleeing to Thailand to create a "Free Movement." The Movement was successful in 1949, when Laos was given greater independence by France, and many members of the "Free Movement" returned to Laos and participated in the

formation of the new government. Others, however, remained in Thailand and founded a movement known as the "Pathet Lao," led by Prince Souphanouvong. The Pathet Lao was headquartered in northeastern Laos.

Subsequent years saw continuous power struggles between various factions for control of the government. During this time, in 1954, Laos achieved full independence. The power struggles continued, and Prince Souphanouvong was arrested. He later escaped to the jungle to join the Pathet Lao. A coalition government was formed in 1962, under the leadership of Souvanna Phouma, to demonstrate solidarity. This government received aid from the United States. This support was phased out, however, in 1973, when another coalition government — between the communist Pathet Lao and the Royal Lao Government — was being created. Communist control was total by December 1975. The current exodus of refugees from Laos began at that time, as those who resisted communist control escaped the country. Some 2,000 Laotians are here in Lowell today.

Laotians

"There are several things that bind all Southeast Asians: the suffering they have experienced, religion, and good food. When Chanthip and I opened the restaurant we wanted to make sure that the food was authentic. That meant not worrying about the Americans and what they would think of the smells or the taste of the food. We wanted to have a congregating place for the Asians — something that they could call their own."

« មានកត្តា ចើន យ៉ាង ដែលចង់
ភាប់ ជនភាគី អាស៊ីអ កេយ៍ _ ការ
សំពុករ វិទនាដែលកេន្ទសិកាត់ _
សាសនា និង ម្យ៉ាង ទៀកមួបអា
បការ ។ គេលខ្ញុំ និង ម៉ា ដាំមខ្ញុំ
បើក គោជនីយដ្ឋាននេះ ឃើង
ចង់ អោយ មួប វ៉ានាភាគីសារ
និចមន្ទអីថីមី _ អគីស៊ីជាតូចេរ
កំពៅឈឺក្បាល ខាច អាតាំង វ៉ា
ថា ម៉េចៗ នោះ _ ចំក្តីនយ៉ាង
ណាក៍ ចំពៅ _ អូតាត់តែបង់ ទកកន្សែង
នេះ ជាទីប្រជុំជនពួកអាស៊ី _ អោយ
នេះ ជាទីប្រជុំជនពួកអាស៊ី _ អោយ
នេះ ជាទីប្រជុំជនពួកអាស៊ី _ អោយ
នេះ ជាទីស្វីកេន តារម៉ាង ទៅ >>

กามท์มทุกท์ระมามรี ขอกรัก
เล้าเลียมีปะลับปะทามมาแล้ว,
สาสมา และ ลาษามทามที่มดี. เมื่อ
ลัม ทับ และ ร้อยได้ เปิดรักษอางาม
พอกร้อยปาทให้ แม่ใจอ่า อางาม
ต้อาแม่น อางาม แก้. มั้น หาย
ถอมอาบั่มทามทั่ว จับใจ ท่อกับ
ถึน อะเมริกัม และ พอกรักเจ้าอก
ละคิดแนวนั้ม แมวนี้ ท่อกับทั้ม
หัว ว่า รักราด เอา อางาม. พอภายัย
ต้อากม ปาทให้ มีสะกามที่รุ่มมุม
ทัมสำลับค์มราจอาริ - บางป่ารี่)
พอกรักเจ้า อาดสามาดเอ็บตาม
แบบเอาเร็าเจ้า (อา .)

" Co' một bài đrểu rang bude that ca người dân Đông ham A. Do là ton giao và this an igon. This Chantly va toi mo nha hang Chung toi muon their an phai that theng hường vi dùn toc. Co nglia la Chung to thông ban tâm ve-Vice Khack hang an người Mỹ nghĩ thể não ve mue Vi cua mon an. Chung toi much co một hơi gap go the ngue A Honglà của riêng họ."

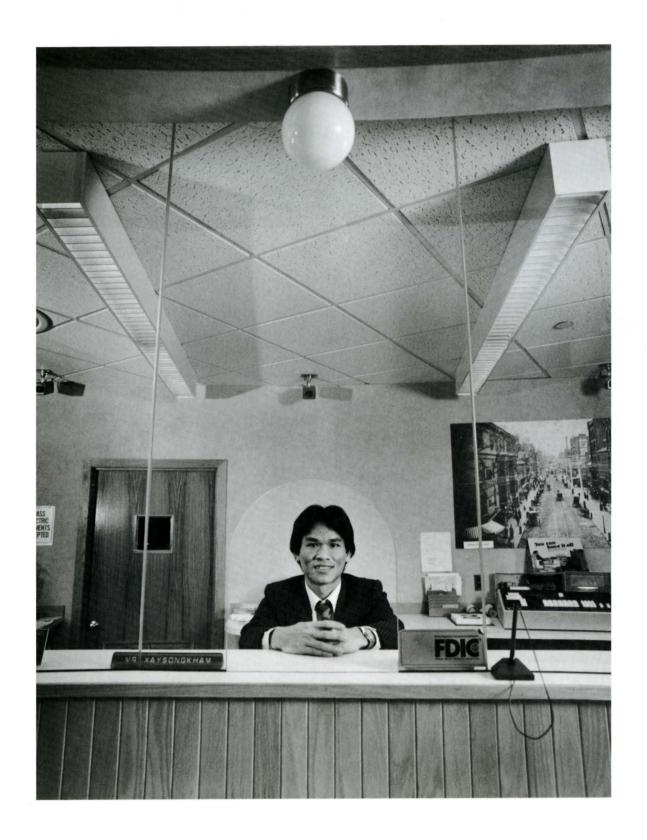
Somdeth has been in this country for less than two years. He escaped from Laos by swimming across the Mekong river at night with a plastic bag he filled with air to help keep him afloat. His seven brothers and sisters and parents remain in Laos.

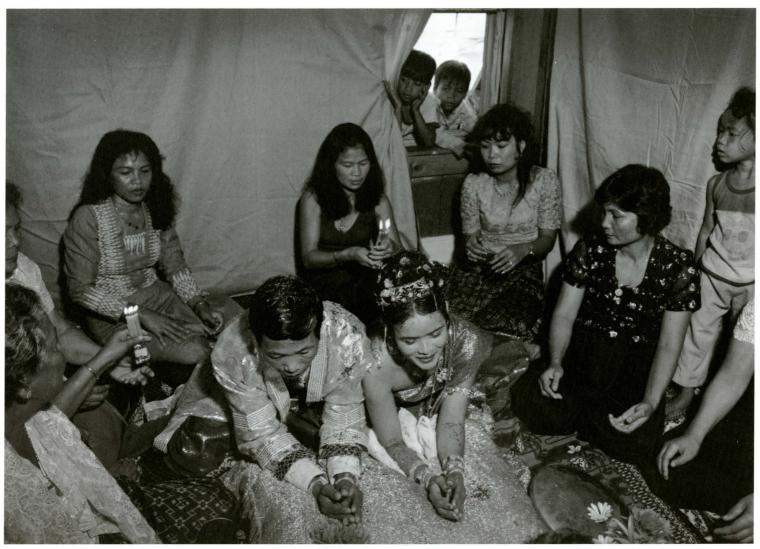
"When I came to Lowell I went to Adult Education classes for ESL, and then to a special banking program at the Vocational School. I feel very lucky to have my job at the bank. The people who come here always ask how to pronounce my last name. They want to know why I came over here, but I have a hard time to explain."

พระยุม ละพบรินารา मड्मा निकार्य पाना न eed ലൂ വുട്ട മുന്ന പ്രാഗ ण्या ना हुड़ निकार देश दा में न र्ष्ठक हा हडी ज र स स छह्हरधन्य नुधे माने भाने ५ ठि पुढर् प्रारं ली जर्न कर की माध्यद्वा नष्ट्राय रेकाः 4 रहीं अभे रहार की राजा है उसे रहीं अभे रहार के राजा है उसे ទៀន ម៉ែក បនាគារ ទៀត ។ ខ្ ខ្លុំចល់ សំណាម ណាស់ ដែលជាន ធ្វើការ នៅទំនេះ ។ គេរុស្សា-ណ្ឌ អាខ ភ្លួន ហោះ ដែមមិលន្ទី អាខ थांचे स्विच प रमध्ये हैंचे क ಚಾಕ್ ಕೈ ಧಾತ್ಯ ಕೈ ಈಗರ್ಕಿತ್ತ. हिस सामा है ही है या कार तहें

ສີມເດດີໄດ້ອາສັຍ ຢ່ານປະເທດນີ້ເປັນ ເວລາ ເກອບສອງປີ. ລາລີໄດ້ ຫຼົບ ໜີ 99ภจาภ ปะ*เ*ชคลาอีโดยภามล9ย ม้า ข้าบ แม่ม้า ของใบ เอลาภา) คืน ກັບກົງປາງອັນນຶ່ງ ລາວ ເປົ້າ ລົນໃສ່ໃຫ້ เต้มเพื่อช่วยใช้เต็ว ลาวฟู. ข้าย เอ๊อยม้อา ขอา ລາວ เจ๊ก คโม เกละ ผู้แม่ ຂອງລາວ ຍັງ ຢູ່ຍາປະເທດລາວ. "เมื่อ เอยได้ มาเกา เบอร์ไวร์ เอยได้ ไปเริ้าโรารุเม ส่าลับ ผู้ใชย เพื่อสูม ພາສາອັງກິດ (ອີ້. ແອສ. ແອວລ໌) ແລະ แล้ว เอียภ์ได้ เยิงสุมใม เหเบา nin n: ni bin m tae n sisin စားသော ဆာ. 29မန် ဆာပြနာ စီ တ สุด ที่ ได้งานทำ ยู่ ที่ ขะมาคาน. ผู้คืม ตั้ง การ มี มีมักกาม ร้อยเลีย ผู้คืม ตั้ง การ มีมักกาม ร้อยเลีย เขากากละมหายโลก แมงใด. พงทรราจายาทรุจักอา เป็นชายัง เอยจาได้มาชานี้ แพงา ເອຍບໍ່ພາດລາ ພໍທີ່ຈະອະທຸບາຍ.»

Sondeth or xu nay Chia dide & ram. Anh tron Khoi tão barg cach los qua sing Me Kong ban dem voi nist bao bang while this phong te que cho anh noi tres mat heioc. Car ga dinh anh gom Cha me va z anh chi em con 3 lai Lão. "This to ten lowell to ha cac lop bus Agic danh cho Iquisi lon, va sau do toi theo mot Cherong trunk dac bict ve ngan hang o Truing day nghe: Toi cam thay lat may man co Viec lain tai ngan hang. Thing ngies den day thường hoi Cach doc ten toi Ho huan biet vi sao toi den day. Theing toi Khó mã cất nghia Tusc !

A Lao/Cambodian wedding.

Neither bride nor groom speaks
the other's language, although
they both speak a little English.
The bride's relative says "they
need an interpreter by day, but
not by night."

អាតាហ៍ ថា តាហ៍ ខ្មែរ- លាវ -ក្មេស្ត្រ - ក្មុនស្រី អត់ចេះ និយា យ ភាសាកុន្ធរបស់ ។ គេប្រ-ស្រ័យ ទាក់ ទាំវ គ្មា ហេយកសា ស្លាំក្រុស បន្តិច បន្តិច ។ តោត់ ម្នាក់ និយាយថា : « គេក្រៅ ម្នាក់ និយាយថា : « គេក្រៅ ម្នាក់ និយាយថា : « គេក្រៅ មិនបាច់ សេ» ພິທີ ແຕ່ງງານ ຂອງຊາວ ລາວ / ຂະມນ.
ບໍ່ມີເຈົ້າ ສາວ ແລະ ບໍ່ມີເຈົ້າ ບ່າວ ຜູ້ ໄດ້ ຫ້ວະ ປາກ ພາສາ ອີ້ມອີກ ເຖິງແມ່ນ ວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າ ທັງ ສອງ ຈະເອົາ ພາ ສາ ອັງກົດ ໄດ້ ຫນ້ອຍ ນຶ່ງ ກໍຕາມ . ອ້າຍເອີ້ອນ ນ້ອງ ຂອງ ເຈົ້າ ສາວ ເວົ້າວ່າ : "ພວກເຂົາເຈົ້າ ຕ້ອງກາມ ນາຍ ພາສາ ຕັ້ງແຕ່ ຍາມມື້ ເວັນ, ແຕ່ວ່າ ບໍ່ ແມ່ນ ຍາມມືຄືນ ?" Dans wor lão - Campuchua Cá cô dàu chủ xể cheu Không nó; duốc trêng của nhau hhủng cá hai đều brêt chút it trêng thh. Một thần nhân của có chiu nó: "Ho cấp một thông duh viên ban ngày, nhủng ban đểm thi Khỏi"

"When I dance I feel like a thousand eyes are looking at me."

« ពេលខ្ញុំ កំពុឋ កាច់រាឃ ខ្ញុំ និឃិថា មនុស្ស ជាច្រើនកុះករ កំពុឃិសម្លីឃិមកខ្ញុំ »

" เมื่อ เวลาข้อยเต้มลำข้อยรู้ ลีก เหมือมทับล่า มี ข้ามๆ ชม่อย ตา ทำลัງจ้องเบ่งข้อย ปู่ .»

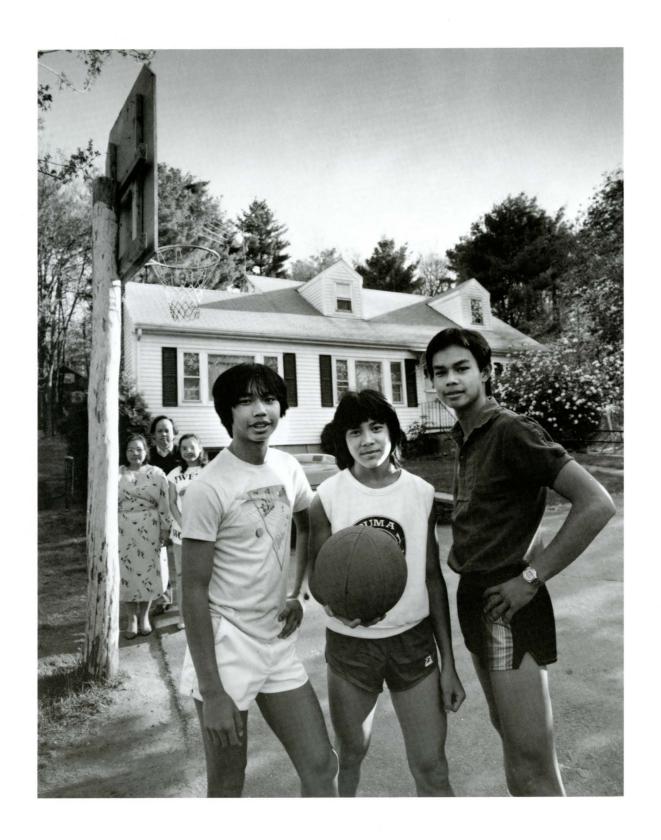
"The toinhay mua toi cam thay hang nghin doi mát dang nhưi tov."

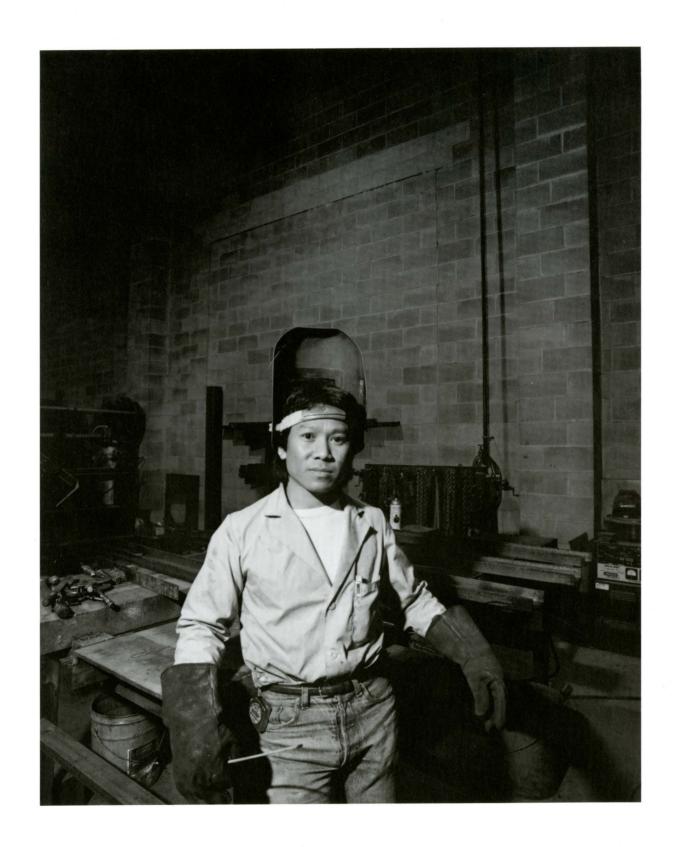
"When we get to America my sons grow faster. It's sports and American food that make them grow tall. They don't like Lao food — they like McDonald's and Papa Gino's and they drink lots of Pepsi."

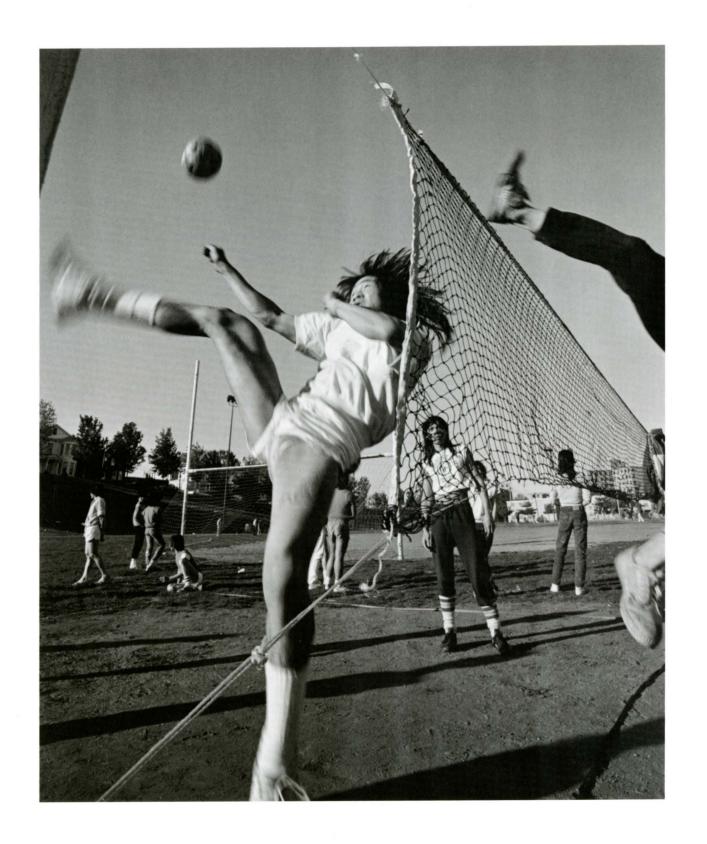
" មោលមកដល់ អាមេរិក កូន
វូស្រ: ចំណាស់ , កីឡាទិសិមូល
ចំណី ទៀ ឲ្យអា ខ្ពស់ សន្តិក ។

ពុកវាដូចជាជនជាតិ "អាមេរិកាំឃ អញ្ជីប់ តាំឃំគីសំនឹ
សំដៅ បូកសារ - ស៊ីចកបុក
ទំពារ ទៀបទៅ » ។

" เพื่อ พอกรอย มาเก็บ ปะเทคจะ เมริกา ลูกราย เอา พอก เอ๋ยโซย์ เมิโอเกาย . มับ แม่น หิลา และ อาซาม อะ เมริกัม ซึ่งเร็ดโซ้า พอก เข้า ชั่วโซย์ ซั่ว สูง . พอกเข็า บั่ มัก อาซาม ลาอ _ พอกเข็า มัก อาซาม แม้ก คาโมล์ และ ปาปา "Sôrg ở Nuý Cac con trai tôi lòn nhanh hòn. Thể thao và thui cùn Mỹ lam Cho Chung Cao lèn. Chung hỏ thống thiếb thuế cùn Lão, Chi và Mc Donald's và tàpa Gino's Chung rỏ uống rất nhiều tepsi.

Centuries of migration caused the hill tribes of Northern Laos to create a portable art. For hundreds of years textile designs have been passed down from mother to daughter. This Hmong tapestry, made in a refugee camp, is an example of Pa'ndau which means "Flower Cloth." នៅ សម័យបុកាណ , ដោយ
ហេតុ នេះ កេត្ត នៃ នេះ កើត កើត កាល
ម្ពុន្ធ នឹង នាជា ដើម្បី ប្រទេសលាទ
ម្ពុន្ធ នឹង នាជា ដើមប្រទេសលាទ
ម្ពុន្ធ នឹង នាជា ដើមប្រទេសលាទ
ម្ពុន្ធ នឹង នាជា ដើមប្រទេសលាទ
ដែល ហិយោស្លា ក្នុងការ និត
ជញ្ជាន មគ្គាយ មន្ទាប់ បស្សៀន
កុន្ធ ស៊ី នោយ ចេះ ត្បាញ នៃ។
ស៊ាប់សំខាត់ នេះ ដើមស៊ើជា នៅ
តាមជំរំ _ គេ និយមឲ្យ ឈ្មោះ
ថា " បុឌ្ធ ក្រហាត់"

ชายๆ สัตวัด ของภาม อัน ยิบิได้ เป็ม เชคใช้ ขึ้ม เผิ่ง พุคอยยุ่งกา พากเช็นอ ของปะเทคลาจิได้ ลังจิม ละปะเที่ย์ภ ชาวิไปม่าได้ . ปะมาม ชาย ข้อยปีกาม ออก แบบ เข้าต่าง ได้กิกสืบขอดมา ตั้งแต่ แม่เทาจา สาจ.

ผ้าลายปักของของเล็ก มิ้า อันนี้ ได้ เร็ดในสมอัพย์บ, ชี้) แม่นติ๋อย่าง อันนี้)ของ แพน เดิก มี คอามหมาย อ่า " ผ้าลายคอกไม้." hhrèir thể kỳ di dân lam cho cai bỏ lạc vung đời hui mrên Đác huốc Lão để ra một thủ nghệ thuật có thể mang đi tháp hỏi. Qua hàng trăm răm nghệ thuật đết đã truyền tử đời mẹ sang đời con . Tain Tâm tham Hmong này duòc dêt ở một trai ti hạn là một vi dụ về Pa'n dau, co'nghủ là "Văi Hoa"

The Pink and The Purple
"We know the Lao music but we
like American better — it's the
beat I guess. We like groups like
Kiss, Dokken, Keel, and Motley
Crüe. Right now we just play for
fun, but you never know. . . . "

คะมะสิรุโมพ และ สิมอา

"พอกเซ็าซัดโมศาธิลาอ เเคราับพอก
เซ็ามักคโมศาธิ เขา จะเมารทัมซุาย
กอา _ มัมแม่มลีลาภามเต้ม
ตามที่ข้อยเด็กเบ็บ. พอกเซ็ามักคะ
มะ คิดส์, ด็กเทิม, คิลล์, และคะ
มะ มัคลิ ครุอ์. คูเวม พอกเซ็าพูก
แต่ ซุามเพี่ขอคอามสมุทสมามเต้า
ขั้ม, แต่ อาพอกเจ๊า ย่ รุ้จักเลีย..."

"Ban what Hong Tim"

The Pink and the Purple

"Chung for bret what

Hao. Wheir Chung too

their what his hon Too

toan la vi when there

cua no. Chung too

thick cai ban what

Kiss, Dokken, Keel, va

Mothey Crie Hien way

Chung too Chi Choi cho

vue thoi, when bret

tale - ...

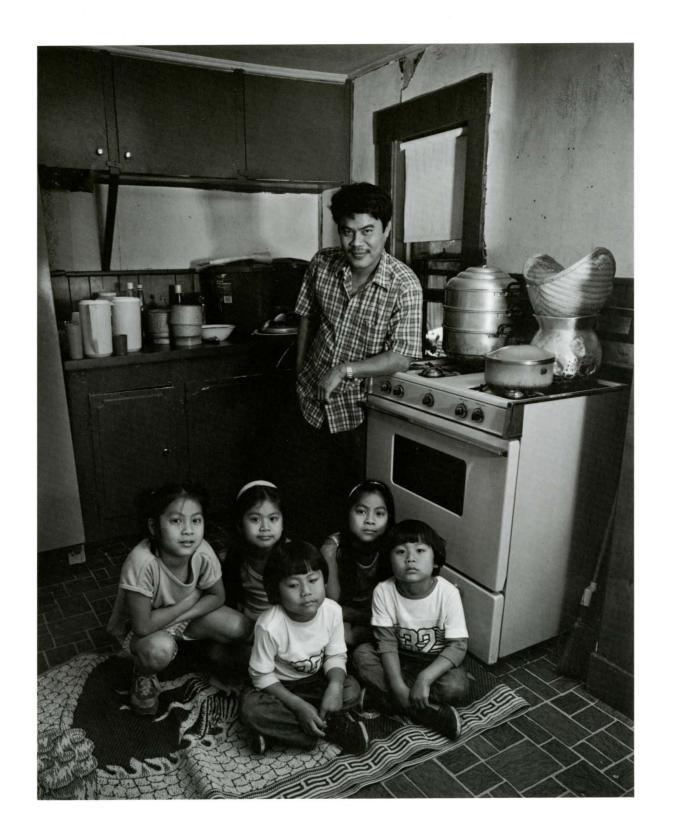

"My parents have a lot of kids, they can't raise them all so we have to separate and go to live with different relatives. That way we can have something to eat growing up and we can go to school instead of work in the fields. I don't know exactly how many brothers and sisters I have. When I was seventeen I try to track them down and I found two or three of them. Then after sixteen years away I meet my real mother again. She cries and tells me she feels very, very sorry but that it was the best thing she could do. When I come to this country my sister try to help me out so she wants one of my twins for her own. I tell her I want to raise all my kids. I don't want them to separate. I want every kid with me no matter where I go."

« វិត្តកម្មាយ វិមាន កូន កូចិន ภาพ 4 เพยศาลยิ่ยมาธ ဖြော်မှ မော ေလြယ်နှာ့ ရှိပိုင်ပန क्यू रश्रीरभेर हो के प्रमुख्य का माहि न हिल्लान है। हिल्ला អាថ្លស់ប្អាន ហើយអាចមាន ကန္ဘာက မွာလင္နေခြင္နည္မွာ မွာ छिड्डें डिंग एमे पूड़ है का हए हुड စာကို ေမ ကုႏွစ္မွဳ နားယု ဌာန ၁၏ ม้ รู้ ตบ่านี้ ย พุรเห บบบูณ รู้ เหเน็ญ ค่า ซีลห์ 4 ಶ್ರಾಕ್ಷೆ ಬಿಲ್ಲಾಣ್ಯ ಚಿನ್ನಾರ್ಥ ម្នាយបរិទ្ធិតរបស់ខ្លុំ 4 គាត់ ಲೆ ಬ್ಲು ಕೆ ಗೆಲ್ಲ ಬ ಕೆ ಪಲ ಕಾಕ តែកេនៈ មកពី បញ្ជាពាល់ ក្រ ។ ពេលមក ដល់ រតាមេរិក ပောင္ၿပီး နို ညီယည္ခ် ႏေကးအော်များ मुडाका: हे एक कराने वेलूंच 4 3 (क्रिंग का के दें वे विवित्तहर् รับหลายอง จำจายงาติ व्या है एक मार्थ मार्थ कि ថិត្ត ថិញ្ជីមក្ខខ្មុំទាំងអស់ >>4

(ဤ ကို ဆည်းစခု သည် ရှိ ရှိ စည်စတ္တာ คิม ญั่ม พอภา เอียา ว่า เอา ภิภาแขา **ရာရ ရ ချ**န်ပုံရှည်း မာဓက ထို ညစ် ၁ ຕ່າງໆ. ຄວັຍວິທີ ນັ້ນ ພວກ ເອັບຈິງສາ มาคมิงเมอยู่งเมอกม เพื่อกาม เก็บโชาย่าม, เเละพวก เอียสา มาลีไปเช้าโรารุบ แบบภาม เก็ พอภายอยาจะได้ไปเรื่ออุทยุ่ยงม ท์วิไร่ ท์วุมา. ขอย ยิรุ่ คัท แม่อา เอีย มี ๑ทัย เอียน ม้อา มากับ จัก คิน. เพื่อเอยได้ อายุ ซึบ เจ้ด ปี เอยพะ ยายามสับคาม ชา หราสิ้า และ ข้อยท์ได้ เบ็บ สอาชาสม คัมในจำ มอมอาย เอียมอายาราชาด . เเลอ ຫຼັງຈາກ ສບຫົກ ປ ເອກມ ໄປຂອບ ภ์ได้พ้าเมดิ์ เอาเอียอก . ภิจิได้ สะอัน และ เอก ทับ เอียอา ลาอรู้ ลูก เล้ยใจชาย ซ สุด เกาวามับ อ ມັນແມ່ນ ຊື່ງ ດໄດ້ ໄດ້ ດໄ มาคารักโด้. เมื่อ ขอยมารอกปะ ເທດກູ ເອອຄ ເອງເອຍ ພະຄາຄາກລະ รวยเชื้อ เอยาโดยชาวาวยาภิได้ ลุกฝาแฝกรองเอียลับาไปเป็น ລຸກ ເອງລາວ . ເອຍ ບອກລາວວ່າ ເອຍ *ปา*ภจะ ညို ညှာ १၅ 2ခ်ပ ဗော်ဓဟုဘ คืม. เอ๋ย ย๋ ยาภใช้ เข้า เจ๋า ผึ้ด พาภจาภกับ. เอยฝาทไซ้ ลูภ ทุกค์ม ยู่กับ ขอย ยอา ขอยจะ ไปแข่าข้างโกร์ตาม.»

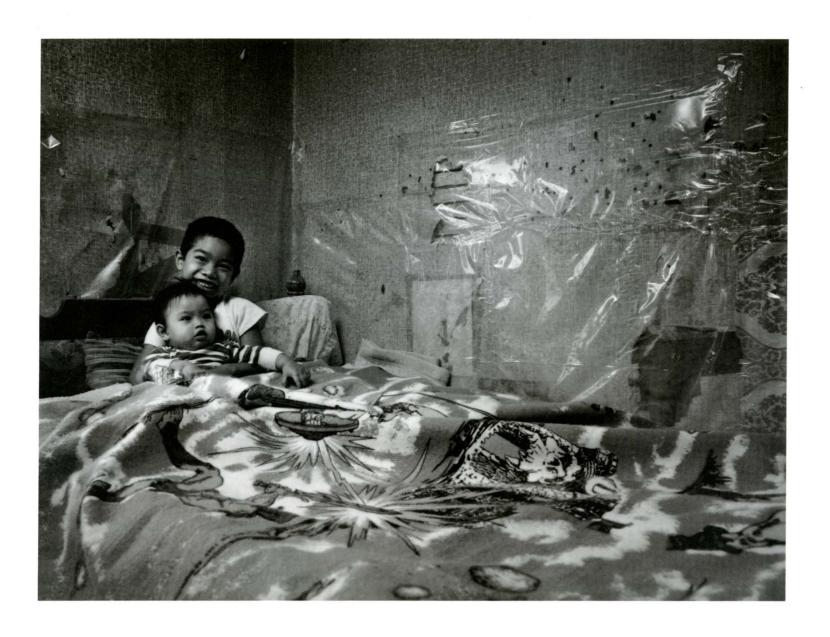
"Cha me toi co'rât nhour con. Ho Kling the hus het cho nes Cheing for phai xa nhan de moi hours song vor not agior trong ho. The vay Chung toi moi có cai de an ma lon lès và di hoc, thay vi cay cuốc ngoài doing. Toi Thing biet so toi co bao nhiều anh Chi em. Khi For 17 tuoi, tol co gang tim duce hai ba rguis. Sau 16 nam xa cach tor gap lai me suôt cuá tới. Ba Khoi va bao toi rang Barat buin, when to la call tot nhất Bà Cơ thể lam tube Cho Chung tor. Khi tov đến xú rày Chi to Co & muon grup for mid mot trong hai duá con sinh doi cua toi To Không muốn Chung phai lià rhau. Tor muión moi cterá con tor à ben toi, du toi chi đến bật Kỳ hỏi rão."

"When my son was three he got poison from lead paint and took a lot of medicine. I move to another apartment but now I patch up all the holes in the wall because I'm afraid for his sister."

"มาบุนล์ คุณญี่ เมินพรณ์คี่ ชักภ ผูน เทิกับ พากติภ เติบีลุบ _ เพบทัมม์ปราชเลิง มีภูเร่: ลุ้ยหน่ะ ปี ลู้ เมื่าบีล มีภูเร่: ลุ้ยหน่ะ ปี ลู้ เมื่าบีล ภูเบ เพามัวหบ่ ที่มีมม่ _ ลู้ สัย ภูเบ เพามีวูหบ่ ที่มีมม่ _ ลู้ สัย

"เมื่อตอมลูกทุษของข้อย อาษุได้ ฮามปีลาวทิก เบื่อ เมื่องลาภฐิตา เรื่อม และได้ กิมฝาธัก ฮาฝาง หาง พุทษ . ข้อยย้ายไปปี่ เกืองใจฆ่อ๊ก แต่อาบัดมีขอย์ ได้ ตาบจุม เพิ่ด ทุกๆ รูปี่ตามฝา เรื่อม แพงเอ่า ข้อยย้ามทุก ม้อง ของลาวอ๊ก ." " Lui con trai toi len
3 thi bi nhiệm đọi
chi trong huốc son Tor
don kha đến một cho
Khac Tôr phủ Kin'
mày là trèis tương vị
tới lo cho em gái nó:

"We all share the bathroom. There is no electricity — if we close the door we can't see."

"

พฤหาร์ ทำบารท่า ชาธ บรุบริหา

พากรอย ของ กุภ กับได้ใร่ ของ

สาษ บารีเหา เล่า ชาธิ หารล่า มาร่อมกับ . มัน บันไฟฟ้า - กุ๋วา

เทา หาริ เขา บาร สุธ เหา เพา พวกรอย ปลย เขา หลัง พวกรอย

เพา หาริ เพา บาร สุธ เพา หาริ เพา หารอย บาร เขา ขาย เขา เขา ขาย . "

"Tat ca chung toi dung chung I phong tám. Không có trên trong nhà. heu chung tôi dong của sẽ không thấy grat."

"I leave my first job at 2 p.m. and get home and pick up my son from school. I feed my son and daughter and when my wife gets home from work, I leave for my second job. Many times I work overtime on Saturdays. On Sundays we usually do the shopping."

«ខ្លឺចុះទីកធ្លីការ នៅកស្ដែមី
មួយ នៅម៉ោងថា រសៀល
រុច មមូលយកអារបួសខ្ញុំ ទី
សាលា។ ខ្ញុំ ទាំកូនប្រស-រូស
សាលា។ ខ្ញុំ ទាំកូនប្រស្នា
ស្នាំកំនាំ ទី សាលា ស្នាំ ស្នា ស្នាំ ស្នា
ស្នាំកំនាំ »។

" รอบเลิกจามอุท พิที รองร้อยใน
เอลา ลอุทีมๆ เกลา เกล เพื่อเลิ่ม
เกละไปรับเอ็กลุก ราย รองร้อย พิที่
โรเรเม. รอบได้ ป้อมเร้า ลุภ ราย
เกละลุกลาองอุงร้อย เกละ เมื่อเม้)
รองร้อยมารอด เรื่อม จาม เพื่อเม้)
กุม, เอียท์ ออกจาม บ้ามไปเพื่อ
อุท พิสอุงรองร้อย. มีเกายๆ คั้งเก็ง
เอียทำงาม เกิมเจลา ในมือมเล้า.
ในมือนอุงเดื พอม ร้อยมักออก
ไปรีเกือง รองเลือย ๆ "

"Tor ra Khôr chố làm
thủ nhất vào luc' 2
giỏ Chrèu và về ctor
con fói 3 Trường. Tor
Cho cac con tối ăn và
Khi Và tôr ch làm vè
tôi đi lam ở chố thủ
hau. Nhrèu Khi tỏr lam
thêm vào ngày thư bay.
Churg tôr thường đi mua
sảm vào ngày Chura
nhất."

"I have lots of problems here — broken windows, the ceiling broken down, toilet and sink that don't work. Every time I have a problem I call the landlord but nobody ever come. I need a better place for her."

" ប់: នេះ ក្ដើញ ខ្លះ លេច រ រល់ ស្លា ហើយ! - បន្ថិច ហ់ដូច បែក - បន្ថិច អាតិកាន ឃុំ: ប្រក់ - បើមិនអញ្ជីវិ ស្លា ហេក មេក្រ ម្យា មិន ស្លា ហេក មេក្រ មក្រ មិន ស្លា សេក មែក មាក មាក់ ស្លា សេក មែក មាក់ អ្នក មាក់ ស្លា ស្លា ស្លាក់ អាត្តិ ស្លាក់ ស្លាក់ ស្លាក់ ស្លាក់ ស្លាក់ ស្លាក់ ស្លាក់ ស្លាក់ ស្លាក់ អាត្តិ ស្លាក់ ស្លាក់

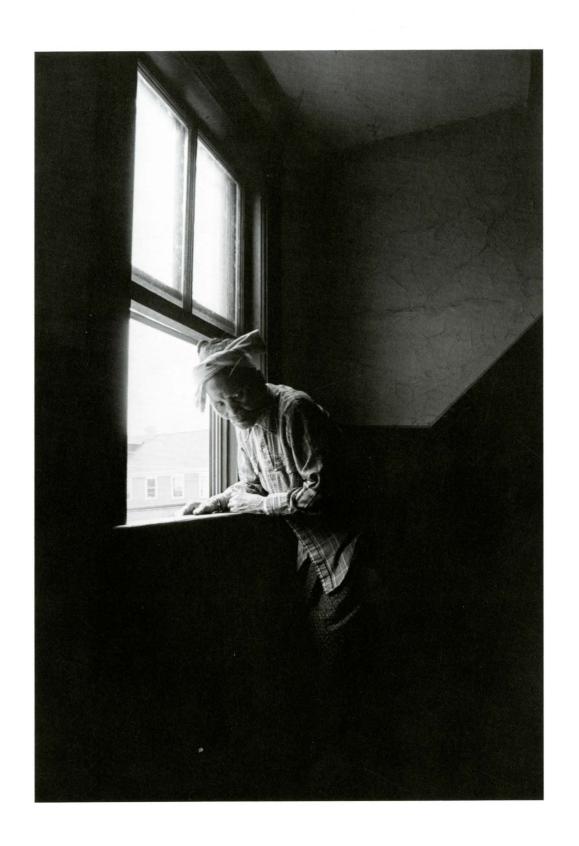
"ข้อยมีตายๆ บับ ตาในตั้น _ ป่อง ยุ้ม แตก, เพดาม ตั้ก ลิ่า มา, จิด และ อ่าง ล้าง ก่อย ใร คามบ่ ได้, ตุกๆ เพื่อ ติ ข้อย มีขั้น ตา ข้อย ต้อง อื่น บาง เจ๋า ของ เรื่อม แต่ ว่า ข้าเคียมใชมมา. ข้อย ต้องกาม เกี่ยง ถึง กอา มีใช้ ลาจั๊. "Tôi gặp hhrên chuyên phiên phuếc ở tây Cura số bề, trần hha hu , câu rghệt .... Tor gọi chủ hha đến sươ mà ho không bao giả tên. Tối Cần một hỏi khaí khaí hỏn Cho con gái tôi."

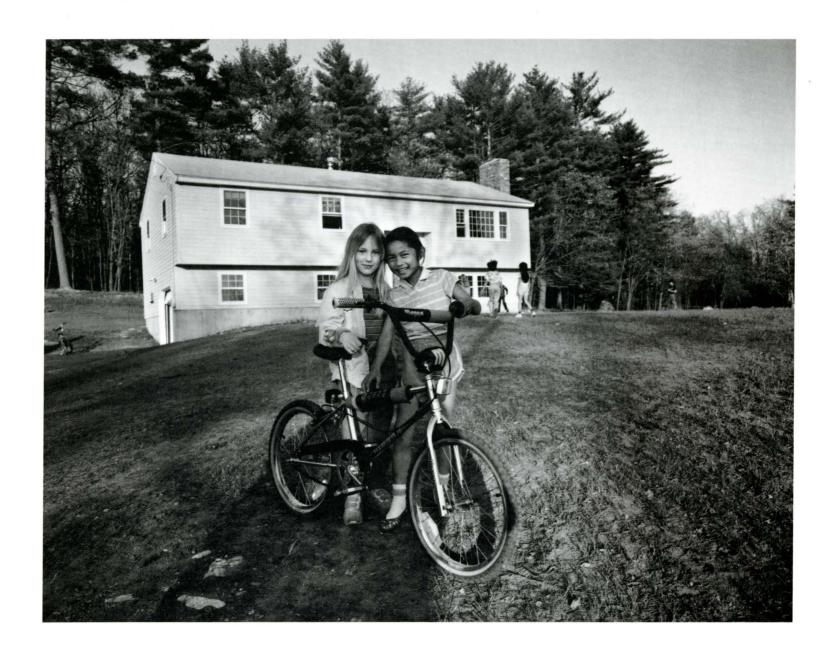
"In Laos, the elderly spend their time in the yard. The yard is not grass but a large vegetable garden that provides food for the family. Now, she lives on the third floor of a tenement building. Below is a parking lot. She speaks no English, there is nowhere to go."

" នៅស្រុកលាវ ចាស់ៗចូល ថិត្ត សំនំណាំ កែរប្រៈ ណាស់។ គេដាំ ប ខ្មែំ គេមិនសំ លៅ ទេ។ អីលវេះ គាត់ អេ នៅ លើវាន់ទី បី ១ប់ ក្រោម ជាក់ នៃបំ ចតទ្ធាន។ គាត់ អត់ ចេះ និយាយ អស់ គ្នេស-គាត់ មិន អីប ទៅណា ទេ ? " ซึ่งปะเทกลาว , พวกผู้ แต่ให้เอ ลายๆ เข้าเข้า ปู่ เกามเกิน ขนาง บาม. เกินขนา บาม ปู่ เมื่ ขายา เคต่ อ่า เมื่ สอน ผัก อันกอา เอา รู่ เป็น เพื่อ ขา อาชาย ปู่ เข้า หา คอบคือ . ฤคนี้, ລາວ อาซัย ปู่ เข้า รู้ นู้ เข้า สาม เอา อา คาม ใช้ เข้า ซุ้า เมื่ . ขาว ลุ่ม แม่ม บ่อนจอกลัก . ลาอ เจ้า พา สาอ รักอ ชี่ได้ , ปู่ เมื่ ขาว ใด เพื่อ ะไป .»

"O lão ngiới giả trông trot rau cai ngoài viên để cơ thuic án cho gra định. Bảy giờ Bà ây sống três tầng thư 3 cuố một Chang cử, phia diới là bài đầu xe. Bà Không nói được trống địch và Không có chỗ rao để đị cá"."

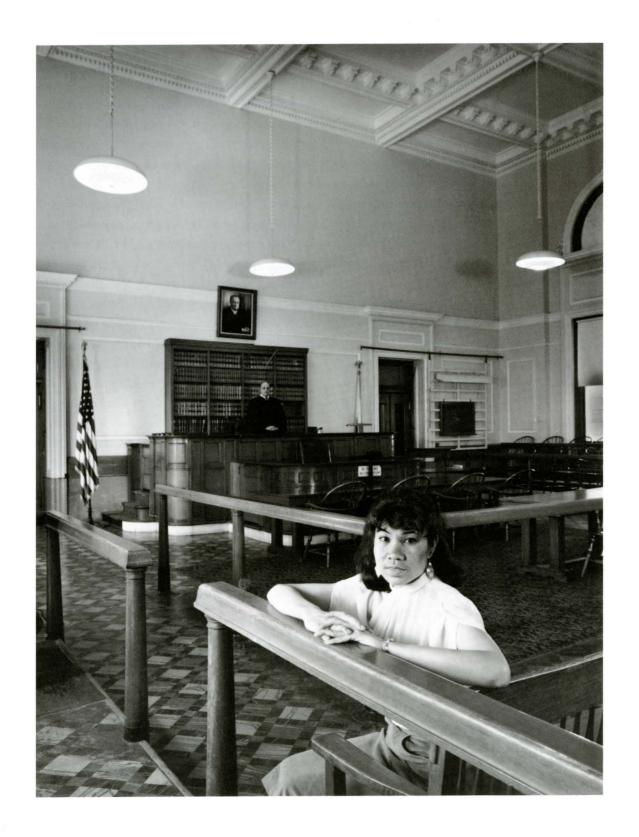

"Now that I'm a United States citizen I feel more confident living here. I feel different. Not only my appearance is different, I feel different inside. . . being one of the people in this big country."

"Bây giờ tới là một công dan Nỹ.
Tối Cam thấy tư tin
hòn Khi sống ở đây.
Tối Cam thấy Khaí
hàn, Chẳng nhưng
Khać về hình dáng
bên ngoài mà tôi con
cam thấy Khaé car
bên trong... tôi là
một người clân trong
đất nước xông lôn này."

The ethnic Vietnamese are believed to be mainly descendants of a Mongoloid race who spread southward through the Red River delta. The Chinese conquered the area in the second century, B.C., and ruled for a thousand years.

After many revolts against China were attempted and failed during that long period of domination, the Vietnamese finally succeeded in regaining independence and founded the first national dynasty in 938 A.D. Subsequent invasions from the north were repelled, including the major one by the powerful Mongols in the late 13th century. In the 15th century, China tried again to re-establish its rule but was defeated by the Le dynasty after ten years of war.

Vietnam's sovereignty ended with the advent of French colonization which was achieved in 1883 and lasted for about 60 years. In 1940, the Japanese entered Vietnam with the consent of the Vichy government. In March 1945, Japan overthrew the French authorities and granted independence to Vietnam under Emperor Bao Dai, the last ruler of the Nguyen dynasty. In August 1945, only a few days after Japan surrendered to the Allies, Bao Dai handed over the imperial seal to Ho Chi Minh, who declared independence that September. Negotiations with the French to implement this independence

failed, and the French-Indochina war began. It ended in 1954 at the battle of Dien Bien Phu, after eight years of enormous casualties. The 1954 Geneva Accord divided Vietnam at the 17th parallel, placing the North under Ho Chi Minh and the South under ex-Experor Bao Dai, now Chief of State, who later lost control to his prime minister, Ngo Dinh Diem, in a referendum.

After a few years of relative peace, the early 1960's were marked by a steadily increasing penetration of South Vietnam by Vietnamese communist guerrillas known as the Viet Cong. Beginning in early 1965, the pace of the war accelerated sharply. From being largely supportive and advisory, the United States role increasingly became one of active combat, with U.S. troops engaging in operations designed to search out and destroy the guerrillas. During this period, the internal political situation in South Vietnam was in turmoil. After the coup d'etat in November 1963, during which President Ngo Dinh Diem was killed, rule was taken over by successive military regimes. Corruption was a constant problem, and the political unrest fueled Viet Cong efforts. Finally after persistent peace talks and negotiations, a Peace Agreement was signed in Paris on January 27, 1973.

The Peace Agreement was intended to bring about a cease-fire throughout the country, the beginning of negotiations between the two Vietnams toward a political settlement, and the withdrawal of foreign military forces. All U.S. forces were withdrawn within the stipulated 60-day period. While South Vietnam lost the vital support of the United States and had too little time to consolidate its own strength, North Vietnam continued a massive infiltration of troops and military supplies. As a result, the defense system in the South rapidly disintegrated, and Saigon finally fell into communist hands on April 30, 1975, causing a massive and chaotic evacuation of at least 130,000 people in only a few days.

The pacification, the unification, and the enactment of economic and political policies by the victorious communist authorities in Vietnam, Cambodia, and Laos produced a continuous stream of refugees to the first asylum countries of Thailand, Malaysia, the Peoples Republic of China, Hong Kong, and the Philippines. By the end of January, 1986 nearly 1.7 million people had fled their homelands. Of these, 781,000 have been resettled in the United States, 728,000 in other countries, and over 154,000 are still languishing in refugee camps. As a result of the U.S. Refugee Resettlement Policy some 1,000 Vietnamese refugees have resettled in the Lowell area.

Vietnamese

"Before my husband died he left a portrait of himself dressed in his traditional mandarin robe and seated in the ceremonial position. I am 88 years old now and must prepare to die. I have nothing to leave behind but this portrait of me properly seated so that after I am dead, it will be placed on the family altar, next to my husband's portrait for all my children to remember us."

« ពេល តាមិន គាត់ស្លាប់ ទៅ
គាត់ មក រូបថត គាត់ស្លែប់ ទៅ
គាត់ មក រូបថត គាត់ ស្លែប
មជិយ សេដ្ឋត កាត់ អាវិម៌ន្ត
ឲ្យខ្ញុំមួយ សន្លឹក ។ ខ្ញុំអាយ
៤៨ ឆ្នាំ ហើយ សើយមិន
ដីមាំ ស្លាប់ អេឃាល់ទេ ។ ខ្ញុំតាន
អីថ្ងៃកែញ កូន ហើយ ម មានតែ
រូបថត មួយ សន្លឹកនេះ មក
ឲ្យខ្ញុំ មាយក ទំនាំ សក់ អែបនិសំ
សក្ការៈ ពេលខ្ញុំ ស្លាប់ទៅ »

ท่อนย้องอางอย จะตาย อาจได้ปะจบ ของอาจ ที่ ใส่เคือง ใน เคาะ์สอคุมเที่ เป็นปะเพนิง ของราอ จัน มัง คาริ่ม หละ มั่งใน ท่างเบบท่าพิที. ฤอนี้ ข้อย อายุได้ 88 ปี หลัว เกละ งอัยจะ ต้อง ตุมหามตาย เกล้ว . งอัยบั้ มีทยังที่จะปะได้ แต่อา สมที่งาั้ง ข้อม สักกะระบุง ของคอบคิว ชึ่งปุคงกั้ง กับรุบเรื่องอางอัย เพื่อใช้ คุดกกั้ง ของครั้ง ข้อม เขาะ ข้องของคอบคิว ชึ่งปุคงกั้ง กับรุบเรื่องอางอัย เพื่อใช้ คุดกกั้ง ของครั้ง ข้องครั้ง ข้องครั้งข้องครั้ง ข้องครั้งข้องข้องครั้งข้องคร

"Trusc Khi Chong toi het ông ây để lai 1 buć chân dung mac ao quan va ngôi theo nghi lẻ: Tôi bây giả 88 tuoi va san sang Chuẩn bị Cho cái Chết. Toi Khong wo go de lai ngoài bức Chân dung cua toi ngôi tháng thôm de sau Khitoi chet nó duoe dac très ban the gracting being canh chân dung cuả Chong tor Cho Cai con toi hho den chung toi."

"I work on a TV station in Vietnam singing and dancing. My husband was a conductor in the army and write patriotic songs. When Saigon fell in 1975 he have to escape. One day I'm home cooking and I say 'Oh my God, my husband not come home.' We don't think we meet again, but three years later I receive a letter that he is safe in America. We make a plan for me to escape when my daughters are older. When I get to Thailand they take everything I have, my clothes . . . everything. Some girls they grab and rape. Thank God my daughters were only five and six. It's terrible in the camps. After five years we meet in America. Now we have two more kids. We live for our kids — they must grow up right."

« ही • हैं च क्रम स च रहा है » है भे अन्तर दें एए के शहर को है। की ស្រុកយុទ ។ ប៉ុន្តិភាពដឹកនាំ हम रक्षाल हुन है तह रहित रस्वाम् अ विश्वास्त नि हु भेक्षे १६ लिट रहारा के किछ्ड ६५ रिस् ए ទេល ខ្ញុំ កំពុំ ឃ ឃ ស្ថ្រី និស क चूं इं रंकि धनदः रश्न လောယ မ **ဃော် နာနော်**ညီမြ क किर्मिक हुमार न कु ရကယ နို့ ဌာန ဗို ကိုသင်္ပာ နာရ នៅក្រ ស៊ីសហរដ្ឋ ។ យើងវង់ कि इंग् के हैं है कि उन्न के कि តត់ ។ តោលខ្ញុំ មកដល់ ថៃ ចុំស្រី គេ នៃកនេះយកតីវ៉ាន់ខ្ញុំអស់ ณีม _ พระมหาง ... พร रक्ट ध्यम है य न्मक करें है रमामान निर्मात पर्माना लू रें रह रें रेल मुहर् के रही मुख्य ยที่ย่ มักยิ ยกกก่ ลายมีรัง (ជុំឆ្នាំពុកយមក ឃើងជួបគា តៅ អាមេរិក។ យើលិបកេត្ន निरक्षित परधीय रागरियों मुह ्रहेरिये हे हैं कि कि कि हिंदि हैं अ

« รุยยทำงานยู่เก็ละภาม์โทละเก็ด แล้ว การใกล้าเกอกรายการ ເພງເເລະ ຟ້ອນລຳ . ຜົວ ເອງ ເອັບ ເປັນ ผู้อำนอยภามเพาในกลุทับเกละ ລາວເເຕ່ງເພງ ທີ່ມີເນື້ອໃນຮັກງາດ. เมื่อไราอมที่ที่ เลี้ยีใส่ในปี 1975 ลาว က်ချိုစ်တွာ်ပတ် . ညီညို အိမ်ပိုးနှိခ်ည เรือ เอามา และ เอ็บ เอ๊าอา "โอ! พ้าเจีย, ผ่ว เขา เขีย บำกับ บ้าน?" พอการับบ้ากอาจะได้พบกันอก สต่อา สามปีต้มา **เ**อ๊ยได้ รับ หัก สี่ สะบับ มารา บอกอา ลาอิได้ ลอดร์จิด ยู่ ชั่ง อะเมริกา. พวกเอียกามแลม ทามเพื่อเอีย เพื่อ ซ้าบ เมื่ออุท ສາວ ຂອງ ເອັບໃຫຍ່. ເພື່ອ ເອຍເຖິງປະ เทลไท พวกเข้าเอ็า ยุกล้า ยุกย่า ห เอียม , เคืองมุ่งเลือ เร้า ของข้อย... ໝົດທຸກຢາງ. ພ້ອງບາງຄົນພວກ เกิโด้ พาศิจิไป เเละ เกาภาษณ์ ขึ้น . ขอบใจพระเจ๊า ลูท สาว เอาเอีย บาร์ได้ అยุ ยา เกละยายใเทา ນັ້ນ. ມັນສັບສົມວຸ້ມວາຍຫຼາຍຢູ່ໃນ ຊຸມອົນຍົບ . ຫຼັງຈາກ ຫ້າປັ ພວກ ขอยได้ พบทัม ที่ ปะเทคอะเมริกา. อาจาน พวกรอย มากกรกรา คัม. พอภรขย ประพิข ลุภรขาพอภ ขอบ _ พอภรถิ ตอาไขาย ซีมีปาฦีก

" O' Viet rain to lam Viec Cho Dai Truyên Hinb. TEr hat va mua. Chôig toi la hhac truing trong quân ctor Inh ay sarg tac nhưng bài hat cangor tinh yeu to quoe. Khi saigon That hai vao nam 1975. Anhay phai trôn ti. mothin dang dung hay an & what or chot ighi "Tròi di, Chông toi Không Và nhà." Chung toi Khâp nglis la se có luc gap lai nhau. hhang ba nam sau tor whan die the cho biet and ay dang yen land o' My. Ching for hoads dinh chicing trinh cho thi três di Kli ton gai tor lon hon nist Chut. Khi For toi Thail an ho lay het rhung gitorco, hão quân ao .... lay het no this. narei co gai bi hais ligh. Ta on Troi that con for chi Co 5 va 6 tubi. Poi song o + rai that la te. San Than Chung to gap lai tai My. Bay gis Ching tor co them & chair next. Chung Toi song vi con chang to. Churg no phai lon len trong hoan can't theran lor."

Khanhnguyen's brother and sister escaped from Vietnam by boat in 1979. Three years later, resettlement in the United States was arranged for Khanhnguyen and his parents. Khanhnguyen is now enrolled in the College of Music at the University of Lowell.

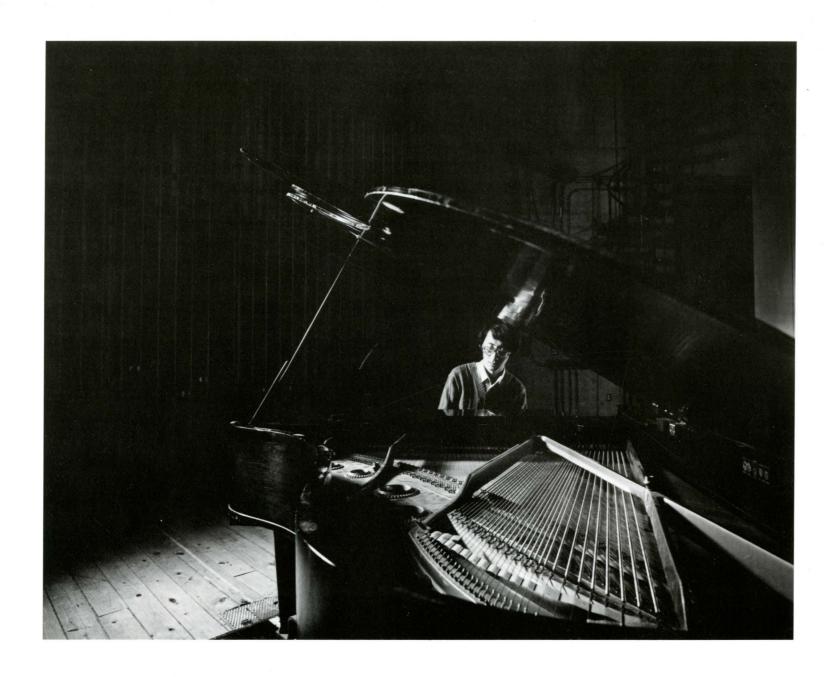
"When I first came to the University, I was very lonely and depressed. It wasn't easy for me to make friends. The first time I was to perform before the school, I walked onto the stage and back off again. I failed because I was too nervous, I could not cope." A month later Khanhnguyen performed before the school with his own improvised work. He received three standing ovations.

ပမ်းပူလည်း ေပလံ ကွက္ဆလွှဲပဲ talose y tele ma tam भूत ब्लीक्षे अनिर्भिष्ठ कुंग्रता យ មក គេពុនមកដល់សហ इहे आधिक परमद्वास दि रदंत नाडू रजिलानली कृतलेख LOWELL 4 " rong Gom က ဗိပ္ပဲ နိုင္ငံတြက္ၿပီး (ผญาธุง เกาการ์ សតិច្បកបន្ថិច ក្នុមការសេត मण् भेह्र महि प हार है स्थ ကျောင်းများကေတာ့ ချွန်မြောက်မေ เพียน เกิดละ เลยเกรา - अं क्रम ने एका: अं धेड उमार ित तंत सारत्या ही ने जि हाड्र amistumen tedania ကို ထိုရှင်ရဲ့မြင့်သူကေ အပေသိုက္ခုံမှုက บญี่สเศิณีตรรบพ่ำส _ เล មាន ១១០ ការ កោតសរសើរ 3 83°4

တ်ပေးသေး အော်မေ ၁၅ ဧည် တာသည် ပြုတို့ပ ญาออนอาม กระจัดยณวายทาก โดย ชาງ เรือในปี 1979. สามปีตั้ ມາ, ຂັນ ທາງປຸນ ເເລະ ພໍ ເເມ ຊອງລາວ ได้ทุกจัด ชาใช้ มาตั้งทุมภามใช่ง ในปะเพลสะยาะลัก อะเมธิภา .กุว มี ขั้น ยาลุมได้ ล์า ยะยุมในอัง ยาไลฝ่ายถึมครี ซึ่มะชาวิตยา ປລເອງເມອງ ໄລວ໌. "ເມື່ອ ເອ້າ ເຄົາມາ ในมะชาวีทยาไล ชาวัด, ข้อยรุ้ ละ เป้าปุ่อชาย และ ผู้แผ่ง ມັນ ບໍ່ແມ່ນ ເອງງ່າຍສໍາລັບ ເອັຍ ທີ່ จะ ชางฆ่าเพื่อม. คุ้าทำอักต์ ข้อย ທາການສະແດງຢູ່ຕໍ່ໜ້າໃຮງຮູງນຸ ຂ້ອຍຍາງຂັ້ນ ເທິງ ເວທີ ເເລະ ກໍກັບຄືນ มาอีก. เอียลอบคิก เพาะอายอย ຕົກໃຈໂພດ, ເອຍບ່ອາດສາມາດຈະ ผะสุมหา » คริมมากมา เม ဟာချည်းရှိ ဟုံာဘာမဆးကော့ မို ကီတာ ် နျနျှပ်ခောက်မယ်တို့ ဘာယ ဧချာသာ တို กะศูมด้วยคิมเอา. ลาอได้รับสูา ติบมีรุ้มเรียย่า₁ ฟิกสะมันเกาสาม

Anh và Chi cua Khanhrguyên tron Khoi Viet ham bang thuyen ram 1979. Ba nam sau Khanh nguyen va cha me tuoc sax ter dinh cu tai My Hien hay Khanh nguyên theo hoe triling hac thude dai hoc Lowell. " Khe for nior des truing Dai hoc, toi sat co don va buon ba. lung Kho chotoi tim duoc ban. Lan due tien phai trunk dres o Truing, toi buck sa san khau xong lai tro vao . Tor run qua. To Fling the dor pho nor! mot thing saw Khang Muyen trunk dien s Truong tac phain wa Chirls minh. Thank. Agujen phas 3 lan xuat hien de Khan qua

nhiet lift tan thing

Six days a week Dr. Tran drives from his home in Connecticut to his office in Lowell. He never knows how many patients will be waiting because appointments are not necessary.

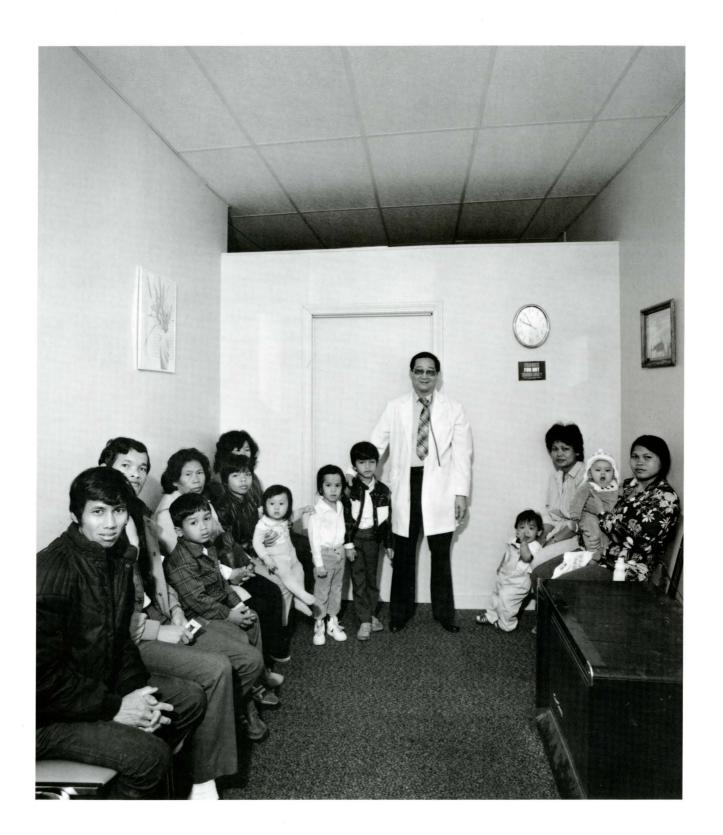
"It's like a walk-in clinic here—the people are used to it that way. Back home they don't make appointments because people don't have telephones. They like to keep it the same way here."

មួយ អាទិត្យ ដេល្លាតត្រាត់
បើកម្មានថា connecticut មក
ការិយាល័យ កាត់ នៅ Lowell
ប្រឹម្មារថៃ ។ កាត់មិននីឃំ
ថា មាន អ្នកជំម៉ឺ ចំគាត់ ប៉ៈ
គាន គាត់ មេ ការណាត់ ដប
មុខ ដូច ដា មិន ចំពុំបាច់ សោះ ។
ការិច្ច កែក នៃសំ ចូលភាម
គិនិត្យ ភាម អាហ្លាំង - ការកាទមា
ចំពីនិត្យ ភាម អាហ្លាំង - ការកាទមា
ចំពីនិត្យ ភាម អាហ្លាំង - ការកទមា
ត្រាន អាក្សា មាច់ច្រើ្យដូចអាក់គេ
អាហ្លាំង កំ

ชภามี ต่อเชก ญี่ ๑๕. ๓๕ม ขับฉิด จากบ้าน ของ อาจ เพื่อัก คอม เม้ท ถึง กัก เที่ง ข้อง ทามของ อาจ เมื่อง โลซ์ . อาจ บ่ เคีย รู้จัก เลียอ่า มีคัม เจ้บ ซาย ปามใด จะ ฉัคอย ปู่ เเมาะ่าง ทาม มัดขมาย บ่ ได้จำ เป้ม ฆ่า ฉับ คิม เจ้บ .

"มันคิกับกับอ่า ครินิก ซี่ ยัก ซึ่ง ๑๑ ก ละบายในชาบี _ ปองรับคัย ใรู้กับมา แบบนี้. ซึ่งกับกับกัดเนื่อ มอน พจกซึกเจิ๋ง ปี ดี มีภามนัก ซขาย เพาะ อ่า ผู้ คิม ชั่ง ซาย ย่ามี โทละ สับ. พจกซ์กเจิ๋ง มักจะรักสา แบบ เก๋า ซึ่ง เกิบเรักมา ยู่ชีง ...»

Mot tuần 6 ngày Bac Si Tran lai xe tri kha Ong 3º Connecticut den phong mach tai lowell. Ong Khong bao go biet to bao whiley bent whan vi ho không hen trước. Day cung gong như mot benk vien place Uy bend whan thirting trưc. Bênh nhân đã quen hhis the. of xie ho vi Không có diện thoai nen thing co Chuyen hen gis voi Bac si. Ho lân muin gri le to o day."

"I believe nobody should work for the first seven days of Tet because it will bring bad luck and hard life for the rest of the year. I must prepare all these special dishes in advance so that at New Year all this food will be offered to my Creator, to the souls of the family ancestors who are expected to visit us, and to all my children and grandchildren who must come to visit me and wish me a happy long life."

« នំគិតបាកមិនត្រូវប៉ើការ

ស មុន ចូលឆ្នាំសថ្ងៃ ។ នំគាំឲ្យ

មាន អតមម្គិល ក្នុមិន្ទាំនោះ ។
នំព្យេចចំម្ហូបទេះឲ្យ បើរយៈស្រេ
ហមុន ទុក សែន ដល់ដូនតាដែល
បែកឋានទៅ បើរយៈសំរាប់កូន
 ចៅ ខ្ញុំ ដែលត្រាំ មកដូបដំគាំ
ដូចតារ ខ្ញុំ ឲ្យ អាយុ វ៉ែស ? ?

" เอยเลือง บันผู้ โด เก็จะ เรัดอุเท ใบเจัดนี้ เก๋า อิด เอา บีโหม่ เคืด เพาะว่า มัน อาดจะ ม่าโรกร้าย และรุ้ อิด อัน อ๋า บาท มาสู่ ใน โลยะ ส่อนเก็ ยัง เชือ เอา ปี. เอย ค้อง คาม จาน มี เสด หมิด เก๋ คามั้ว เพื่อ เก๋ง บี ใหม่ อาหาม เก๋ง จะ ก๊ะ หว้า เก๋ง ไป กฺวาย ใช้ แก่ พระ เจ๋า เอา เอบ คิง เอ๋ย ผู้ หา้ ของ ย้า หละ ให้ แก่ พวก จุก และ หาม เอา เอ๋ย เหละ มาออย พอมให้ เอ๋ย นี เรือ ถึง มี คอาม สุท และ ยับ ยาอ ."

"Chung toi tin Hong ai ren lam viec trong 7 ngay dan cua nam moi vi no dem lai si rice to va hhochlan tron ram. Toi phoi Sia Joan haing món an dac bret hay tribe de ram moi Cung Tròi Dat va Vong linh cua to tien vê tham Chung tôi. Sau đó cho các Con chau toi an Khi Chúng đển Chuế tho dro toi."

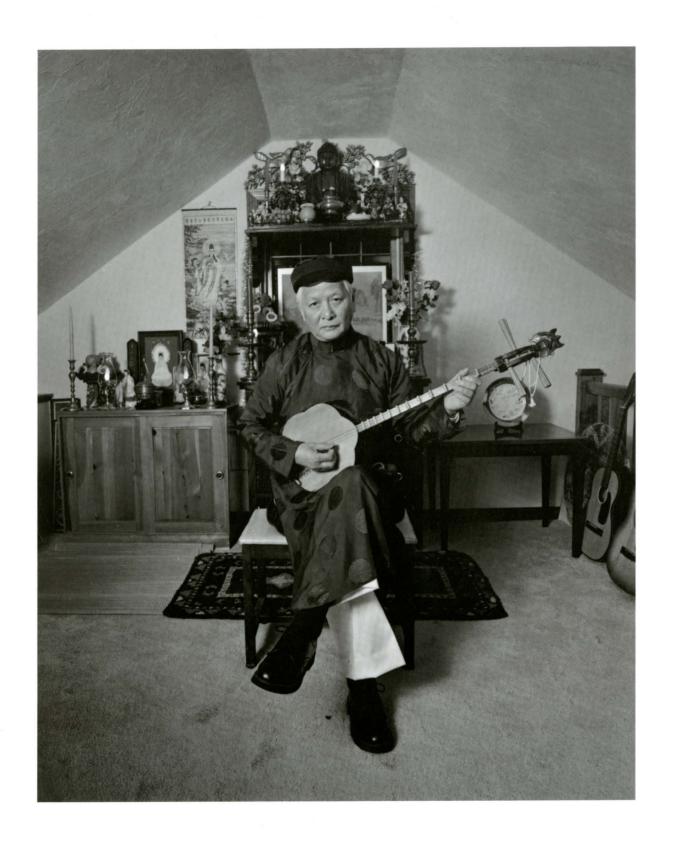

Vietnamese New Year (TET)
"All other activities come to
a halt, every sorrow set aside
before midnight of New Year's
Eve. This is a time when some
people shoot firecrackers to welcome the New Year and others
quietly pray at pagodas and
temples."

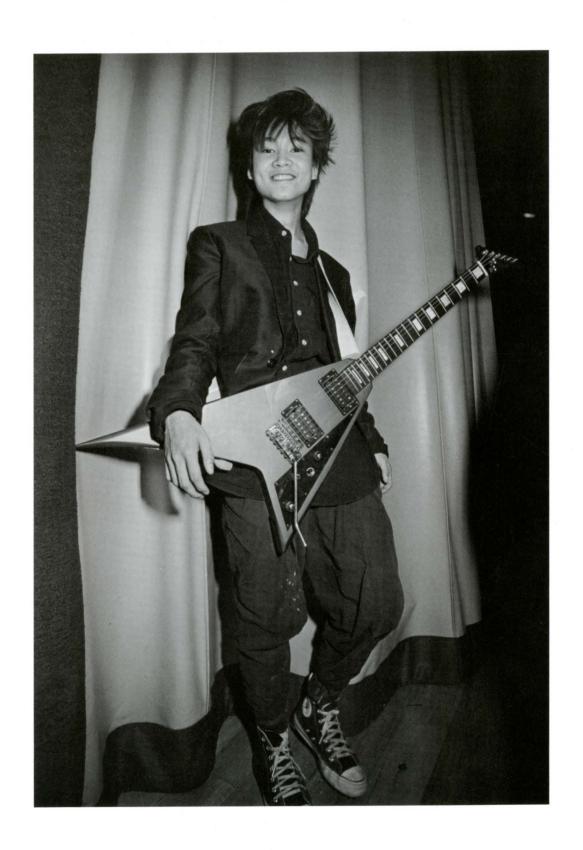
បញ្ជាធ្មល់ឆ្នាំ ទៅត ឈាម
« អ្វី ៗ ឃៀឃៗ ក្រុវជាក ឃី
ចាប់ ទុកអក់ខ្មែរ សំន មុខ
អាស្រាត្រ ខែយប់ច្បល់ឆ្នាំ ។
គេលខេះ គេក់តាវ ដុកក់ប្រិច
មហ្គាធិ៍ ឃើយខ្លះទៀត
ទៅត្ត »

ปีใหม่ของของคมาม (เต้ด)
"ทุกๆ ที่คระทามภามเคื่อนไหว
ต่างๆ ได้ที่กายคนัท, คอามไสกเล็ก
เสียใจ ทุก ย่าได้ ฉะที่มาไปหนึด
ท่อมท่าคัม ของอัน ลั่ว ท่ายปีเก็ก.
มีแม่ม เกาะจากไปหนึ่ง
เป็ะขางขับ เกาะจำ พอภที่ปหนึ่ง
ต้อนชับปีใหม่ และจำ พอภที่ป หั่
ได้ พาภัมม์บีไหอ ย่าง เบา ย่ หั่
อัก และ โบค ต่างๆ !

Tết liệt ham
"Mo hoạt động đều
ngũng lai và mọi
hoi lo buơn dep lai
một bên trước đểm
gao thưà. Đây là
lui phảo hỏ để đón
mùng năm mói và
trong cai đển, chua
vang lên loi cầu xin
điều lanh Cho hàm
niôi."

International Beauty Salon
"Asian hair is very straight and
strong. The men love to have
their hair permed — they can
do more with it. They don't go
to American shops because many
cannot speak English. Besides
Vietnamese, I speak Lao and a
little Cambodian. They are so
happy that I can speak their
language."

« សក់ ញុក អាស៊ី ស្លុក ចៅយ៍វិវា បច្តីច ។ អស់លោកប្រសាច្យសិត្ត អ៊ីតសក់ ណាស់ - កេបាវាមាស្រ យោជន៍គួរ ដែរ ។ កេមីនសូវិទៅ ហាវា អាតារិប មេញ: ភាគ មើន មិនសូវ ចេះ អាវិទេស ។ ឥកាតិ យុន ខ្ញុំ ចេះ លាវិទីសំខ្មែរ តិបា ដែរ ។ តាខ្ញុំ និយាយ ភាសា ជាតិ គេ គេ ដូច ជាសប្បាយ ដល់ ប៉ោយ ។ ซ้างเลิ้ม ฮอย สาทิน.

" เล็ม เอา คิม อาริ ปุกรี และข้าม
ขาย. พอท เอ ราย มัก ปากจะ
เร็ดใช้ เฉิม เอา เข้า เจ้า ดัด ฤ ๓ –
พอก เข้าสิ่ง สามาด เร็ด ทับ มัม
ตื่มอิก. พอท เข้าสิ่ง บ้า เอา ไป ติ่
ซ้ามอิก. พอท เข้าสิ่ง บ้า เอา ปี ติ่
ซ้ามอะ เมริกัม เพาะ อ่า ซาบๆ คิม
บ๋ ฮามาด เอ้า พา ฮา ฮา ฮา คามา
แล้ว, เอ้น เอ้า พา ฮา ฮา อา เละ พา
ฮา เนม ขนอย พี่. พอก เข้า เจ้า
มีคอาม ลุภาจ ซา ย เที่ เอ้น ฮามาด
เอ้า พา ฮา ซา เกรี เจ้าได้.»

Viên Thàm ky vuốc Tế'
"Toc' người A' Đông lất
tháng và Cũng. Đạn
Ôm thiến rướn tọc quản
đề chai được nhiều
Kiểu. Ho Không ch hiệu
Cắt tọc cua Nig vi
Nhiều người không
nói đườc tiếng Đnh
ngoài tiếng Việt, tòi
con nơi được tiếng
Luō và Chút it
tiếng Cam pu Chia.
Ho lất mùng Khi
nghe tới nói tiếng cuả
ho."

Job interviews in this country can sometimes be difficult for Asians. Their interviewing skills come from a culture less aggressive than our own. Phu's American friends helped prepare her to be interviewed for an engineering position.

"After my interview at Digital, I think I better wait for this job. The people are friendly and always help each other. At work I'm very Americanized but I don't lose my tradition. Within the family I'm very Vietnamese."

ការសម្ភាសន៍ រកការមារទៅទី
នេះ តិបាក ណាស់ ចំនោះ សតិ
អាស៊ី « ខេព្យ កោសឲ្យក្នុបិករ
សម្គាសន៍ របស់ ភេ បានមកទី
វប្បធ៌ម៌ ដែលមិនសូវ ឃើនលើខេ
ព្យប់ធំមាំ ដល់មិនសូវ ឃើនលើខេ
ព្យប់ធំមាំ ដល់មិនសូវ ឃើនលើខេ
ព្យប់ធំមាំ ដល់មិនសូវ ឃើនលើខេ
ព្យប់ធំមាំ ដល់មិនសូវ ឃើនលើខេ
ព្យប់ចំមាំ សំ ភេ ក្នុបិការសម្គាស់
នំ សមួយ DIGITAL ក្នុបិ
មារមារ សំវិស្សការ ។ " ក្រោយ
សំ ដើសម្វាសមក ខ្ញុំ កូរតែ
សំ ជា ការខេះ _ មនុស្សខេត្តមំ
នោះ លូ ណាម់ ហើយដល់អា
នំ នោះ សំ មិន ភេប ទំខ្សេមទម្លាប់
នៃ ភិប្បាក់ ទំខ្សេមទម្លាប់
នៃ ភាព ទីខ្សាប់ ទំខ្សេមទម្លាប់

ภามสำพาดานปู่ในปะเทคนี้ยา เพื่อภัชายุ้ายากสำลับคั้นราออาริ. ภามสำพาดคลามรำมามทางค้าม เป็นมาจากจับมะทำมีภามเกเร เพื่อบาลา แบบเอาพลาเรา. เพื่อม คันจะเมริภัม เอาฟได้รุ่วยทะเทม ใช้กลาวเพื่อไปสำพาดามใน เพ้า เกลา เขียไปสำพาดามใน เพ้า คิดอา เอย ล้าว้า อุเกมีจะดี กลา. ปอาร์มมีคลามเป็นมิด และเร่อยเชื่อ รำกัน และกับ กลอด เอลา. ในอุเก วาน เอ๋ย เร็ด กามแบบคัน อะเมริ ภัม แก่ อาเขียบ อี๊มปะเพมี เอา เอ๋ย. พายใมคอบคิจ เอ๋ยเป็นคัม

Hor vor ngrisi A dong vice phong van de xin view lam sat Khó Khán Vi to Khong bao dan nhu hours My hour lan My cera Phu grup Co ây Chuan bị trước Khi ti phong van xin lam ký su. "San Khi tor dusc Digital plong van, toi nghi là toi nes doi viece nay. moi người rất từ tế và san sang grup rhan o' cho lam viec to rat key hoa hhing van gri phong cach rieng. O gra dink toi tuyet do theo phong tuc Viet Nam."

John at home with fiancée. In July, 1979, John and his older brother escaped from Vietnam on a twenty foot fishing boat. Late at night, sixty-five men, women, and children met on the shore and swam one mile to the boat. The younger children were pushed on floats. Each person paid the boat owner one bar of gold. After seven days and nights in rough waters, without food, they landed in the Philippines. "After we buried one boy at sea who died from starvation, I wished that the boat would capsize so that I would die. . .then I wouldn't have to be so afraid."

မက ခံ့ပန်းအယင်က မှုကျော ရက္ကလ်ထိုင်းများ ကေးသို့နှာ ကိုယင်္ဂလုံးမှ ကေးသို့နှာ

9มเกือน วระการถาปี 1979 จอนร์ และ ချိမက်က အေသည် ကို ထုပ် မှာ မောကာက ปะเขคของคมามโดยเรื่อ ยาว ปาล่ามใจใบขอปะมานขาอฟุล. ยามนี้ คีม คอม เดิม , เกิมสิบทัก คิมมีผู้ภูย,ผู้ยา และ เด็กม้อย ได้ลอยน้ำไปเกาะรื่อปะมามน้ำไม. จำพวกเด้มมอยๆได้กุกจัดใส่ แพ. แพละค์มได้จายให้เจ้าขา เรือเป็นค่ามี แท่ง ห้า จาก เจ้ด นี้ เจ้ดถึบ เก็บภามาเก็บ เจระทับ ຄາມ, ປາສຈາກອາຫານ, ພວກເຂົາ เล้าภีได้ไปเกายี่ลิยปืม. "บุว้าจาทพอทย์อัยได้ ฉับ เด็ทบ้อย ผู้มี ที่ พะเฉริ ได้ ตาย ย้อมอิกอา ยาม, ข้อยปากมา ปากจะใช้ เชื่อ ຂລຸມເພາະ ຂອຍຈະໄດ້ຕາຍ ... หล้อ ข้อย อากจะ ข้าม คอาม ข้ามท้อ Bn#71 .>

Vão tháng 7 năm 1979, John va người anh lon tràn Khoi Vict. ham très 1 chiếc thuyên otenh ca' dai 6 thirioc. Thuy a đểm đó, 65 hgiới Kể Cardan ong, dan ba Va tre con tap hop tai bo bien va 68i ra gan 2 cây số để te ten thuyện. Cac'em who twoe tay tren be Mor ngusi tra Cho Chu thuyên một librg varg. Jan bais ngay đem đối that then Song nuice Charg for tax vão Phi Luat Tan. "Sau thi Chung to's Chion ctua con chet u. tois bien, toi mong sao thujen chung toi bi lat cho toi chet te foi thoi qua so hai ...

"Look at him — see what a terrible life he's had. He was a major in the Saigon Army. Look at him now. . . I don't believe this."

तंहरत्वीस्त्रह रिज्यमधर्ते हैं . " रिज्य हार्याः प्रास्ट्रीहर्ण — कार्य के हर्षे भे भारते हा स्मेरे भारते – कार्य क्रांट्री में अपनाह रह्यों हिल हर्षा – रिज्य हर्षे खुरे रहाः – . . प्रास्ट्रीहरू कार्य भे ? " เบ็ร์ไปตาร ລາວ ๓ _ เบ็ร จั่ว แม่มลาจ มี ริจิต อัม ซน้า ย้าม . ลาจ เป็ม มาย พัม ศิริ ยู่ ใน หาอ เต็บ ไร ก่อม . เบ็ร่ ไปตาร ลาจ กับ ค นี้ . . . ข้อย บ๋ ยารา ณี อ เลีย . "hhin ôrg ta kia.

Org ta có một cuốc tor thật la lung. Trước kia Ông dy là Threu Ta' trong quân đổi Saigon.

hhin ôrg ta bây g, 3 xom

Tôr Không tin nổi hưa."

Memorial Day Parade

"These guys are our allies. We fought side by side with them. I said to myself — who's more of a Vietnam Veteran than the Vietnamese?"

ស្សា មណាខ ខៀម ឃាត់ទិទ្ធភ្សុំ» ទិឧក្សាសុ - នាម ឃា ខ្លែង ខៀម ឃា មិ ខិស្សា - ទុំហិត្តសារ មន្ត្រី មួយ ខ្លួសតិ ខិត្តមិ - ញ្ចេស ខ្លែង ឃា មិន - « សម អសុខេះ ខ្លែង ឃា មិន - « សម អសុខេះ មាខនុស្ត្រះ ខេណៈជំហាំងកំពុម្ភា

ภาบเกิบสอบสมาบาย อันละลิต เกา ผู้ ปะสิบพัย เกาบ.

" คับจำ พอก นี้ แบ่บ เล่าพับ เล่ะ เกา เอา พอก เอ๋ย . พอก เอ๋ย ต่ำ เล้ คุก กับกับ พอก เอ๋ เก๋้า . เอ๋ย ได้ เก๋ กับ ตับ เอ๋ อ๋า – แบ่บ ใช ที่ เป็น มักล์บ เก๋า ชอ คบาบ ขาย กอ่า คิม ชอ คบาบ หา Cuốc diễn hanh vgay Chrên số trân vong.

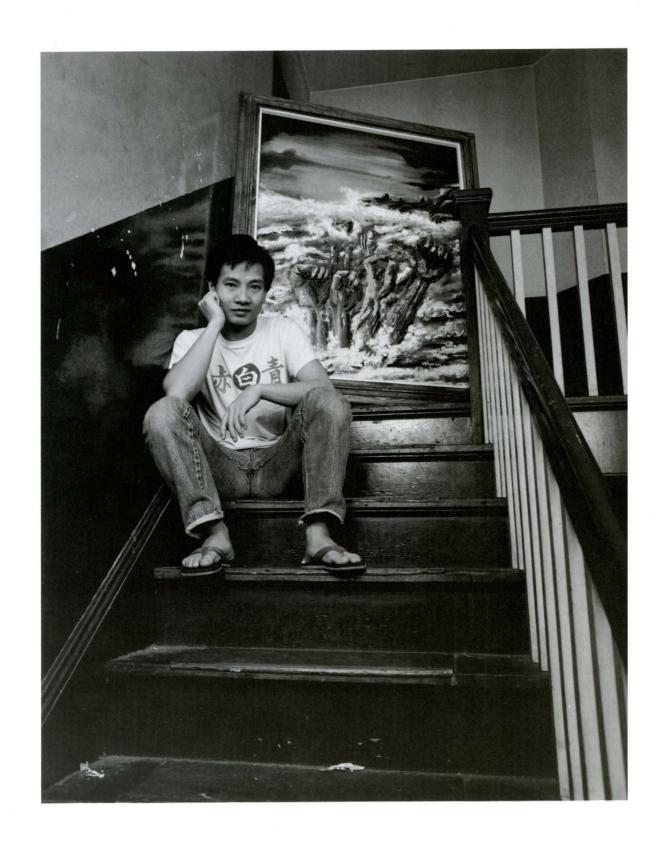
Thường rguồn nay la tổng minh của Chung tổv Chung tối Chiến châu bên Cạnh ho Tổi từ bao: Ai là người Cưu Chrên bịnh Việt ham hon người Việt-

"When I was in the refugee camps I light a candle in a bowl and turn it upside down so the smoke go on the inside of the bowl. Then I use the black smoke on the brush to paint. I did this painting after I get to this country. It's about the boat people from my country who would rather die on the sea than live under communistic atheism."

"เมื่อตอนเอียยในสมอันอับเซีย
ได้ได้ เกมให้ ส่ในก้อย และปั้นก้อย
ลักเรัดใช้ ค้อน กุ้ม ขึ้น ยี่รักในของ
ก้อย. แล้วเอียภ์ให้ ค้อนดำๆ นั้น
ไล่ แป่งเพื่อ เต้มสบ. เอียได้เล็ด
ภามแต้มสบ แบบนี้ เบายท้า เรื่อยมาธอด ปะเทดนั้. เรื่อย เต้ม
กุ่อกับ ขาอเรื่อจากปะเทดของขอย
เร็กอดะตายยู่ กาง เรื่อย เต้ม
จะมีขอดอ่ายยู่ กาง เรื่อยคอน
มุยนิด เกี่ยริกิ เบาะเหือ กิ เจ้า

"Khi tor con o trai ti han, toi stot mot cây hên và để trút xưồng trong một cái chên cho khói stong trong thành, chén ... Rôv tòi dung co phét khói đến để về. Tối về bử tranh hay sau khu tên họi về hhủng thuyên nhàn cuá xư tôi tha chết giưa biển hòn sống dưới chế to Công sưn và thân."

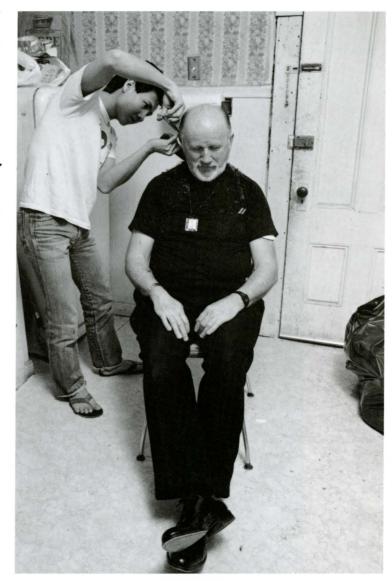

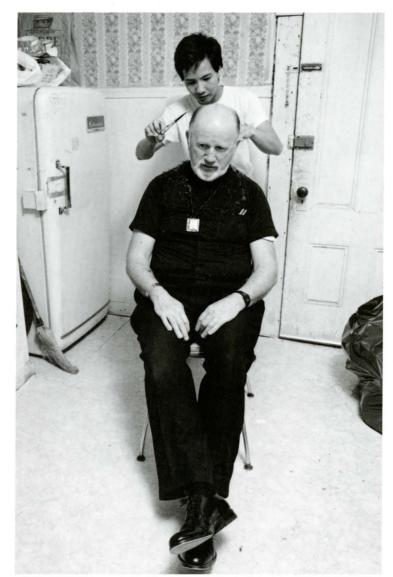
The Catholic Church has been a source of friendship and support ម៉ាក្ខភាព និបិកា៖ ឧបន្តម ចំ for the Southeast Asian refugees... and sometimes vice versa. "I won't need to look in the mirror to see if the cut's a good one. If it's done out of love, it's good."

วีบอกกิศลิภได้เป็นบ่อมกำเนิด **เ**ลามากอนะกาก เเลามากล่อ ໝຸມ ຊ່ວຍເຫຼືອ ເອງຊາວອົນຍົບ ອາ รี้ตาเอ็มออก สมาใต้ ... และพา คับทุคาอภารุ่วยเพื่อกับภัมไปกับ ภัมมา. " เอียบ่อกจะเบาสม เพื่อใช้ เท้มว่า อัม เยาข้อย คัดถึง บ่. ກາວາພັນ ແລ້ວ ແບບເປັນ ຕາຫ້າ ຊຸນ ແກກປູລິຄົນຄ.

ी का श्रेम : भार का राज्य का है ह เอาะ นธรภที่ ... นธภาษาส รือบะพลน ส. นู่เพลงกุลก ชิณายา เลง หมุม โกร เกามูร์ ระ หตุล รษิกเษ็ก ภูธ ម្តាម ខ្លួន និង ខ្លួន និង ខ្លួន និង ខ្លួន ខេន្ត ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខេន្ត ខេន្ត ខេន ខេន្ត ខេន ខេន្ត ខេន ខេន្ត ខេន ខេន្ត ខេន ខេនិន ខេន

hha the cong grao la nor huồng tưa và Chô gặp go bạn be cua người tỉ nan đông Ham A va doi Khi ngude lai "Tor Hang phai Whin vao guong xem Kien toc co' det Không hen too for die cat bang tinh thường thi

JAMES HIGGINS and JOAN ROSS work as a photo/design team on documentary, editorial, and architectural projects. Their first book *Lowell — A Contemporary View*, has been distributed both regionally and nationally. They are currently working on a book documenting the cultural aspects of Ulster and the Republic of Ireland. They make their home, with three children, in North Chelmsford, Massachusetts.

HAI B. PHO, Ph.D., Project Humanities Scholar, is an associate professor of Political Science at the University of Lowell. He is a member of the Board of Directors for the Indochinese Refugees Foundation and serves as a Co-chair on the Governor's Advisory Council for Refugee Resettlement.

CAROL KEIRSTEAD, Project Coordinator, works as the curriculum coordinator for the Southeast Asian Bilingual Program in the Lowell Public Schools. Ms. Keirstead holds a Master's degree in Administration, Planning, and Policy and has worked as an advocate for Southeast Asian refugees in Lowell for over five years.

